

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG

Voorzijde: fotografie: Marty Mayo; Clark Kelley Price, Lehi en zijn volk komen in de nieuwe wereld aan (detail). Achterzijde: Del Parson, Lehi predikt in Jeruzalem (detail); Achtergrond: schilderijen van Gary E. Smith.

OMSLAG DE KINDERVRIEND

Ingrid loopt graag in klederdracht en houdt van Mexicaanse volksdansen. Zie: Ingrid Fabiola Martínez Barredo uit Tuxtla Gutiérrez (Mexico), blz. 2. (Fotografie: Marvin K. Gardner)

ZIE BLZ. 32

ARTIKELN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: DE NOODZAAK VAN EEN EVENWICHTIG LEVEN PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 14 HET GEWICHTIGSTE VAN DE WET OUDERLING DALLIN H. OAKS
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: JONGEVROUWEN LIEFDEVOL OPNEMEN IN DE ZHV
- 30 DE PROFEET AAN HET WOORD
- 32 EEN GEZIN DAT VAN CHRISTUS GETUIGT KENT P. JACKSON
- 43 TIPS VOOR DE GEZINSAVOND

VOOR DE JONGEREN

- 8 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: UITMUNTEND LEVEN
- 23 MORMORANDUM: NIET DOEN!
- 24 INTEGRITEIT ONTWIKKELEN TAMARA LEATHAM BAILEY
- 26 VRAAG EN ANTWOORD: HOE KAN IK MIJN EIGENZINNIGE VRIEND HELPEN EN TEGELIJKERTIJD DE RAAD VAN MIJN OUDERS OPVOLGEN?
- 40 'IK SCHAAD ER NIEMAND MEE' COLLEEN WHITLEY
- 46 NOG ÉÉN ROGER TERRY

DE KINDERVRIEND

- 2 VRIENDSCHAP SLUITEN: INGRID FABIOLA MARTÍNEZ BARREDO UIT TUXTLA GUTIÉRREZ (MÉXICO) MARVIN GARDNER
- 5 VEEL PLEZIER: DOOLHOF VAN DE BOOM DES LEVENS ROBERT J. LYSTRUP
- 6 EEN KAART VOL HERINNERINGEN ROMY BAZALAR COTERA
- 8 PARTICIPATIEPERIODE: EEN HEILIGE BELOFTE ANN JAMISON
- 10 VERHAAL: DE BELOFTE VAN MARK ALMA J. YATES
- 14 VERHAAL UIT HET BOEK VAN MORMON: ALLE PROFETEN VIVIAN PAULSEN
- 16 LEES HET BOEK VAN MORMON

ZIE DE KINDERVRIEND, BLZ. 6

ZIE BLZ. 14

ZIE BLZ. 2

ZIE BLZ. 30

maart 2000 100e jaargang Nummer 3
LIAHONA 20983-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packler, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Finny B. Eyring

Editeur: Martin K. Jensen

Adviseurs: F. Enzio Busche, John M. Madsen,
Alexander B. Morrison

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Layborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood
Rooster: Beth Dayley
Assistent publicaties: Connie Shakespear

Afdeling vormgeving:

Leidingsvendend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharril Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Todd R. Peterson
Productie-managers: Jane Ann Peters
Productie: Kirgnald J. Christensen, Kari A. Couch,
Denise Kirby, Jason L. Mumford, Deena L. Sorenson
Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs
Distributie-manager: Kris Christensen
Manager: Joyce Hansen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau
Hieschepoel 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Crovisste 64
NL-7160B HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-6000502

Abonnementrijds:

Nederlands: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Yerknieuws naar: Liahona, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150-3223. USA's of e-mail naar
CUR:Liahona-Mag@ldschurch.org.

De Liahona (een woord uit het Boek van Morman dat
'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd
in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees,
Deens, Duits, Engels, Ekele, Finsch, Frans, Frans, Italiaans,
Indonesisch, Italiaans, Hollands, Hiligaynon, Hongaars,
Japans, Kirilof, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoans, Spaans, Tagalog,
Tahitiaans, Thais, Tongaans, Tjechisch, Vietnamees, IJslands
en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

©2000 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:
March 2000 vol. 100 no. 3. LIAHONA (USPS 311-1480)
Durch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions
and queries to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

DE LIAHONA STIMULEERT

HUISONDERWIJZERS

Ik was erg blij met de foto op de omslag
van de uitgave van september 1998. Met
de Liahona (Spaans) in mijn hand ging ik
naar mijn man en liet hem die zien. 'Wat
zie je?' vroeg ik.

Hij keek ernaar en antwoordde: 'Een
vader die een kraan repareert.' 'Kijk eens
wat beter', zei ik. En toen zag hij dat het
een foto van huisonderwijzers was. Zij
waren precies op het goede moment
gekomen om een zuster in nood te helpen.

Ik wil u laten weten dat die uitgave van
de Liahona mijn man erg heeft gestimuleerd.
Hij is de quorumpresident onderlingen in
onze wijk. Hij pakte een pen en begon op te
schrijven wat hij moest doen om zijn huis-
onderwijzers nieuwe opdrachten te geven.
Ik zag hem ook met zijn raadgevers verga-
deren. Maar het allerbelangrijkste is wel dat
hijzelf weer op huisonderwijs gaat.

Ik weet dat mijn hemelse Vader leeft en
dat Hij ons onder andere door middel van
de Liahona laat weten wat wij moeten
weten.

Patricia Arias de Moreno

Wijk Vista Alegre

Ring Lima Sureco (Peru)

STEUN IN ONZE GETROUWHEID

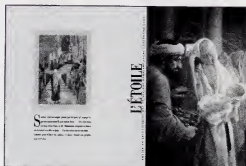
Ik ben lid van een kleine gemeente in
een stadje in de provincie La Pampa
(Argentinië). Al mijn huisgenoten zijn lid

van de kerk en wij genieten van de Liahona
(Spaans). Het is hier niet gemakkelijk om
lid te zijn van De Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen, maar
de geïnspireerde boodschappen in dit tijds-
chrift houden ons actief in het evangelie.
De Liahona is ons tot zegen. Wij willen u
danken dat we dankzij u de woorden van
de levende profeten kunnen lezen.

Diana de Vidal

Gemeente Realico

Ring Santa Rosa (Argentinië)

KRACHT EN VREUGDE

Ik kijk elke maand ongeduldig uit naar
het volgende nummer van het Franse
tijdschrift Liahona. Het nummer van
december 1998 was wel bijzonder inspirerend.
Dit tijdschrift geeft mij de kracht die
ik nodig heb. Ik ontdekte de kerk toen ik
56 was en hoewel het na mijn bekering niet
altijd gemakkelijk was, heb ik zoveel liefde
ondervonden dat ik denk dat ik nu weet
hoeveel onze hemelse Vader van ons
houdt. Ik bereid mij erop voor om naar de
tempel in Zollikofen te gaan en ik wil u
bedanken voor dit prachtige tijdschrift dat
mij zoveel vreugde brengt.

Simone Czapliski

Gemeente Fruburg

Ring Genève

L.D.S. CHURCH
TRANSLATION DEPT. LIBRARY

De noodzaak van een evenwichtig leven

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Veel mensen richten zich tegenwoordig maar op één kwestie. En ze beoordelen politici op basis van hun standpunt in die kwestie. Ook in de kerk richten sommigen zich op maar één beginsel of één aspect van het evangelie.

De wijze Job zei: 'Hij wege mij op een zuivere weegschaal, dan zal God mijn onschuld erkennen' (Job 31:6). Wij zullen worden geoordeeld naar het evenwicht in ons leven, want we zullen geoordeeld worden naar de mate waarin we zelf oordelen.

De Heiland heeft gezegd:

'Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt;

'Want met het oordeel, waarmede gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmede gij meet, zal u gemeten worden' (Matteüs 7:1-2; zie Joseph Smith Translation, Matteüs 7:1-2).

Veel mensen lijken zich de laatste jaren met niets anders te hebben bezig gehouden dan met protestacties. Misschien dachten ze wel dat ze dat

Wij zullen worden geoordeeld naar het evenwicht in ons leven, want we zullen geoordeeld worden naar de mate waarin we zelf oordelen. De Heiland heeft gezegd: 'Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.'

moesten doen omdat ze vonden dat ze onderdrukt werden of omdat ze verandering wilden of misschien hebben ze het wel om zelfzuchtige redenen gedaan en meenden ze op die manier aandacht te krijgen. Sommige van die opstandige mensen hebben gezegd dat ze het gedaan hebben om vrij te zijn — los van tradities, los van zedelijke normen, los van alle beperkende normen van de samenleving, niet aan banden gelegd door de regering of de wet. Sommigen hebben ongebreideld hun eigen genot gezocht. Harry Emerson Fosdick (1878–1969) heeft opgemerkt dat hun ‘gewoonten hen binden, hun ziekten hen vervloeken en hun geschade reputaties hen ruïneren.’

Degenen die zwichten voor dat soort persoonlijk onheil merken vaak dat hun leven enigszins uit balans raakt. Veel mensen steken veel te veel kostbare energie in hun protest tegen de regels. Sommigen denken dat ze, omdat zij die regels niet gemaakt hebben, door die regels niet beperkt zouden moeten worden. Anderen maken een spelletje van het verkennen van de grenzen om te kijken hoever ze kunnen gaan zonder nadelige gevolgen of straf te hoeven ondergaan. Sommigen denken dat ze door de overtreding van regels sterker of onafhankelijk worden. Degenen die de regels bestrijden, steken veel tijd en energie in het tonen van hun onafhankelijkheid op hun zoektocht naar identiteit. En als ze op die weg een eind gevorderd zijn, komen ze tot de ontdekking dat het niet de weg is naar vrijheid, maar naar slavernij.

Talenten, uitingsmogelijkheden en kostbare tijd worden verkwanseld omdat men zo nodig tegen de stroom in wil zwemmen. Ik aarzel niet om te zeggen dat er voor jongemannen betere uitingsmogelijkheden zijn om uit te blinken, bijvoorbeeld op school of op het sportterrein, maar zeker niet in benden of door onzedelijk gedrag. Jongevrouwen zullen zich eerder positief ontwikkelen en meer aandacht krijgen door goede resultaten op school en artistieke uitingsvormen dan door onfatsoenlijke kleding te gaan dragen.

Het komt bij ons allemaal wel eens voor dat we moeten besluiten ons uit te spreken ten opzichte van iets wat we willen handhaven of veranderen om ons zelfrespect te behouden en niet te zijn als ‘een riet, door de

wind bewogen’ (Matteüs 11:7). Wij moeten ons in het leven duidelijk uitspreken over zedelijke kwesties en niet schoppen tegen onbelangrijke zaken. Daardoor komen we excentriek, onevenwichtig of onvolwassen over. We verliezen onze geloofwaardigheid en kracht, en we lopen gevaar te worden gewogen op een ongelijke balans, zoals Don Quichot die tegen windmolens vocht.

Ieder van ons staat een alles overtreffende zegening te wachten als we de juiste zedelijke keuzen doen. Dat is gemakkelijker voor wie zich in rechtschapen evenwicht overgeven ‘aan de ingevingen van de Heilige Geest’ (Mosiah 3:19). Dan kunnen we de kenmerken van de natuurlijke man of vrouw afleggen en ons van misvattingen ontdoen. Alma raadde zijn broeders aan om ‘niet meer tegen de Heilige Geest [te strijden]’ (Alma 34:38). De gaven van de Heilige Geest hebben bijzondere kracht voor wie studeert en leert. ‘[Hij] zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb’ (Johannes 14:26). Ja, ‘de Heilige Geest zal voortdurend uw metgezel zijn’ (LV 121:46).

Hoe werken die prachtige gaven van de Heilige Geest? Ouderling Parley P. Pratt (1807–1857) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘De gave van de Heilige Geest stimuleert al onze verstandelijke vermogens; ze versterkt, vergroot, ontvouwt en zuivert alle natuurlijke hartstochten en gevoelens, en maakt ze door de gave van wijsheid geschikt voor hun rechtmatig gebruik. (. . .) Ze inspireert tot deugd, vriendelijkheid, goedheid, tederheid, zachtheid en naastenliefde. Ze ontwikkelt schoonheid van persoon, gestalte en gelaats-trekken. (. . .) Ze stimuleert alle lichamelijke en verstandelijke vermogens van de mens. Ze schenkt de zenuwen veerkracht. Kortom, ze is als het ware merg voor de beenderen, vreugde voor het hart, licht voor de ogen, muziek voor de oren en leven voor het hele wezen.’ Mensen die zich in deze gaven verheugen, hebben ‘glans [in hun] aangezicht’ en hun aanwezigheid is ‘een warme gloed van zuivere vreugde en genegenheid.’¹

Een belangrijk deel van de evangelieboodschap is dat we niet te star moeten zijn: dat we open moeten staan, enige verdraagzaamheid moeten ontwikkelen, en niet te

Er zijn voor jongemannen betere uitingsmogelijkheden om uit te blinken, bijvoorbeeld op school of op het sportterrein, maar zeker niet door zich in te laten met benden of onzedelijk gedrag.

snel moeten oordelen. Toen ik als advocaat werkte, ben ik erachter gekomen dat we niet altijd van alle feiten op de hoogte zijn. Een zaak bleek altijd twee kanten te hebben. Niets is alleen maar zwart of alleen maar wit. De raad van de Heiland aan zijn twaalf apostelen luidde: 'Zie, Ik zend u als schapen midden onder wolven; weest dan voorzichtig als slangen en argeloos als duiven' (Matteüs 10:16).

Het is niet altijd gemakkelijk om het juiste evenwicht te vinden. In aanvulling op wat we in de kranten lezen, kunnen we de meeste problemen van de hele wereld rechtstreeks en in kleur thuis ontvangen. Ook hebben

we onze eigen goede en slechte perioden en problemen. De druk van het leven is reëel en constant.

We kunnen tegenslag echter met humor het hoofd bieden. Een diepzinnig man heeft gezegd: 'Er bestaat beslist geen doeltreffender afweermiddel tegen problemen dan de gewoonte om de zaken met gevoel voor humor te benaderen.'²

Jarenlang heb ik pasgeboren kinderen een naam en een zegen gegeven, ook die van mezelf. Ik heb ze gezegend met gevoel voor humor. Dat doe ik in de hoop dat het ze zal beschermen tegen te grote starheid, dat ze evenwicht in hun leven zullen hebben en dat ze situaties en moeilijkheden niet zullen overdrijven.

Vele jaren geleden werd in een van de rechtszalen van Utah een echtscheidingsgeval in behandeling genomen. De betrokken advocaat nam beledigd en opgewonden plaats in de getuigenbank om het hof voor te leggen dat de

Door een goed gevoel voor humor te ontwikkelen, kunnen we onze identiteit ontdekken. Het is belangrijk om onszelf te leren lachen. Onze leiders hebben getoond dat we zowel geloof als gevoel voor humor kunnen bezitten.

man en de vrouw net de avond daarvoor hun geschillen hadden bijgelegd. Hij betoogde met klem dat het vanwege die verzoening immoreel, oneerlijk en onethisch was dat zijn tegenstander nu in de rechtszaal verscheen.

De rechter wendde zich tot de andere advocaat en vroeg hem of hij in de getuigenbank plaats wilde nemen om de beschuldigingen tegen zijn persoon te weerleggen. De belasterde advocaat, een wijs en ervaren raadsman, zei: 'O nee, edelachtbare, ik neem geen plaats in de getuigenbank. Hij zou al die beschuldigingen aan mijn adres eens kunnen bewijzen.' Het hof barstte in lachen uit, de spanning was gebroken en de zaken werden snel rechtgetrokken.

Thomas Carlyle (1795–1881) heeft gezegd: 'De bron van echte humor is niet zozeer het hoofd als wel het hart; het is geen verachting, want de kern is liefde; hij komt niet in een lach tot uitdrukking, maar in een stille glimlach, die veel dieper is.'³ En Abraham Lincoln (1809–1865) heeft eens gezegd: 'Met de grote spanning waarmee ik dag en nacht leef, zou ik sterven als ik niet lachte.'⁴

Door een goed gevoel voor humor te ontwikkelen, kunnen we onze identiteit ontdekken. Jonge mensen die erachter proberen te komen wie ze werkelijk zijn, maken zich vaak zorgen of ze wel opgewassen zijn tegen de moeilijkheden waarmee ze te maken hebben en die hun te wachten staan. Zij zullen merken dat ze de hobbels van het leven gemakkelijker kunnen nemen en hun identiteit eerder ontdekken als ze een goed, natuurlijk gevoel voor humor ontwikkelen. Het is belangrijk dat we allemaal leren om onszelf te lachen.

Niet bang zijn om een fout te maken, is een belangrijk

aspect van het leren lachen om onszelf. Toen ik bisschop was, wilden we graag een wijkkoor. We hadden een goede dirigent, broeder Anderson. Maar hij spoorde me aan om in het koor te zingen. Ik vond dat ik het moest proberen, bij wijze van steun aan broeder Anderson en de anderen, maar het werd van kwaad tot erger.

Broeder Anderson vond het prettig om de koorleden door het zingen van een solo hun talent te laten ontwikkelen. Op een goede zondag vroeg hij me tijdens de koorrepetitie voor een kleine solo. Ik vond het heel moeilijk om dat in het bijzijn van het hele koor te weigeren, dus probeerde ik tijdens het optreden van het koor in de avondsmaaldienst de solo te zingen. Ik was zo bang, dat het papier in mijn hand trilde en ik het nauwelijks vast kon houden. Ik voelde me in verlegenheid gebracht en veronderd. Mijn hele masker van waardigheid was verdwenen.

Toen ik na de dienst door het middenpad van de kapel liep, kreeg ik warme glimlachjes en opmerkingen vol begrip en bijval. Iemand zei: 'Bisschop, het doet ons goed te zien dat u bang kunt zijn.' Die dag werd de bisschop menselijker.

Onze leiders hebben laten zien dat iemand zowel geloof als gevoel voor humor kan bezitten. Van president Heber C. Kimball (1801–1868) wordt verteld dat hij bad en met God sprak 'zoals de ene mens met de andere spreekt' (Abraham 3:11). Maar 'eens, toen hij ernstig bad voor bepaalde andere mensen, schokte hij degenen die in de kring geknield lagen, door midden in zijn gebed in luid gelach uit te barsten. Hij herstelde zich snel en zei eerbiedig en op verontschuldigende toon: "Heer, als ik voor sommige mensen bid, moet ik lachen."¹³ Dat gevoel voor humor had zijn kleinzoon, president Spencer W. Kimball, ook.

Iemand anders met een groot gevoel voor humor en vol enthousiasme was ouderling LeGrand Richards (1886–1983) van het Quorum der Twaalf Apostelen. Op een goede dag kwam een ringpresident mijn kantoor binnen om me te spreken. Op weg naar buiten maakte hij een praatje met ouderling Richards die een week of twee daarna zijn ring zou bezoeken. Hij vroeg: 'Broeder Richards hoe gaat het met u?' Die fantastische apostel zei: 'Nou, president, dat zal ik u vertellen. Mijn lichaam, het huis waarin ik woon, wordt oud en krakkemikkig.'

Toen voegde hij er met al zijn 95 jaar als een getuigenis aan toe: 'Maar de echte LeGrand Richards is vol vuur.'

Een goed gevoel voor humor is een middel waardoor we onze talenten kunnen aanscherpen. Een van de talenten die we hoognodig moeten vergroten is onze consideratie voor anderen, en dat houdt in dat we ons openstellen en andermans hart raken. Als we zelf leren om niet bang te zijn, kunnen we van anderen houden alsof ze tot onze familie behoren. Onder invloed van de Heilige Geest worden onze talenten aanzienlijk groter.

Evenwicht is grotendeels weten welke zaken veranderd kunnen worden, ze in het juiste perspectief plaatsen, en inzien welke zaken niet zullen veranderen. Evenwicht heeft ook te maken met instelling. Mogen wij zo ingesteld zijn dat we evenwicht, wijsheid en begrip verwerven in alles wat we doen. □

NOTEN

1. *Key to the Science of Theology* (1877), blz. 101–102.
2. Thomas Wentworth Storrow Higginson, geciteerd in *The New Dictionary of Thoughts* (1961), blz. 283.
3. Geciteerd in *The Home Book of Quotations* (1934), blz. 938, uitgeverij Burton Stevenson.
4. Geciteerd in *The New Dictionary of Thoughts*, blz. 283.
5. Orson F. Whitney, *The Life of Heber C. Kimball*, (1992), blz. 427.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Een rechtschapen evenwicht in ons leven is belangrijk voor ons welzijn.
2. Als we de juiste keuzen doen, is het veel gemakkelijker om ons over te geven 'aan de ingevingen van de Heilige Geest' (Mosiah 3:19), waardoor we in evenwicht kunnen blijven.
3. Evenwicht is grotendeels weten welke zaken er veranderd kunnen worden en de zaken die niet zullen veranderen, in het juiste perspectief plaatsen.
4. De hobbels van het leven zijn gemakkelijker te nemen als we gevoel voor humor ontwikkelen en leren om onszelf te lachen.
5. Evenwicht heeft te maken met onze instelling die we kunnen vormen door onze rechtschapen verlangens en door te bidden tot onze hemelse Vader.

Uitmuntend leven

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Dit is een belangrijke periode waarin we beslissingen moeten nemen. Voor velen is dit de tijd waarin we aan iets beginnen wat ons hele verdere leven doorgaat. (. . .) Streef naar een hoger niveau van geestelijke, verstandelijke en fysieke uitmuntendheid. U kunt het. U bent misschien geen genie. Het kan u aan een aantal vaardigheden ontbreken. Maar zovelen onder ons kunnen meer dan

we nu doen. We zijn lid van deze geweldige kerk, waarvan de invloed nu over de hele wereld merkbaar is. We zijn mensen met een heden en een toekomst. (. . .) Wees uitmuntend.' ('De zoektocht naar uitmuntendheid', *De Ster*, september 1999, blz. 6.) Hieronder vind je verhalen van jongeren die uitmuntendheid bereiken door hun streven om het voorbeeld van de Heiland, Jezus Christus, te volgen en zijn evangelie na te leven.

Kijk om je heen

Door Shane Wise verteld aan Christie Giles

Heeft hij niet in de gaten dat we door hem te laat komen voor een afspraak met het beste gezin dat ik ooit over het evangelie verteld heb? riep ik in gedachten uit terwijl ik mijn fiets keerde. Ik was zendeling in het zendingsgebied Taipei (Taiwan), en mijn nieuwe collega, ouderling Loo, lag zoals gewoonlijk achter.

Ik zag dat hij stond te praten met een boze vrouw die een dikke stok in de ene hand had en met de andere een jengeland jongetje in bedwang hield. Ik luisterde toe hoe ouderling Loo probeerde haar ervan te weerhouden de jongen te slaan. Ze vertrok zonder de stok.

Toen we eindelijk op onze bestemming aankwamen vertelde mijn collega het gezin over 'het grote en eerste gebod', dat we de Heer moesten liefhebben. 'Het tweede, daaraan gelijk,' las hij voor, 'gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matteüs 22:38-39).

Ik kromp ineen. Hoewel ik deze les al vele malen

gegeven had, was het alsof ik de tekst voor het eerst hoorde. *Ik zou dat jongetje geholpen hebben als we niet zo laat waren geweest*, beredeneerde ik. Maar ik geloofde het zelf eigenlijk ook niet echt.

Na een prachtige les over opoffering en dienstbetoon gingen we naar onze volgende afspraak. Maar we waren nog maar net op weg of ik besefte dat ik weer alleen was. Ouderling Loo hielp een dronken man die zijn motorfiets in de vernieling had gereden.

Toen we langzaam over de drukke markt fietsten, stapte mijn collega weer af. Ik keek toe hoe hij neerknielde bij een huilend kind dat verdwaald bleek. De ogen van het kind waren rood en opgezet, en zijn gezicht was nat van de tranen. We gingen pas weg toen ouderling Loo van omstanders de verzekering had gekregen dat ze de ouders van de jongen zouden zoeken.

Ik volgde zwijgend, mijn gedachten buitelden over

elkaar. *Waarom had ik dat huilende kind niet opgemerkt? Of de motorrijder? Waarom merkte hij zaken op die ik over het hoofd zag?*

Toen ging me een licht op. Hij zag mogelijkheden tot dienstbetoon omdat hij ze zocht. Hij bleef niet achter omdat hij alleen maar genoot van de omgeving; hij keek uit naar mensen die hulp nodig hadden.

Ik vroeg me af wat ik zou zien als ik echt om me heen keek.

De volgende ochtend fietste ik niet snel voor mijn collega uit. We reden naast elkaar, keken om ons heen en luisterden, klaar om te helpen.

Sindsdien, als ik denk dat niemand mijn hulp nodig

heeft, doe ik het kalmer aan en kijk ik nog eens goed. Het is verbazingwekkend wat ik dan zie.

Een studieplan

Anna Albano

Toen ik nog maar vijf was, vertelde mijn vader me dat hij onder de indruk was van mijn schriftjes van de eerste klas. Hij zei dat ik elk vrij moment moest benutten om te leren. Omdat hij kort daarna stierf, was dat de laatste keer dat ik zag dat mijn vader blij was met me. Als gevolg daarvan heb ik altijd voor mijn eigen plezier gestudeerd, maar ook voor mijn vader.

Toen ik jaren later op de universiteit zat, werkte ik

hard en genoot ik van mijn opleiding. Toen ik me liet dopen als lid van de gemeente Napels Centro in het district Napels, werd mijn vreugde volkomen. Ik had de waarheid gevonden waarnaar ik altijd gezocht had. Ik bracht gelukkige uren door met het lezen van het Boek van Mormon, andere Schriftuur, en de *Liahona* (Italiaans). Naarmate ik die geïnspireerde geschriften las, werd mijn verlangen om te leren groter. Wat had ik een plezier in mijn studie van het evangelie! Ik vond het fijn om de geboden in praktijk te brengen en ik hield ervan om op huisbezoek te gaan en met de zendingen samen te werken.

Maar terwijl mijn aandacht voor het geestelijk leerproces toenam, schoot mijn universitaire studie erbij in. Ik miste zelfs examens omdat ik niet genoeg gestudeerd had. Toen mijn moeder, die geen lid was, mijn veranderde gewoonten opmerkte, zei ze: 'Hou op met die kerk! Ik heb genoeg

van die mormonen!'

Dat stak me. Mijn gedrag was niet aan de kerk te wijten; de schuld lag bij mij. Ik schaamde me dat ik zo'n slecht voorbeeld voor mijn moeder was.

Ik wist dat mijn studie aan de universiteit belangrijk was, maar ik kon de studie die zo'n weldaad was voor mijn ziel niet opgeven. Wat kon ik doen? Ik bad tot God. Uiteindelijk, na veel bidden, kreeg ik antwoord.

Tegenwoordig liggen er twee stapels boeken op mijn bureau. Rechts liggen de Schriften en het recentste exemplaar van de *Liahona*; links liggen de boeken voor mijn eerstvolgende examen. Elke dag begin en eindig ik mijn studie met een tekst. Ik heb mezelf een pittig studieschema opgelegd waarbij ik mezelf in de pauzes beloon

met een artikel uit een tijdschrift of een hoofdstuk uit het Boek van Mormon.

Ik heb door deze ervaring een belangrijke les geleerd. We moeten ons in *alle* goede zaken ontwikkelen waardoor we een goed voorbeeld kunnen zijn en anderen kunnen helpen. Jezus Zelf 'nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen' (Lucas 2:52).

Ik ga door met mijn studieplan en probeer altijd dicht bij de Heer te blijven en manieren te vinden om Hem te dienen in alles wat ik doe — in geestelijk en in wereldlijk opzicht.

Aanpassing

Jennifer Parry

Terwijl ik me in de motelkamer lag voor te bereiden op de nationale veldloop, worstelde ik met alle moeilijke gevoelens die een zestienjarige kan hebben. Ik vond dat ik slechter liep dan in de afgelopen jaren. Ik vond mezelf lelijk. Het feit dat ik nog nooit een afspraakje of een vriendje had gehad, maakte dat ik nog onzekerder werd. Ik wilde zo ontzettend graag aardig gevonden worden.

Ik was vroeg naar bed gegaan, en mijn teamgenoten dachten dat ik sliep. Ik hoorde ze giechelen toen ze zachtjes m'n schouder aanstootten en zeiden: 'Hier, Jenny. Drink een beetje water.' Ik kon heel goed ruiken dat het geen water was.

Ik was boos dat die 'vriendinnen' me wilden beetnemen. Dachten ze soms dat ik dom was? Ik was bang dat ze me de alcohol met geweld zouden laten drinken. Ik verlangde vurig naar de veiligheid van ons gezin, maar dat leek kinderachtig voor iemand van mijn leeftijd.

Er schoten duizend vragen door mijn hoofd. *Als ik het opdrink, zal ik er dan bij horen? Zal ik er mooier door worden? Krijg ik dan een vriendje? Zal ik morgen sneller kunnen lopen of misschien zelfs de wedstrijd winnen?*

Ik kende het antwoord op die vragen. Ik zei vastberaden: 'Nee, dat is geen water, en ik drink het niet op.'

Hoewel die beide meisjes me de volgende dag in de wedstrijd voorbij liepen, wist ik dat ik in de ogen van de Heer een wedstrijd had gewonnen die belangrijker was.

De busreis naar huis leek heel lang. Ik verlangde naar huis om mijn moeder te vertellen wat er gebeurd was.

De volgende avond kreeg ik een cadeautje van mijn moeder. Mijn vijf broers en zussen keken toe terwijl ik het openmaakte. Ik kreeg het omdat mijn huisgenoten me wilden laten weten dat ze trots op me waren vanwege mijn besluit het woord van wijsheid na te leven.

Die avond aan tafel gaven ze me het gevoel dat ik talenten had, mooi was en geaccepteerd werd — een acceptatie zoals ik die op school of in een wedstrijdteam misschien wel nooit zal ondervinden.

Je voorbereiden op de stormen van het leven

Anja Müller

In het noorden van Duitsland, waar ik woon, bleven de sneeuwstormen dat jaar lang uit. Ik schonk die ochtend daarom geen aandacht aan de voorspelling op de radio dat er sneeuw zou komen. *Als het weer omslaat, dacht ik, ben ik alweer thuis.* Ik fietste naar de bus — helemaal niet warm gekleed.

Toen de school uit was, sneeuwde het hard en toen ik uit de bus stapte, moest ik verder naar huis fietsen. Ik was boos op mezelf dat ik de weersvoorspelling op de radio genegeerd had.

Ik had de felle oostenwind tegen, en kleine sneeuw-

vlokjes prikten als duizend spelden in mijn gezicht. Een ijzige kou doortrok mijn hele lichaam. De weg naar huis was niet alleen moeilijk maar ook nog pijnlijk.

Toen ik eindelijk thuiskwam, kleepte ik me om en keek ik vanuit mijn behaaglijk warme kamer naar de sneeuwstorm. Toen bedacht ik me dat je het leven kunt vergelijken met wat ik die dag beleefd had.

We weten dat er momenten zijn in ons leven waarop ons geloof en onze gehoorzaamheid op de proef gesteld worden, en toch negeren we soms de waarschuwingen

die we krijgen en bereiden we ons niet genoeg voor om verleiding te weerstaan. Ik weet uit eigen ervaring dat we ons sneller in gevaarlijke situaties bevinden dan we leuk vinden. Door onze geestelijke voorbereiding weten we wat onze Vader in de hemel graag wil, en door ons voor te bereiden, kan onze geest ons lichaam beheersen als we in verleiding komen. Je voorbereiden is veel beter dan de pijn van zonde te ondergaan.

We moeten ons allemaal voorbereiden op de stormen van het leven, ook als ze nog niet in zicht zijn. □

Het gewichtig

VERSCHEIDENHEID EN KEUZEVRIJHEID VORMEN NIET HET GEWICHTIGSTE VAN DE WET. HET GEWICHTIGSTE VAN DE WET DAT ONS VOERT NAAR ONS DOEL, EEUWIG LEVEN, IS LIEFDE VOOR GOD, GEHOORZAAMHEID AAN ZIJN GEBODEN EN EENHEID IN HET TOT STAND BRENGEN VAN HET WERK VAN ZIJN KERK.

ste van de wet

Ouderling Dallin H. Oaks

van het Quorum der Twaalf Apostelen

In het boek Matteüs staat dat de Heiland de schriftgeleerden en Farizeeën veroordeelt: 'Gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij hebt *het gewichtigste* van de wet verwaarloosd: het oordeel en de barmhartigheid en de trouw. Dit moest men doen en het andere niet nalaten' (Matteüs 23:23-24; cursivering toegevoegd).

Ik wil spreken over een aantal aspecten van het 'gewichtige' die we over het hoofd kunnen zien als we onszelf toestaan ons uitsluitend te richten op de minder belangrijke zaken. De gewichtige zaken waarop ik doel, zijn eigenschappen als trouw en de liefde voor God, en zijn werk waardoor we kloekmoedig koers zetten naar onze eeuwige doelen.

In dat verband wil ik onze hoogste, eeuwige doelen afzetten tegen de methodes of kortetermijndoelen die we in dit leven kunnen zien om die eeuwige doelen te bereiken. De apostel Paulus beschreef het verschil tussen aardse en eeuwige gezichtspunten met deze woorden: '[Wij zien] niet op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig' (2 Korintiërs 4:18).

Als we ons te zeer concentreren op onze voor de hand liggende, seculiere methodes of doelen, kunnen we onze eeuwige doelen, die door de apostel 'het onzichtbare'

genoemd werden, uit het oog verliezen. In dat geval kunnen we vergeten welke richting we uit moeten en in termen van de eeuwigheid nergens uitkomen. We verbeteren onze positie in de eeuwigheid niet door ons tempo in dit leven steeds maar te verhogen, maar alleen door goed geïnformeerd de juiste koers te varen. De Heer heeft bijvoorbeeld in een hedendaagse openbaring gezegd: 'Hetgeen de Geest tot u getuigt, wilde Ik, dat gij met alle heiligheid des harten zoudt doen, terwijl gij oprecht voor Mij wandelt, *het doeleinde uwer zaligheid in het oog houdt*' (LV 46:7; cursivering toegevoegd).

We moeten de middelen niet verwarren met de resultaten. Het voertuig is niet hetzelfde als de bestemming. Als we onze eeuwige doelen uit het oog verliezen, kunnen we denken dat de snelheid waarmee we ons voortbewegen het belangrijkste is en dat elke weg naar onze bestemming voert. De apostel Paulus beschreef die instelling als 'ijver voor God bezitten, maar zonder verstand' (Romeinen 10:2). Ijver is een middel, geen doel. Ijver — zelfs ijver voor God — moet gepaard gaan met 'verstand' van Gods geboden en zijn plan voor zijn kinderen. Met andere woorden: het gewichtigste van het eeuwige doel moet niet vervangen worden door het seculiere middel, hoe uitstekend dat op zichzelf ook is.

Tot nu toe heb ik in algemene bewoordingen gesproken. Nu zal ik drie voorbeelden geven.

GEZIN

Alle heiligen der laatste dagen begrijpen dat een eeuwig gezin een eeuwig doel is. De verhoging is een gezinsaangelegenheid en onmogelijk buiten het eeuwig huwelijksverbond dat de bestendiging van prachtige gezinsbetrekkingen mogelijk maakt. Maar dat betekent niet dat alles wat met het gezin te maken heeft, een eeuwig doel is. Er zijn veel kortetermijndoelen met betrekking tot het gezin — zoals saamhorigheid of liefde — wat middelen zijn, geen eeuwige doelen die we boven alle andere nastreven. Saamhorigheid in het gezin bij de uitvoering van een slechte zaak is duidelijk geen deugd.

Saamhorigheid in het gezin mag ook niet aangewend worden om zoiets slechts als

mishandeling te verbergen of te laten voortduren.

Het gezin heeft tot doel kinderen ter wereld te brengen, hun bij te brengen wat goed is, en alle gezinsleden voor te bereiden op de verhoging in eeuwige gezinsbetrekkingen. Het evangelieplan omvat het soort leiding, de discipline, saamhorigheid en liefde in het gezin waarmee aan die eeuwige doelen tegemoet wordt gekomen. Maar zelfs de liefde voor gezinsleden is ondergeschikt aan het allergrootste, eerste gebod, namelijk de liefde voor God (zie Matteüs 22:37–38), en de richtlijn van de Heiland: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren' (Johannes 14:15). Jezus heeft ons geleerd: 'Wie zijn vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig' (Matteüs 10:37).

Verhoging is een gezinsaangelegenheid, en onmogelijk buiten het eeuwig huwelijksverbond, dat de bestendiging van prachtige gezinsbetrekkingen mogelijk maakt.

KEUZEVRIJHEID

Mijn volgende voorbeeld in deze boodschap over gewichtige zaken is de functie van keuzevrijheid.

Er zijn maar weinig begrippen die zo misleidend kunnen zijn als het idee dat keuzevrijheid een eeuwig doel is. Voor heiligen der laatste dagen vloeit die mogelijke verwarring gedeeltelijk voort uit het feit dat keuzevrijheid — het recht om te kiezen — fundamenteel tot dit leven behoort. Zonder dat kostbare geschenk van God zou het doel van dit leven niet gerealiseerd kunnen worden. Om onze keuzevrijheid in dit leven zeker te stellen, hebben we een duchtig gevecht geleverd, dat in het boek Openbaring 'oolog in de hemel' genoemd wordt. Dat gevecht in het voorsterfelijk bestaan had tot gevolg dat de duivel en zijn engelen uit de hemel geworpen werden en geen lichaam konden krijgen. (Zie Openbaring 12:7–9.)

Maar wij hadden ons gevecht om keuzevrijheid gewonnen. Na die oorlog bestaat de toets in dit leven niet uit het zeker stellen van keuzevrijheid, maar uit het juiste gebruik daarvan — om het goede te kiezen in plaats van het kwade, om onze eeuwige doelen te kunnen bereiken. In dit leven is keuzevrijheid een middel, geen doel.

Uiteraard krijgen we in dit leven nog steeds te maken met vragen over het gebruik van keuzevrijheid en de gevolgen van onze keuzen. Maar die vragen horen thuis in de categorie vrijheid in het algemeen, niet in de categorie keuzevrijheid. Velen begrijpen dat belangrijke feit niet. Het is aan ons om onze keuzevrijheid te gebruiken in een wereld van keuzes. Het gaat niet aan te doen alsof onze keuzevrijheid van ons is afgepakt als we niet de vrijheid hebben om te handelen zonder ongewenste gevolgen.

Omdat keuzevrijheid een middel is, kunnen we op allerlei manieren en in allerlei zaken kiezen, en onze keuzes kunnen elk doel dienen. Iemand die keuzevrijheid beschouwt als een doel, kan gemakkelijk in de verleiding komen om elke keuze goed te praten. 'Keuzevrijheid' kan zelfs een slogan worden om een bepaalde keuze te rechtvaardigen. Iemand die bijvoorbeeld 'Ik ben *pro-choice*'¹ roept, is duidelijk iemand die zich verzet tegen elke wettelijke beperking op abortus, omdat de vrouw vrij moet zijn in die keuze.

Meer dan dertig jaar geleden heb ik, als jonge hoogleraar in de rechten, een van de eerste artikelen gepubliceerd

over de wettelijke gevolgen van abortus. Sindsdien heb ik de discussies en de ongelukkige besluiten van het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten omtrent het zogenaamde 'recht op abortus' op de voet gevolgd. Het was fascinerend te zien hoe knap de voorstanders van de legalisering van abortus de discussie over de zedelijke, ethische en medische plus- en minpunten van de wettelijke beperkingen op abortus wisten te verleggen naar het recht op keuze, waarbij ze slim gebruik maakten van hun slogan. Die slogan of *soundbite* 'pro-choice' heeft een bijna magisch effect gehad op de rechtvaardiging van abortus, omdat het bij de tegenstanders alle wind uit de zeilen haalde.

'Pro-choice' slogans zijn vooral voor heiligen der laatste dagen verwarrend geweest omdat wij weten dat keuzevrijheid, wat inhoudt dat we vrij zijn om te kiezen, in het evangelieplan een fundamentele noodzaak is. Alle heiligen der laatste dagen zijn, volgens die theologische omschrijving, voor keuzevrijheid. Maar voor keuzevrijheid zijn, wil nog niet zeggen dat daar alles mee gezegd is. Kiezen is een middel, niet het uiteindelijke doel. We zijn verantwoordelijk voor onze keuzen, en alleen rechtschappen keuzen zullen ons naar onze eeuwige doelen voeren.

Hierin volgen heiligen der laatste dagen de leringen van de profeten. Over dit onderwerp geven onze profeten duidelijke leiding. De Heer heeft geboden: 'Gij zult niet (. . .) doden, noch iets dergelijks doen' (LV 59:6). De kerk is tegen vrijwillige abortus voor persoonlijk of sociaal gemak. Onze leden leren dat zij, tenzij bij hoge uitzondering, geen abortus mogen toepassen, uitvoeren, aanmoedigen, betalen of regelen. Door die raad weten we wat we moeten doen ten aanzien van de gewichtige zaken van de wet, de keuzes waardoor we koers zetten naar het eeuwige leven.

In de wereld van vandaag zijn we onze leringen niet trouw als we alleen maar voor keuzevrijheid zijn. We moeten opkomen voor de *goede* keuzes. Wie weigeren verder te denken dan slogans en *soundbites* zoals 'pro-choice', dwalen af van de doelen die zij voorgeven na te streven, en geven uiteindelijk hun steun aan resultaten die ze niet gesteund zouden hebben als die zonder misleiding gepresenteerd waren.

Kijk bijvoorbeeld eens hoe sommigen de mogelijke uitzonderingen op eens duidelijke stellingname tegen

abortus hebben aangegrepen. Onze leiders hebben ons voorgelaten dat de enige uitzondering is als de zwangerschap een gevolg is van verkrachting of incest, of als een kundig arts heeft vastgesteld dat het leven of de gezondheid van de moeder ernstig in gevaar is of dat de foetus ernstige afwijkingen heeft waardoor de baby de geboorte niet zal overleven. Maar zelfs die uitzonderingen zijn niet automatisch een rechtvaardiging van abortus. Omdat abortus een zeer ernstige zaak is, wordt ons aangeraden dat alleen in overweging te nemen als de verantwoordelijke personen overleg hebben gepleegd met hun bisschop, en door middel van gebed goddelijke bevestiging hebben gekregen.

Sommige heiligen der laatste dagen zeggen abortus te betreuren, maar zij gebruiken die uitzonderlijke omstandigheden als grondslag voor hun 'pro-choice'-stelling dat de wet abortus onder alle omstandigheden op verzoek moet toestaan. Die mensen moeten onder ogen zien dat de omstandigheden die in deze drie uitzonderingen beschreven worden, uiterst zelden voorkomen. Bevruchting door incest of verkrachting — de omstandigheid die het meest wordt genoemd door degenen die uitzonderingen hanteren op abortus op verzoek — vormt bijvoorbeeld slechts een kleine minderheid bij abortussen. Meer dan 95 procent van de miljoenen abortussen die elk jaar worden uitgevoerd, vernietigen het leven van een foetus die ontvangen is in een seksuele relatie met wederzijds goedvinden. Het resultaat van meer dan 95 procent van de abortussen is niet de rechtvaardiging van de keuze, maar het vermijden van de gevolgen.² Het argument 'keuzevrijheid' gebruiken om verandering van de gevolgen van een keuze te rechtvaardigen is een typisch geval van veronachtzaming van wat de Heiland 'het gewichtigste van de wet' noemde.

Een bekende grondstelling van de wereldlijke of filosofische argumenten voor abortus op verzoek is het argument dat een vrouw baas is over haar eigen lichaam. Nog niet zo lang geleden ontving ik een brief van een attent lid van de kerk buiten de Verenigde Staten die dat argument in wereldlijke termen analyseerde. Omdat hij met zijn analyse tot dezelfde conclusie komt als ik, citeer ik die hier voor degenen die meer openstaan voor zijn redenering:

'Elke vrouw heeft, binnen de beperkingen van de

natuur, het recht om te kiezen wat er wel of niet met haar lichaam gebeurt. Elke vrouw is tegelijkertijd verantwoordelijk voor de manier waarop ze haar lichaam gebruikt. Als ze ervoor kiest haar lichaam zo te gebruiken dat ze in verwachting raakt, heeft ze niet alleen het recht op maar ook de verantwoordelijkheid voor die foetus. Als het een ongewenste zwangerschap is, is zij niet gerechtvaardigd als ze de zwangerschap beëindigt door zich erop te beroepen dat het botst met haar keuzevrijheid. Ze heeft zelf gekozen wat er met haar lichaam gebeurde door een zwangerschap te riskeren. Ze kon kiezen. Als ze geen betere reden heeft, zou haar geweten haar moeten vertellen dat abortus een hoogst onverantwoordelijke keuze zou zijn.

'Wat is een goede reden? Omdat een menselijke foetus intrinsieke en oneindige waarde heeft, zou de enige goede reden voor een abortus bestaan uit de schending, de beroving of de bedreiging van het recht van de vrouw om te kiezen wat er wel of niet met haar lichaam gebeurt. Sociale, opvoedkundige, financiële en persoonlijke overwegingen alleen wegen niet op tegen de waarde van het leven van de foetus. Die overwegingen op zich kunnen wel leiden tot het besluit om de baby na de geboorte te laten adopteren, maar niet om zijn bestaan in de baarmoeder te beëindigen.

'Het recht van de vrouw om te kiezen wat er wel of niet met haar lichaam gebeurt, wordt duidelijk geweld aangedaan door verkrachting of incest. Als bevruchting daarvan het gevolg is, heeft de vrouw zedelijk en wettelijk recht op een abortus omdat de zwangerschap het gevolg is van de onverantwoordelijkheid van iemand anders, niet die van haar. Zij hoeft daarvoor de verantwoordelijkheid niet op zich te nemen. Haar door de wet dwingen om de zwangerschap af te maken zou haar recht nog meer geweld aandoen. Ze heeft ook het recht om een abortus te weigeren. Dat geeft haar het recht op de foetus en ook de verantwoordelijkheid ervoor. Later zou ze afstand kunnen doen van dat recht en die verantwoordelijkheid door de baby na de geboorte te laten adopteren. Beide zijn verantwoordelijke keuzen.'

De man die dit geschreven heeft, paste dezelfde redenering toe op de andere uitzonderingen die onze leer toestaat — het leven van de moeder en een baby die de geboorte

niet zal overleven.

Ik beëindig deze bespreking over keuzevrijheid met twee korte punten.

Als we in ons persoonlijk leven tegen abortus zijn, maar in het openbaar 'pro-choice', zeggen we dat we onze invloed op de politiek niet willen gebruiken om rechten keuzen aan te moedigen in zaken die Gods dienstknachten als ernstige zonden hebben aangemerkt. Ik vraag de heiligen der laatste dagen die dat standpunt hebben ingenomen, dringend zich af te vragen welke verschrikkelijke zonden nog meer uit de criminele sfeer gehaald moeten worden of door de wet geaccepteerd moeten worden op grond van de theorie dat mensen niet gehinderd mogen worden in hun keuzen. Moeten we kindermishandeling uit de criminele sfeer halen

of de wettelijke gevolgen ervan verlichten? Of die van wreedheid met dieren? Of die van milieuvervuiling? Of die van fraude? Of die van vaders die ervoor kiezen hun gezin te verlaten voor meer vrijheid of gemak?

Zo nemen sommigen ook het 'pro-choice'-standpunt in door te zeggen dat moreel gedrag niet in de wet moet worden vastgelegd. Degenen die een dergelijke opvatting huldigen, moeten beseffen dat de wet op de misdaad alleen maar te maken heeft met moreel gedrag. Moeten we alle wetten met een morele grondslag afschaffen, zodat onze regering geen enkele keuze bestraft die sommigen als immoreel beschouwen? Daarmee zouden vrijwel alle wetten tegen de misdaad uitgewist worden.

VERSCHEIDENHEID

Mijn laatste toelichting op de slechte gevolgen van het verwarren van middelen en resultaten, methodes en doelen, betreft het woord *verscheidenheid*. Er zijn

Onze profeten geven duidelijk leiding. De Heer heeft geboden: 'Gij zult niet (. . .) doden, noch iets dergelijks doen' (LV 59:6).

De kerk is tegen vrijwillige abortus voor het gerief van een persoon of de gemeenschap.

tegenwoordig niet veel woorden zo productief of zo verwarrend als dat woord. Een gerespecteerde, federale rechter heeft kort geleden over de huidige cultuur en waarden gezegd dat er 'een nieuw credo' schijnt te ontstaan in verband met verscheidenheid dat verkondigt: 'Eenheid door verscheidenheid!'¹³ Zelfs in godsdienstige termen horen we soms de woorden: 'Geniet van verscheidenheid' alsof verscheidenheid een eeuwig doel is.

Het woord *verscheidenheid* wordt legitiem gebruikt om een *toestand* te beschrijven, zoals wanneer men spreekt over 'verscheidenheid in ras en cultuur'. Zo zien we dat, wat we nu 'verscheidenheid' noemen, in de Schriften een toestand blijkt te zijn. Dat is duidelijk waar er verschillen onder de kinderen van God beschreven worden, zoals in de talloze teksten over volken, verwanten, talen en mensen.

Toch leren we uit de Schriften dat we op de weg naar onze eeuwige doelen, idealen moeten nastreven als liefde en gehoorzaamheid. Die idealen accepteren ons niet zoals we zijn, maar vereisen van ieder van ons dat we veranderen. Jezus bad niet dat zijn volgelingen 'verschillend' zouden zijn. Hij bad dat ze 'één' zouden zijn (Johannes 17:21–22). In hedendaagse openbaring wordt niet gezegd: 'Wees verschillend; en als er geen verscheidenheid onder u is, zijt gij de mijnen niet.' Er staat: 'Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet' (LV 38:27).

Omdat verscheidenheid een toestand is, een middel, of een doel op korte termijn — geen uiteindelijk doel — is het, als er op verscheidenheid wordt aangedrongen, gepast om te vragen: "Wat voor soort verscheidenheid?" of: "Verscheidenheid in welke situatie of toestand?" of: "Verscheidenheid met welk doel?" Dat is vooral belangrijk in politieke discussies die niet gevoerd moeten worden in termen van slogans, maar in termen van de doelen die we nastreven, en de middelen of doelen op korte termijn waarmee we ze bereiken. Verscheidenheid op zich is zinloos en we kunnen duidelijk aantonen dat het leidt tot onaanvaardbare resultaten. Als verscheidenheid bijvoorbeeld het werkelijke doel is van een gemeenschap, betekent dat dan dat we moeten zorgen dat daar ook dieven, pedofielen, slachthuizen en wateroverlast zijn? Verscheidenheid kan een goed middel zijn om een doel op langere termijn te bereiken, maar politieke discussies moeten verder gaan dan

de slogan: er moet een doel worden vastgesteld, de voorgestelde verscheidenheid moet worden omschreven, en er moet worden uitgelegd hoe met dit soort verscheidenheid het overeengekomen doel bereikt kan worden.

Onze kerk heeft een methode om de duidelijke cultuure en etnische verscheidenheid onder onze leden te benaderen. Wij zeggen dat wat ons bindt veel belangrijker is dan de verschillen onder ons. Daarom wordt van onze leden gevraagd hun inspanningen te richten op onze eenheid — niet op het accentueren van onze verschillen. Wij hebben bijvoorbeeld niet als doel om plaatselijke wijken en gemeenten te organiseren volgens de verschillen in cultuur of volgens etnische oorsprong, hoewel dat soms tijdelijk gebeurt als dat vanwege taalbarrières nodig blijkt. In plaats daarvan leren we de leden van meerderheids-groepen (ongeacht hun aard) dat ze de verantwoordelijkheid hebben om kerkleden van andere groeperingen te accepteren, ze te begeleiden en alle gelegenheid moeten geven om een taak in de kerk te vervullen. We proberen een gemeenschap van heiligen te vestigen — 'één lichaam' noemde de apostel Paulus het (1 Korintiërs 12:13) — waar iedereen zich nuttig en gewenst voelt en waar iedereen de eeuwige doelen die we gemeen hebben, kan nastreven.

Overeenkomstig het gebod van de Heiland om 'één' te zijn, streven we naar eenheid. Over dat onderwerp heeft president Gordon B. Hinckley gezegd: 'Ik kan me nog herinneren dat president J. Reuben Clark jr., raadgever in het Eerste Presidium, achter deze kathedra stond en smeekte om eenheid in de priesterschap. Ik denk niet dat hij ons vroeg onze eigen identiteit op te geven en een robot te worden. Ik ben ervan overtuigd dat hij ons niet vroeg zelf niet meer na te denken, te mediteren of zaken te overwegen. Ik denk dat hij ons vertelde dat we, als we mee willen werken aan de vooruitgang van Gods werk, allemaal dezelfde overtuiging in ons hart moeten meedragen over de belangrijke, fundamentele waarheden van ons geloof. (. . .) Als wij willen meewerken aan de vooruitgang van het werk van God, moeten we er allemaal in ons hart van overtuigd zijn dat de verordeningen en de verbonden van dit werk eeuwige en eeuwigdurende gevolgen hebben.'¹⁴

Iedereen die eenheid verkondigt, loopt het risico verkeerd te worden begrepen. Datzelfde geldt voor

iedereen die het doel van verscheidenheid in twijfel trekt. Zo iemand riskeert het om als intolerant te worden beschouwd. Maar verdraagzaamheid loopt geen gevaar door eenheid te propageren of verscheidenheid aan te vechten. Nogmaals citeer ik president Hinckley: 'We zijn allemaal individuen. We zijn allemaal verschillend. Er moet respect zijn voor die verschillen.'¹⁵

Bij een andere gelegenheid heeft hij gezegd: 'We moeten harder bouwen aan wederzijds respect, aan een geduldige instelling, met verdraagzaamheid voor elkaar, ongeacht de leringen en filosofieën waarin we misschien geloven. Daarover kunnen we het oneens zijn. Maar dat kan met respect en beleefdheid.'¹⁶

President Hinckley vervolgt: 'In een geloofsartikel van de kerk waartoe ik behoor, staat: "Wij eisen het goed recht de almachtige God te vereren volgens de stem van ons eigen geweten, en kennen alle mensen hetzelfde goed recht toe, hoe, waar of wat zij ook mogen vereren." (Geloofsartikel 11.) Ik hoop dat ik altijd zal staan aan de kant van degenen die dat standpunt verdedigen. Onze kracht ligt in onze vrijheid om te

kiezen. Er schuilt zelfs kracht in onze verscheidenheid. Maar er schuilt meer kracht in het gebod dat God ieder van ons gegeven heeft om te zorgen dat al zijn zoons en dochters opgebouwd en gezegend worden, ongeacht hun etnische achtergrond of andere verschillen.'¹⁷

Kortom, wij prediken eenheid in de gemeenschap van de heiligen en verdraagzaamheid ten aanzien van de onvermijdelijke, persoonlijke verschillen in overtuiging en gedrag van een uiteenlopende bevolking. Verdraagzaamheid vereist onmiskenbaar een niet-kritische manier van omgaan met elkaars verschillen. Maar verdraagzaamheid vraagt niet dat we onze normen of meningen over politieke keuzen verloochenen. Verdraagzaamheid is een manier om op verscheidenheid te reageren, geen gebod om het te beschermen tegen onderzoek.

Wij zeggen dat wat ons bindt veel belangrijker is dan de verschillen onder ons. Daarom wordt van onze leden gevraagd hun inspanningen te richten op onze eenheid — niet op het accentueren van onze verscheidenheid.

Indringende oproepen tot verscheidenheid in de samenleving hebben soms tot gevolg dat degenen die de mening van de meerderheid aanhangen, gedwongen worden fundamentele waarden los te laten om aan de verschillen van de minderheid tegemoet te komen. Meestal wordt daardoor een norm van de meerderheid niet vervangen door een norm van de minderheid. Liever probeert men 'verscheidenheid' te bereiken door de officiële norm helemaal los te laten, zodat niemands norm in tegenspraak is met een officieel of semi-officieel standpunt. Het gevolg daarvan is geen verscheidenheid in normen, maar een officiële afwezigheid van normen. Ik denk dat dit een voorbeeld is van wat de vroegere gastdocent aan de Brigham Young University, Louis Pojman, heeft waargenomen, namelijk dat verscheidenheid gebruikt kan worden als 'een verzachtende benaming voor moreel relativisme'.⁸

Er zijn honderden voorbeelden van het feit dat het bereiken van het doel, verscheidenheid, resulteert in de afwezigheid van normen, wat we moreel relativisme noemen. Tot die voorbeelden behoren ook voorstellen waarin het de openbare scholen verboden wordt om zich tegen bepaald verkeerd gedrag uit te spreken of vaderlandsliefde te propageren. Nog een voorbeeld is de poging om een afbeelding van de tien geboden uit alle openbare gebouwen te verwijderen.

In een tijd waarin vooraanstaande denkers het feit veroordeeld hebben dat universiteiten geen goed en kwaad meer bijbrengen, zijn wij dankbaar dat de Brigham University een tegengesteld standpunt inneemt. Moreel relativisme, dat volgens zeggen op de Amerikaanse universiteiten de overheersende kracht is, heeft geen erkende plaats op de BYU. Er worden normen onderricht — goed en kwaad volgens het evangelie van Jezus Christus.

Tot slot: verscheidenheid en keuzevrijheid zijn niet het gewichtigste van de wet. De gewichtige zaken waardoor we koers zetten naar ons doel van het eeuwige leven zijn: liefde voor God, gehoorzaamheid aan zijn geboden en eenheid in het tot stand brengen van het werk van zijn kerk. In die overtuiging en met de toepassing ervan verzetten we ons tegen de machtige hedendaagse stromingen die eerder leiden tot individualisme en tolerantie dan tot gehoorzaamheid en samenwerking. Hoewel onze

overtuiging en leefwijze niet populair zijn, zijn ze wel juist en ze vergen geen blinde gehoorzaamheid of verstikkende uniformiteit, waarvan critici ons beschuldigen. Als we één zijn met betrekking tot ons eeuwige doel en verenigd wat de geïnspireerde beginselen betreft die ons daar zullen brengen, kunnen we verschillen in de individuele inspanningen om onze doelen te bereiken, maar in overeenstemming zijn met die beginselen.

We weten dat het werk van God niet zonder eenheid en samenwerking gedaan kan worden. We weten ook dat de kinderen van God niet als afzonderlijk individu verhoogd kunnen worden. Een man en een vrouw kunnen ook pas verhoogd worden in het celestiale koninkrijk als ze verenigd zijn in het onzelfzuchtige huwelijksverbond en als zij er beiden voor kiezen om de geboden te onderhouden en de verbonden van die eenheid in ere houden.

Ik getuig van Jezus Christus, onze Heiland, die met zijn verzoening de grenzeloze prijs voor onze zonden heeft betaald. Hij is het die de voorwaarden voor ons heil kan voorschrijven. Hij heeft ons voorgeschreven dat we zijn geboden moeten onderhouden (zie Johannes 14:15) en om 'één' te zijn (LV 38:27). Ik bid dat we de verstandige keuze zullen doen om de geboden te onderhouden en te streven naar de eenheid waardoor we ons bewegen naar ons uiteindelijke doel, 'het eeuwige leven (. . .), welke gave de grootste van alle gaven Gods is' (LV 14:7). □

Uit een toespraak gehouden aan de Brigham Young University op 9 februari 1999.

NOTEN

1. Pro-choice: verwijst naar aanhangers van de 'pro-choice'-beweging in de Verenigde Staten die voorstaat dat de vrouw het recht heeft om voor abortus te kiezen. Te vergelijken met de slogan 'Baas in eigen buik'.

2. Zie Russell M. Nelson, 'Eerbied voor het leven', *De Ster*, juli 1985, blz. 11–13.

3. J. Thomas Greene, 'Activist Judicial Philosophies on Trial', *Federal Rules Decisions* 178 (1997), blz. 200.

4. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), blz. 672.

5. *Idem*, blz. 661.

6. *Idem*, blz. 665.

7. *Idem*, blz. 664.

8. Moreel relativisme: het idee dat er vele verschillende morele normen zijn waaruit men kan kiezen. 'Viewpoint', *Daily Universe*, 13 oktober 1998, blz. 4.

MORMORANDUM

NIET DOEN!

'Leugens en roddelpraatjes die iemands reputatie schaden, verspreiden zich als de zaadjes van een uitgebloeide paardbloem. (. . .) Evenmin als die zaadjes kunnen ook roddelpraatjes nooit meer worden achterhaald en ongedaan gemaakt'

(Spencer W. Kimball, *Het wonder der vergeving*, blz. 63).

Zie Exodus 20:16; Jakobus 4:11.

INTEGRITEIT ONTWIKKELEN

Tamara Leatham Bailey

Integriteit. Misschien weet je niet precies wat dat woord betekent, maar je weet wel dat je verondersteld wordt het te bezitten.

Integer zijn betekent in feite dat je zorgt dat je daden overeenkomen met je overtuiging. Het betekent dat je de moed hebt om te doen wat goed is, ook als er niemand kijkt. Het betekent dat je eerlijk bent met jezelf. Jozef toonde bijvoorbeeld dat hij integer was door weerstand te bieden aan de toenaderingen van de vrouw van Potifar. Hij deed wat juist was in een moeilijke situatie. (Zie Genesis 39:7-12.)

Elke keer als je doet wat juist is, neemt je integriteit toe. Hier volgen een aantal manieren waarop je integriteit kunt oefenen:

- Als je een baan hebt, houd je eerlijk aan je werktijden.
- Als je belooft ergens op een bepaalde tijd te zijn, zorg dan dat je er bent.
- Geef terug wat je geleend hebt. (Zie Mosiah 4:28.)
- Houd je aan je beloften. Doe wat je zegt te zullen doen.
- Onthoud je van kritiek op anderen. Luister niet naar roddelpraatjes en vertel ze niet door.

■ Zorg dat mensen op je kunnen rekenen. Doe je taken en je huiswerk zonder dat je eraan hoeft te worden herinnerd.

■ Houd je aan alle wetten, ook aan de verkeersregels zoals de maximumsnelheid en het omdoen van autogordels.

■ Wees eerlijk met je werk op school. Spiek nooit.

■ Geef je fouten toe. Bied je verontschuldiging aan aan iedereen die je gekwetst kunt hebben.

■ Geef je geld verantwoord uit.

■ Als er fouten worden gemaakt in jouw voordeel (in een winkel, bij de bank enzovoort) trek die dan zo snel mogelijk recht.

■ Wees oprecht. Vermijd zelfs leugentjes om bestwil en halve waarheden. Doe je mond open als iemand door je stilzwijgen iets zou kunnen geloven wat niet waar is.

■ Laat je nooit door iemand overhalen om iets te doen waarvan je weet dat het verkeerd is.

■ Lees Mosiah 18:8-10. Neem je tijdens de avondmaalsdienst en de rest van de week voor je aan je doopbeloften te houden. □

Bouw van tempels in stroomversnelling

Sinds president Gordon B. Hinckley, tijdens de algemene conferentie in april 1998, bekendmaakte dat de kerk nog minstens dertig kleine tempels zou gaan bouwen naast de reeds geplande grote tempels, is er veel gebeurd. Er werden de laatste jaren toch al meer tempels gebouwd dan in het verleden, maar de bouw lijkt nu werkelijk in een stroomversnelling terecht te zijn gekomen. Het zal niet lang meer duren tot we kunnen zeggen dat het aantal in gebruik zijnde tempels van de kerk in minder dan drie jaar is verdubbeld.

In november 1999 zijn er drie nieuwe tempels ingewijd, en sindsdien heeft men niet stilgezeten. 'In het jaar 2000 hebben we 42 tempels in te wijden', zei ouderling Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf, tijdens een satellietuitzending over familiegeschiedenis op 21 november.

Op 28 november is de eerste spade gestoken voor de Winter Quarters-tempel in Nebraska (V.S.), waar veel van de eerste pioniers van de kerk die Nauvoo in 1846 verlieten, de winter doorbrachten. Bovendien is de eerste spade gestoken voor de bouw van een tempel in Perth (Australië).

Zoetermeer

Ook in Nederland wordt de bouw van een

tempel voorbereid. Vorig jaar werd de bouw van een tempel in de omgeving van Den Haag bekendgemaakt. De locatie bleek de plek in Zoetermeer te zijn waar het kerkgebouw stond. Toen dit artikel naar de drukker ging (in december) werd er nog overlegd over het ontwerp van de tempel. Een bouwvergunning kon niet eerder worden aangevraagd dan wanneer er overeenstemming was tussen de kerk en de lokale overheid; een aantal details moest nog worden besproken. Zodra het ontwerp is goedgekeurd, kan er een bouwvergunning worden aangevraagd. Dan duurt het nog tenminste dertien weken tot men werkelijk met de bouw mag beginnen. Wanneer de bouw eenmaal gestart is, zullen de vorderingen goed te volgen zijn. □

De nieuwe Columbia-tempel bij avond. De Columbia-tempel in South Carolina (V.S.), die op 15 en 16 oktober 1999 door president Hinckley is ingewijd, beslaat een oppervlak van 1087 vierkante meter.

FOTO: B. SCOTT LLOYD, GEBRUIKT MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

In oktober 1999 zijn de 62e en 63e tempels van de kerk in Columbia (South Carolina) en Detroit (Michigan) ingewijd. Ook is de eerste spade gestoken voor de historisch belangrijke tempel in Nauvoo (Illinois) en de tempel in Birmingham (Alabama). Op 14 november 1999 zijn er twee tempels in Canada ingewijd: één in Halifax (Nova Scotia) en de andere in Regina (Saskatchewan).

Tempel in Columbia (South Carolina) ingewijd

'Het evangelie werd hier voor het eerst 160 jaar geleden gepredikt', zei president Gordon B. Hinckley tijdens de inwijding van de Columbia-tempel op 15 en 16 oktober. 'In de daaropvolgende generaties zijn honderden en duizenden mensen lid van de kerk geworden. We hebben hier in Columbia een tempel gebouwd omdat dit de hoofdstad van de staat South Carolina is en vanwege de centrale ligging.'

Voordat de zes inwijdingsdiensten werden gehouden, hebben 20.000 mensen de tempel tijdens de open dagen bezichtigd. De ouderlingen Dallin H. Oaks en M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen en Monte J. Brough van de Zeventig, president van het gebied Noord-

Amerika-Zuidoost hebben president Hinckley vergezeld.

'Wij bidden voor uw werk op de gehele aarde', zei president Hinckley tijdens zijn inwijdingsgebed. 'Wij danken U voor de getrouwe heiligen, waar ook ter wereld, die door het betalen van tiende de bouw van deze tempel mogelijk hebben gemaakt. Overspoel hen met zegeningen. Zegen hen met de goede dingen uit de hemel en de aarde, met zekerheid, vrede en liefde thuis, met gezondheid en kracht om hun werk te kunnen verrichten, en met grote vreugde in hun werk in uw kerk en koninkrijk, ongeacht hun positie.'

De tempel ligt in de zuidoostelijke buitenwijken van Columbia en heeft een vloeroppervlakte van 1087 vierkante meter.

Tempel in Detroit (Michigan) ingewijd

President Hinckley heeft op 23 en 24 oktober aan zes inwijdingsdiensten voor de Detroit-tempel deelgenomen. Hij werd vergezeld door ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Jay E. Jensen van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Noordoost. Voordat de inwijdingsdiensten werden gehouden hebben 28.000 mensen de open dagen bezocht.

Stephen Mack, de oom van de profet Joseph Smith, 'heeft de eerste weg opgemeten die door Detroit loopt', zei president Hinckley. Over de leden die nu onder het gebied van de nieuwe Detroit-tempel vallen, zei president Hinckley: 'Zij hebben aangegeven dat ze zo dankbaar zijn voor dit heilige gebouw, en wij zijn blij dat het nu gebouwd en ingewijd is, zodat het werk van de Heer in dit deel van de wereld voort kan gaan.'

'Zegen alle mensen die dit gebouw zullen betreden, zodat zij door de macht van uw Geest beïnvloed zullen worden', zei president Hinckley tijdens zijn inwijdingsgebed. 'Mogen ze hun gedachten tot U en uw geliefde Zoon wenden, en mogen ze bij eeuwige zaken blijven stilstaan. Mogen zij in dit gebouw werkzaam zijn met een oog uitsluitend op uw heerlijkheid gericht.'

De tempel staat in Bloomfield Hills, een voorstad van Detroit, en heeft twee begiftigingszalen, twee verzegelkamers en een totale vloeroppervlakte van 994 vierkante meter.

'Mag dit gebouw als een helder en verwelkomend licht schijnen, en een schuilplaats tegen de stormen en spanningen in de wereld zijn', zei president Hinckley tijdens het inwijdingsgebed. 'Mag dit gebouw een

President Boyd K. Packer neemt deel aan het plaatsen van de hoeksteen, en de ouderlingen Donald L. Staeheli en Blair S. Bennett kijken toe.

huis van vrede, liefde en geloof zijn, waar uw kinderen van hun dagelijkse beslommeringen uit kunnen rusten.'

Eerste spade voor de Nauvoo-tempel gestoken

'Ik heb nog nooit iets meegemaakt dat zoveel opwindung teweeg heeft gebracht als deze tempel', zei president Gordon B. Hinckley op 24 oktober tijdens het steken van de eerste spade voor de Nauvoo-tempel.

Duizenden mensen, waaronder verscheidene plaatselijke hoogwaardigheidsbekleders, verzamelden zich op het stuk grond van 1,2 hectare waar de Nauvoo-tempel oorspronkelijk was gebouwd. Ook aanwezig waren ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen; ouderling Jay E. Jensen van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Noordoost; en ouderling Donald L. Staheli van de Zeventig, tweede raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Midden. De nieuwe tempel 'zal een prachtig gebouw worden en hopenlijk voor eeuwig vreugde verschaffen', zei president Hinckley. De originele Nauvoo-tempel werd met haar vier verdiepingen en 4645 vierkante meter vloeroppervlakte in de jaren veertig van de vorige eeuw gebouwd. Nadat de leden door alle vervolgingen Nauvoo hadden verlaten, werd de tempel in 1848 door een brand gedeeltelijk verwoest en later door een tornado met de grond gelijk gemaakt.

President Hinckley merkte op dat de buitenkant van de tempel veel op de originele tempel zal gaan lijken.

In ander tempelnieuws werd aangekondigd dat op 9 oktober de eerste spade was gestoken voor de Birmingham-tempel in Alabama.

Twee tempels in Canada op dezelfde dag ingewijd

Voor het eerst in de geschiedenis van de kerk zijn er twee tempels op

Duizenden mensen hebben zich verzameld om getuige te zijn van de eerste spadesteek voor de Nauvoo-tempel, die op dezelfde plaats als de oorspronkelijke Nauvoo-tempel zal worden gebouwd.

dezelfde dag ingewijd. Op 14 november 1999 heeft president Gordon B. Hinckley de Halifax-tempel in Nova Scotia ingewijd en president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, de Regina-tempel in Saskatchewan. Het zijn de 64^e en 65^e tempel van de kerk die in bedrijf zijn.

De inwijding van de Halifax-tempel was aanvankelijk op 13 november gepland en die van de Regina-tempel een dag later, maar door mechanische problemen werd de vlucht van president Hinckley naar Nova Scotia een dag uitgesteld. Uit voorkomendheid ten opzichte van de leden die verhanden gereisd om een van de inwijdingsdiensten bij te wonen, werden beide inwijdingen op dezelfde dag verricht.

'Toen de inwijding werd uitgesteld', zei president Moses, tweede raadgever in het presidium van de ring Dartmouth (Nova Scotia) en voorzitter van het plaatselijk tempelcomité, 'traakten de leden niet geïrriteerd, maar informeerden ze wat ze konden doen, zoals het openstellen van hun huizen om de kosten te drukken van de mensen die een extra overnachting moesten regelen om de inwijding bij te kunnen wonen.

'Wij bidden dat de mensen die het gebouw van de buitenkant aanschou-

wen, het zullen herkennen als een heilige plaats die aan U is gewijd', zei president Hinckley tijdens het inwijdingsgebed. 'Wij bidden dat alle mensen die dit gebouw zullen betreden, gereinigd zullen zijn van de zonden der wereld en zullen herkennen dat ze in dit heilig huis met eeuwige zaken bezig zijn.'

President Hinckley werd vergezeld door ouderling David E. Sorensen van het Presidium der Zeventig en ouderling Gary J. Coleman van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Noordoost.

In Regina (Saskatchewan) heeft president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, de drie inwijdingsdiensten gepreideerd. President Packer werd vergezeld door ouderling Donald L. Staheli van de Zeventig, tweede raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Midden; ouderling Blair S. Bennett, een van de gebiedszeventigen, afkomstig uit Edmonton (Alberta); president R. Dean Layton van het zendingsgebied Winnipeg; en Lorin J. Mendenhall, president van de Regina-tempel.

Na de inwijding zei president Packer: 'De Geest van de Heer was overvloedig aanwezig.' □

FOTOGRAF: GREG HILL, MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

Joseph Smith heeft de locatie van de Nauvoo-tempel uitgekozen

De locatie van de originele Nauvoo-tempel werd in oktober 1840 door de profeet Joseph Smith uitgekozen, op een stuk land dat bekend stond als de 'Wells addition'. Toen de leden door godsdienstige vervolgingen Nauvoo in 1846 moesten ontvluchten, keken zij met liefde en verlangen terug op hun 'prachtige stad' met de indrukwekkende tempel die hoog op de steile oever van de Mississippi stond. De tempel was een middelpunt van geloof voor die heiligen uit de vorige eeuw, die het gebouw als een heilig huis van de Heer beschouwden.

Toen het gebouw onbeschermd werd achtergelaten, werd de tempel leggegeplunderd en door een brandstichter in oktober 1848 aangestoken. De rest van het bouwwerk, dat door de brand was aangetast, werd in 1850 door een tornado met de grond gelijk-

gemaakt. Alleen de westelijke muur van het gebouw bleef staan. U kunt hieronder wat informatie over de originele Nauvoo-tempel vinden:

Afwerking van de buitenmuren: Lichtgrijs kalksteen dat ten noorden en ten zuiden van de stad was uitgehakt.

Ontwerp van de tempel: Er waren verschillende architectonische stijlen toegepast, zonder dat één stijl overheersend was.

Architect: William Weeks.

Comité tempelbouw: Alpheus Cutler, Elias Higbee, Reynolds Cahoon. Na de dood van Elias Higbee in 1843, nam Hyrum Smith zijn plaats in totdat hij op 27 juni 1844 werd gedood.

Aantal vertrekken: Ongeveer 60.

Totale vloeroppervlakte: Ongeveer 4645 vierkante meter.

Afmetingen van het gebouw: Ongeveer 39 bij 27 meter; 20 meter hoog. De torenspits bereikte een hoogte van 50 meter.

Hoeksteen geplaatst: 6 april 1841, onder leiding van de profeet Joseph Smith.

Inwijding: Delen van de tempel werden ingewijd en in gebruik genomen zodra ze klaar waren. Om gewelddadige acties te vermijden, werd er op 30 april 1846 een besloten inwijdingsdienst gehouden, onder leiding van Orson Hyde en Joseph Young. De tempel werd op 1-3 mei 1846 publiekelijk ingewijd. Het inwijdingsgebed werd uitgesproken door Orson Hyde. □

Met toestemming uit de Church News van 30 oktober 1999 overgenomen.

Congres van het gezin doet een oproep om het gezin te beschermen

Het Tweede Wereldcongres van het Gezin begon op 15 november 1999 in Genève (Zwitserland). Er bevonden zich prominente kerkleden onder de bijna duizend gedelegeerden en hoogwaardigheidsbekleders die bijeen waren gekomen om het natuurlijke gezin als basis van de samenleving te beschermen en te verdedigen.

Het internationale congres begon met een dringend verzoek aan de afgevaardigden om wetsvoorstellen voor te bereiden om de plannen tegen het gezin die bij de Verenigde Naties zijn ingediend, te bestrijden. Het driedaagse congres werd onder andere gesponsord door de Brigham Young University en de zustershulpvereniging. Het is een gevolg van het eer-

ste congres dat in 1997 in Praag werd gehouden.

'Ik denk dat Brigham Young blij zou zijn (...) dat zijn naam genoemd wordt, en dat de universiteit die zijn naam draagt zo'n actieve rol in de bescherming en het behoud van het gezin speelt. Als de samenleving wordt gered, zal dat in het gezin tot stand komen', zei president Boyd K. Packer,

waarmemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, tijdens een diner in Salt Lake City.

Tijdens hetzelfde diner zei ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Heiligen der laatste dagen kunnen de wereldwijde opinie die een bedreiging voor het gezin is, niet negeren. Ons perspectief moet in deze tijd wereldwijd zijn. (...) Het is duidelijk dat het probleem ernstig is en dat er leiders nodig zijn om deze problemen aan te pakken, op een manier die voor veel verschillende geloofsrichtingen en culturen begrijpelijk is.'

FOTO: AP/REUTERS/STAMPFLI

Richard Wilkins van de BYU (rechts) neemt deel aan het Tweede Wereldcongres van het Gezin met Jehan Sadat, weduwe van de voormalige Egyptische president Anous Sadat; en Allan C. Carlson, president van het Howard Center for Family, Religion en Society.

De volgende leden namen aan het congres deel als spreker, presentator of voorzitter van een comité: ouderling Bruce C. Hafen van de Zeventig;

zuster Mary Ellen W. Smoot, algemeen presidente zustershulpverleniging; zuster Margaret D. Nadauld, algemeen presidente jongevrouwen;

senator Gordon Smith van Oregon; Richard G. Wilkins en Kathryn Balmforth van BYU's World Family Policy Center; Nafez Nazzal van BYU Jerusalem Center; en verscheidene hoogleraren huwelijk en gezin van de BYU. Broeder Wilkins is algemeen secretaris van het congres.

Tijdens zijn toespraak op 16 november zei ouderling Hafen tegen de gedelegeerden dat in 'de wetgeving betreffende het gezin al veel te veel jaren de nadruk op verstoorte en alternatieve gezinssamenstellingen wordt gelegd, zowel in de Verenigde Naties als wereldwijd, waardoor het traditionele gezin als een bedreigde soort achterblijft.' □

Met toestemming uit de Church News van 20 november 1999 overgenomen.

Tuinen ter ere van Joseph Smith sr. en Lucy Mack Smith ingewijd

Genelle Pugmire

Met het verlangen om mee te doen met de verfraaiing van Nauvoo (Illinois), heeft een groep leden en nakomelingen van de familie Smith onlangs de nieuwe Nauvoo Legacy Gardens ingewijd, ter ere van het gezin van Joseph sr. en Lucy Mack Smith.

'Het is een plek van schoonheid en cultuur om bijzondere aandenkens uit te stellen van gebeurtenissen en persoonlijkheden die een belangrijke rol in de geschiedenis van Nauvoo hebben gespeeld', zei Hortense Smith, vrouw van voormalig patriarch Eldred G. Smith. 'De bijdragen zijn afkomstig van mensen die liefde en respect voor de familie Smith hebben en die door middel van aandenkens graag openlijk hun eer willen bewijzen.'

FOTO: GEPARTS MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

Pioneer Prophet, een door Dee Jay Bawden vervaardigd beeld, staat in the Nauvoo Legacy Gardens, vlak bij de Nauvoo-tempel.

Broeder Eldred G. Smith (92 jaar), die ook aanwezig was, is de oudste levende nakomeling van Joseph sr. en Lucy Mack Smith. Andere nakomelingen, onder wie leden van de Gereorganiseerde Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, namen ook deel. In de tuinen staan momenteel twee monumenten. Bij de ingang staat een bronzen beeld van de profeet Joseph Smith, getiteld *Pioneer Prophet*, vervaardigd door Dee Jay Bawden. Het andere monument is een granieten steen met een gedenkplaat waarop de gezichten van Joseph sr. en Lucy Mack Smith staan. □

Met toestemming uit de Church News van 30 oktober 1999 overgenomen.

Steeds meer satellietuitzendingen voor leden in Europa

De kerk maakt ruimschoots gebruik van de technische middelen die onze tijd te bieden heeft. Zo worden steeds vaker conferenties, andere bijeenkomsten of films via de satelliet uitgezonden naar de kerkgebouwen in onze omgeving waar zulke uitzendingen kunnen worden ontvangen. Bovendien zijn er niet meer uitsluitend uitzendingen die voor iedereen bestemd zijn, zoals de algemene conferenties, maar ook uitzendingen voor specifieke groepen onder de leden, zoals de priesterschapsleiders, de jongevrouwen of de seminariecuristen.

Algemene conferentie

Twee maal per jaar wordt de algemene conferentie via de satelliet uitgezonden. Enkele jaren geleden heeft het Eerste Presidium de leden gewezen op het belang van de algemene conferenties. Op de eerste zondag van april en van oktober is er geen avondmaalsdienst, zodat de leden dan bij de uitzending van de algemene conferentie kunnen zijn. Het Eer-

ste Presidium heeft aangegeven dat het rechtstreeks volgen van de conferentie op die zondagen belangrijker is dan de avondmaalsdiensten, die we op de andere zondagen horen bij te wonen. Gewoonlijk zijn in de weekenden van de algemene conferentie de volgende uitzendingen te zien:

Zaterdag om 18.00 uur of 19.00 uur (afhankelijk van het wel of niet samenvallen van de zomertijd): de eer-

ste conferentiebijeenkomst, rechtstreeks vanuit Salt Lake City.

Soms wordt deze uitzending nog voorafgegaan door een uitzending van de zustersconferentie.

Zondag om 11.00 uur: een opname van de algemene priesterschapsbijeenkomst.

Zondag om 14.00 uur: een opname van de tweede algemene bijeenkomst.

Zondag tussen 16.00 en 17.30 uur: gewoonlijk een film, reportage of ander interessant programma (meestal niet vertaald, in tegenstelling tot de andere uitzendingen).

Zondag om 17.30 uur: Music and the Spoken Word, met het Mormoons Tabernakelkoor, rechtstreeks vanuit Salt Lake City.

Zondag om 18.00 uur: de derde conferentiebijeenkomst rechtstreeks uit Salt Lake City.

Nadere informatie over de juiste tijden van de uitzendingen wordt kort van tevoren aan de plaatselijke kerkleiders gezonden. In de meeste plaatsen waar satellietontvangst beschikbaar is, kan de conferentie naar keuze in het Nederlands of in het Engels worden gevolgd.

Dit jaar zullen de conferenties naar verwachting voor het eerst in het nieuwe Conferentiecentrum van de kerk plaatsvinden. De algemene conferenties vinden dit jaar plaats op 1 en 2 april en op 30 september en 1 oktober.

Satellietuitzendingen over zendingswerk

Het afgelopen jaar zijn er twee satellietuitzendingen speciaal aan het zendingswerk gewijd. Tijdens de eerste sprak president Hinkley, tijdens de tweede waren er toespraken door

FOTO: MARTEN VAN DEN ANKER

Het afgelopen jaar werd op het dak van het kerkgebouw in Den Haag een nieuwe satellietshotel gemonteerd voor satellietontvangst van algemene conferenties en andere uitzendingen van de kerk.

ouderling L. Aldin Porter, ouderling M. Russell Ballard en ouderling Neil A. Maxwell. Ouderling Porter en ouderling Ballard wezen erop dat de groei van de kerk in de eerste plaats van de leden afhangt. Als mensen via de plaatselijke leden in contact worden gebracht met de zendingen, is de kans dat de zendingenlessen succes hebben het grootst. Ouderling Ballard citeerde ook president Hinckley, die had gevraagd om nieuwe leden vriendschappelijk te verwelkomen. Ouderling Maxwell sprak over de geestelijke ommekeer die ware bekering inhoudt.

Uitzending over familiegeschiedenis

Op 21 november 1999 was er een satellietuitzending over familiegeschiedenis. De mogelijkheden van FamilySearch via internet werden getoond (internetadres: www.familysearch.org), diverse leden vertelden over hun ervaringen hiermee en er was een toespraak van ouderling Boyd K. Packer. Die wees erop hoe belangrijk het is om aan onze familiegeschiedenis te werken; hij besprak ook het belang van het tempelwerk en wees op de enorme groei van het aantal tempels.

Kerstviering

Op 12 december 1999 werd de jaarlijkse kerstviering met het Eerste Presidium en het Tabernakelvoor voor het eerst via de satelliet uitgezonden. President Hinckley sprak over het leven van Jezus Christus en over de profeet van de herstelling, Joseph Smith, die in december is geboren. President Monson riep zijn toehoorders op om zich opnieuw te wijden aan de beginselen waarin Christus onderwees, en president Faust sprak over het kerstgeschenk waarnaar hij het meest verlangde: een beter begrip en grotere waardering van de verzeping en de opstanding – de geschen-

De zojuist nieuw geplaatste schotelantenne op het dak van het Amsterdamse kerkgebouw, die vorig jaar de eerder gebruikte antenne verving.

FOTO: MARTIEN VAN DER ANKER

ken van de Verlosser aan de mensheid. Het koor en de aanwezigen zongen een groot aantal kerstliederen.

Verbeterde techniek nu op meer plaatsen beschikbaar

In de jaren '70 konden de leden in een beperkt aantal kerkgebouwen naar conferentie-uitzendingen luisteren via een telefoonlijn. Hoogstens één of twee bijeenkomsten waren er te horen; vaak één vertaalde en één in het Engels. De geluidskwaliteit liet natuurlijk nog te wensen over, maar we waren blij met alles wat we vanuit Salt Lake City opvingen.

Enkele jaren werden er na elke conferentie videobanden naar alle ringen gestuurd, maar in oktober 1992 was

de algemene conferentie voor het eerst live te zien en te horen in Rotterdam. Die eerste keer was de ontvangst nog lang niet storingsvrij, maar sindsdien is de technische kwaliteit van de satellietuitzendingen sterk vooruitgegaan. Bovendien beschikken steeds meer kerkgebouwen over de benodigde apparatuur om de uitzendingen te ontvangen. Het afgelopen jaar zijn er nog op verschillende kerkgebouwen nieuwe schotelantennes geplaatst. Zo kan een groot aantal leden steeds dichterbij huis naar de zo belangrijke conferentie-uitzendingen kijken en luisteren. □

Met dank aan Martien van den Anker en Margriet Noot

Wereldwijde opiniepeiling bekrachtigt het gezin en het huwelijk

Een overweldigende meerderheid mensen over de hele wereld is van mening dat het gezin 'dat door een wettig huwelijk wordt geschapen, het fundament van de samenleving is' (78 procent) en dat de definitie van het huwelijk één man en één vrouw' betekent' (84 procent).

In de waarschijnlijk eerste wereldwijde opiniepeiling over het belang van het gezin en kinderen, hebben de ondervraagden in de Verenigde Staten, Azië, Europa, Afrika, het Midden-Oosten en Zuid-Amerika, 'uitermate veel nadruk op het belang van het huwelijk, de kinderen en het gezin' gelegd. De opiniepeiling werd verricht in opdracht van het Tweede Wereldcongres van het Gezin. Het congres dat in november 1999 in Genève werd gehouden, werd mede gesponsord door het Howard Center for Family, Religion, and Society uit Rockford (Illinois), en het World Family Policy Center aan de Brigham Young University.

De resultaten van de opiniepeiling werden op 4 november aan de National Press Club in Washington D.C. bekendgemaakt. De krachtige resultaten ondersteunen de positie van de kerk in haar standvastige steun aan het traditionele gezin en haar oppositie tegen homohuwelijken. Door de resultaten wordt duidelijk dat ondanks alle verschillen in cultuur, gebied, godsdienst en sociaal economische factoren onder de bevolking van de wereld, er meer overeenkomstige dan verschillende meningen over de rol van het gezin bestaan. Volgens de sponsors van het congres zijn de resultaten van de opiniepeiling krachtige indicatoren dat de meerderheid in de verschillende werelddelen het eens is over het belang van het gezin.

'Over het gezin spreekt de wereld inderdaad eensluidend', zei Richard Wilkins, directeur van het World Fa-

Het traditionele gezin, zoals dat van Jorge en Jenette Trujillo uit Bogotá (Colombia), is volgens een onlangs gehouden wereldwijde opiniepeiling uitermate belangrijk voor de samenleving.

mily Policy Center aan de Brigham Young University. De enquêteurs kwamen tot een soortgelijke conclusie: 'Het gezin wordt in feite als de basis van de samenleving beschouwd. De sleutel tot deze basis is een duurzaam huwelijk tussen een man en een vrouw, goede communicatie binnen het gezin en richtlijnen van de overheid om ouders en gezinnen van de hulpmiddelen te voorzien die nodig zijn om ervoor te zorgen dat het gezin de belangrijkste eenheid in de samenleving blijft.'

Allan C. Carlson, president van het Howard Center, heeft opgemerkt: 'Deze cijfers onderschrijven ons standpunt dat het traditionele gezin – man, vrouw en kinderen – de natuurlijke basis van de samenleving is, die respect en bescherming van de wereldwijde regeringen verdient.' Uit de opiniepeiling kwam ook naar

voren dat buiten de Verenigde Staten 86 procent het erover eens was 'onder gelijke omstandigheden, het voor kinderen beter was om in een huishouden met een vader en een moeder op te groeien.' Mensen uit alle gebieden waren het erover eens dat een duurzaam huwelijk tussen man en vrouw het belangrijkste element in een goed gezinsleven is. Er waren echter per gebied verschillen over de andere elementen die een goed gezinsleven bevorderen. In het Midden-Oosten en Afrika kozen de mensen godsdienst (28 procent), terwijl ze in Azië financiële zekerheid kozen (28 procent), en in Europa waren de meningen verdeeld tussen financiële zekerheid (28 procent) en omgang met familieleden (26 procent). In de Verenigde Staten kozen de mensen voor familieleden (26 procent) en godsdienst (23 procent).

Wereldwijd was iedereen het erover eens dat goede communicatie een belangrijk element van een goed huwelijk is (40 procent), gevolgd door een levenslange toewijding aan de huwelijkspartner (20 procent), gezamenlijke interesses en doelen (18 procent) en het vermogen om conflicten op te lossen (12 procent).

Een deel van de opiniepeiling was gericht op de vraag of kinderen al dan niet bij een gezin horen. De resultaten op deze vraag waren ook overtuigend: 69 procent van de ondervraagden was van mening dat kinderen een belangrijk onderdeel van een goed huwelijk zijn. Een zelfs hoger percentage was van mening dat kinderen een belangrijk onderdeel van de kwaliteit van het gezinsleven zijn (77 procent). De helft van de volwassenen zei dat gezinnen met meerdere kinderen de samenleving ten goede

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MAART 2000

Íngrid Fabiola Martínez Barredo

UIT TUXTLA GUTIÉRREZ (MÉXICO)

Marvin K. Gardner
FOTOGRAF: MARVIN K. GARDNER

Toen het Eerste Presidium aankondigde dat er een tempel in Tuxtla Gutiérrez zou komen, waren de leden van de kerk erg blij. Eén meisje was zo opgetogen dat zij het goede nieuws vertelde aan bijna iedereen die zij kende.

'In tempels trouwen vaders en moeders voor de eeuwigheid!' vertelde zij hun. 'In tempels kunnen gezinnen voor altijd aan elkaar verzegeld worden!'

Iedere keer dat zij langs de tempel komt, zegt ze: 'Daar ga ik later trouwen.'

Naar de tempel

Íngrid Fabiola Martínez Barredo van zeven jaar weet wel wat van tempels. Toen zij vijf jaar was, werden zij en haar ouders, broers en zusjes in de México-Stad-tempel aan elkaar verzegeld. De reis duurde 18 uur heen en 18 uur terug in een bus vol met leden van hun wijk en ring. Evenals veel andere leden in Tuxtla Gutiérrez is Íngrid dankbaar dat er nu een tempel vlak bij in hun eigen stad is.

Hoewel de lange reis naar de tempel niet gemakkelijk was, deden Ingrid en de andere jeugdwerkkinderen die met hun ouders op weg naar de tempel waren, hun best om het gezellig te maken. 'Zij zongen hun lievelingslofzangen en jeugdwerkliedjes onderweg, zoals "Tel uw zegeningen" en "Ik ben een kind van God"', zegt de vader van Ingrid, Javier. Sommige

leden die in de bus meereisden, bedankten de kinderen omdat zij de reis aangenamer hadden gemaakt.

Die lange reis was niet het enige offer dat Ingrid en

Íngrid is dankbaar voor tempels omdat gezinsleden daar voor eeuwig aan elkaar verzegeld kunnen worden. Hiernaast: ze houdt van sport, kunst en gezinsavond.

haar huisgenoten moesten brengen om naar de tempel te kunnen gaan. Hoewel haar vader zijn werkgever lang van tevoren had gevraagd of hij vrij kon krijgen van zijn werk, werd hij ontslagen omdat hij die reis naar de tempel maakte. Maar na zijn terugkeer van die reis vond hij een betere baan.

Toen Ingrid zat te wachten op het moment dat zij aan haar ouders verzegeld zou worden, hielp zij de tempelwerkers in de kinderkamer met de zorg voor de kleine kinderen en de baby's. Toen zij wegging, zeiden de zusters: 'O, neem haar niet mee! Zij is zo'n goeie hulp voor ons. Zij zorgt ervoor dat de baby slapen.'

Helpen met haar broertje en zusje

Een paar jaar na hun bezoek aan de tempel, kreeg Ingrids moeder, María Carmelita, nog een baby'tje, een jongen. Later werd er nog een meisje geboren. 'Luis Fernando en Mari Carmen zijn kinderen van het verbond', zegt Ingrid trots. Zij legt aan haar familieleden die geen lid van de kerk zijn, uit, dat haar broertje en zusje ook tot hun eeuwige gezin behoren omdat zij na de verzegeling geboren zijn. Ingrid is dol op haar broertje en zusje en helpt haar moeder met hun verzorging. 'Ze laat ze vaak in slaap vallen door jeugdwerkliedjes voor ze te zingen', zegt haar moeder.

Haar vader zegt met een glimlach: 'Ze zegt dat ze, als ze groot is, wil worden wat haar dan maar te binnen schiet — dokter, kunstenaar, lerares.'

'Maar ze wil vooral moeder worden', voegt haar

moeder toe. 'Zij helpt mij niet alleen met de baby's, maar ze speelt ook graag met haar poppen, knuffelt ze en zing voor hen. Zij heeft tegen mij gezegd: "Als ik groot ben wil ik trouwen. En ik ga veel leren zodat mijn kinderen niets tekort zullen komen."'

Voorbeeld

Íngrid tekent graag dieren, doet graag mee aan hardloopwedstrijdjes, houdt van balspelen en fietsen. Ze loopt vooral graag in klederdracht en doet mee aan volksdansen.

Haar bisschop, Juan José Abores Gallegos, van de wijk Las Lomas van de ring Tuxtla Gutiérrez (México), zegt: 'Íngrid doet altijd enthousiast aan het jeugdwerk en de wijkactiviteiten mee.' Bisschop Albores waardeert vooral de aandacht die Íngrid aan de kleinere jeugdwerkkinderen besteedt. 'Ze houdt van hen en geeft hun tijd en aandacht', zegt hij. 'Ze speelt en zing met ze.'

Íngrid zit nooit om woorden verlegen en zij heeft haar vrienden en familieleden die geen lid van de kerk zijn, over de kerk verteld en verschillende van hen voor de kerkdiensten uitgenodigd. Hoewel nog geen van hen lid van de kerk is geworden, is zij niet ontmoedigd.

'Waar wij ook heengaan,' zegt haar vader, 'praat zij met mensen over de kerk.'

Toen zij als gezin bijvoorbeeld een keer waren uitgenodigd voor een zondagse picknick, zei Ingrid: 'Nee, wij kunnen niet komen, want het is zondag. Wij zijn lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen.' Als iemand haar iets te drinken aanbiedt dat niet met onze normen overeenkomt, zegt zij: 'Nee, dat drinken wij niet.'

'Íngrid heeft veel in het jeugdwerk en in onze gezins-avonden geleerd', zegt haar moeder. 'Zij herinnert ons vaak aan ons gebed voordat wij naar bed gaan. "Pappa en mamma, hebben jullie al gebeden?" vraagt zij dan. En met etenstijd zegt ze: "Laten wij bidden voor het eten." Wij leren steeds van haar.'

'Op de vastenzondag is Íngrid altijd de eerste van ons gezin die in de avondmaalsdienst opstaat om haar getuigenis te geven, en zij doet dat net als een volwassene',

zegt haar vader. Soms vraagt zij mij: "Ga je vandaag ook je getuigenis geven?" Meestal zeg ik dat ik het nog niet weet omdat ik het moeilijk vind om voor publiek te spreken. Zij plaagt mij dan door te zeggen: "Als je het niet doet, zal ik je naam noemen vanaf het spreekgestoelte zodat je wel moet." Ik zeg dan: "Waag het niet!" Ze is heel blij als ik toch mijn getuigenis geef.'

Íngrids ouders zijn dankbaar voor haar kracht en haar voorbeeld. 'Zij zorgt ervoor dat wij de geboden onderhouden', zegt haar vader. 'Misschien begrijpt zij het evangelie wel beter dan ik.' □

Íngrids vader, Javier, en haar moeder Maria Carmelita, zijn blij met haar goede voorbeeld. 'Waar wij ook heengaan,' zegt haar vader, 'praat zij met mensen over de kerk.'

DOOLHOF VAN DE BOOM DES LEVENS

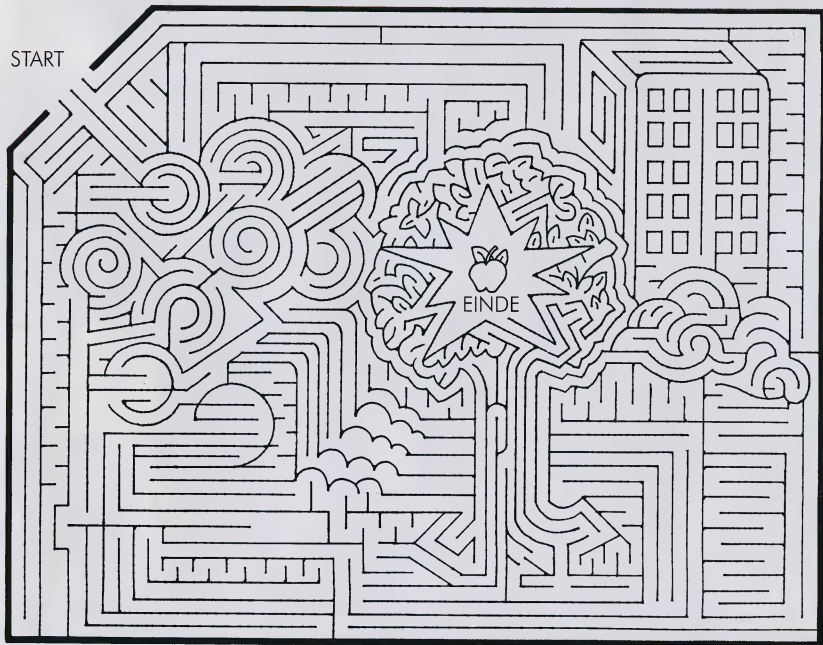
Robert J. Lystrup

Zoek de juiste weg door de wildernis, de donkere en treurige woestijnen en het grote uitgestrekte veld tot je bij de boom komt die vruchten draagt die begeerlijk zijn om iemand gelukkig te maken. Verdwaal niet in de donkere mist en zorg dat je uit de buurt blijft van het grote en ruime gebouw.

JERRY THOMPSON, DE DROOM VAN LEIF

START

Een kaart vol herinn

Toen ik als klein meisje in Peru woonde, droomde ik ervan dat ik

door de tijd zou reizen. Maar ik ontdekte pas een manier om dat echt te doen toen ik al veel ouder was. Ik heb geen spectaculaire machine met flitsende lichten en vreemde geluiden en ik hoef geen bijzonder pak te dragen. Het enige wat ik hoef te doen is een boek openen. Het is echter niet zomaar een boek — het is mijn gedenkboek waarin ik alles bewaar wat een bijzondere betekenis voor mij heeft.

Een van mijn lievelingsreisjes door de tijd begint met de voorkant van een ansichtkaart. Er staat een vaas met prachtige bloemen op. Als ik naar die kaart kijk, lijkt het alsof het weer de eerste keer is dat ik die kaart in mijn handen hield.

Zuster Nancy Pace was een van mijn jeugdwerkleraresen. Wij noemden haar zuster Nancy. De jeugdwerkkinderen hielden heel veel van haar omdat zij ons liedjes leerde en van Jezus vertelde. Zuster Nancy en de andere jeugdwerkleidsters deden maandenlang van alles om de KGW-kinderen voor te bereiden op hun doop. Wij wisten

dat wij gedoopt zouden worden net zoals Jezus Christus en dat vonden wij geweldig, maar toch waren wij erg zenuwachtig.

Op een dag vertelde zuster Nancy ons het verhaal van Nicodemus en de Heiland en lazen wij Johannes 3:5: '(. . .) tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.' Zuster Nancy zei dat, als wij uit water geboren waren door middel van de doop, wij ook uit de Geest geboren zouden worden door het ontvangen van de gave van de Heilige Geest door handoplegging. Ze zei dat de doop een gebod van de Heer was en dat wij onze liefde voor Hem konden tonen door dit gebod te gehoorzamen.

Toen de dag van onze doopdienst naderbij kwam, zei zuster Nancy tegen mij en de andere kinderen die zich lieten dopen, dat zij tot haar grote spijt niet bij onze doop aanwezig kon zijn. Maar ze zei dat ze in haar hart bij ons zou zijn.

De dag voor mijn doop werd ik heel zenuwachtig. Ik zei steeds tegen mijzelf: *Je hoeft alleen maar dat trappetje af te gaan en papa's hand te pakken.* Maar als ik dacht over helemaal onder water gaan, dan was ik

bang dat ik niet meer overeind zou komen. Terwijl ik mij daar zorgen over maakte, werd er een witte envelop van zuster Nancy bij ons bezorgd. Toen ik de envelop opende en haar boodschap op de mooie kaart met bloemen las, verdween mijn angst.

Romy,

Ik wil je dit kaartje graag sturen. Ik weet dat je je morgen laat dopen. Het is een heel bijzondere dag en ik had er graag bij willen zijn, maar dat gaat nu eenmaal niet. Jij bent een goed meisje en ik weet dat onze Vader in de hemel heel tevreden over jou is en dat het morgen een heel bijzondere dag zal worden. Ik ben erg blij voor je en ik ben dankbaar dat je zo graag de Heer wilt gehoorzamen. Ik hoop dat alles goed zal gaan.

Liefs,
Zuster Nancy

Die woorden versterkten mijn verlangen om gehoorzaam te zijn aan het gebod om mij te laten dopen. Op dat moment was ik zekerder dan ooit dat de kerk waar is.

De volgende dag was ik zenuwachtig, maar de woorden van mijn lerares klonken nog in mijn hart: 'Ik ben erg blij voor je en ik ben

eringen

Romy Bazalar Cotera

dankbaar dat je zo graag de Heer wilt gehoorzamen.' Mijn angst verdween weer en ik was tijdens mijn doop vol zelfvertrouwen.

Aan mijn doopdienst denken is een van mijn meest geliefde reizen

door de tijd — een reis die begint bij de voorkant van een kaart en eindigt met een heel bijzonder gevoel — het getuigenis dat mijn lieve lerares in mijn hart heeft geplant. □

Een heilige belofte

Ann Jamison

'En nu zult gij, wegens het verbond, dat gij hebt gesloten, de kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochteren' (Mosiah 5:7).

Een verbond is in de kerk een heilige belofte, een overeenkomst tussen onze hemelse Vader en zijn kinderen. Sinds de tijd van Adam en Eva heeft onze Vader in de hemel verbonden met zijn kinderen gesloten zodat wij beter in staat zijn om zo rechtvaardig te leven dat wij weer bij Hem kunnen wonen.

In de Schriften lezen wij over veel mensen die verbonden gesloten hebben. Toen het volk van Alma bijeenkwam bij de wateren van Mormon, nodigde Alma hen uit om zich te laten dopen, om een verbond te sluiten (zie Mosiah 18:8–14). De mensen waren zo blij dat zij in hun handen klaptten van vreugde. Zij wilden aan onze Vader in de hemel laten zien dat zij van Hem hielden en graag zijn geboden wilden onderhouden.

Alma leerde zijn volk hoe zij hun doopverbond konden nakomen en eren. Hij zei dat zij gewillig moesten zijn om Gods volk te worden genoemd en zijn geboden te onderhouden. Hij zei dat zij elkaar moesten helpen en troosten. Zij moesten 'getuige van God' zijn (Mosiah 18:9). Dat betekent dat zij beloofden om anderen over onze hemelse Vader en zijn liefde voor zijn kinderen te vertellen. Als zij dat zouden doen, beloofde de Heer dat Hij hen zou zegenen met zijn Geest. Het volk van Alma merkte dat onze hemelse Vader van ons houdt en wil dat wij heilige verbonden met Hem sluiten.

Net zoals de mensen die zich in de wateren van Mormon lieten dopen beginnen wij aan onze reis terug naar onze hemelse Vader wanneer wij het doopverbond sluiten. Als je je laat dopen sluit je een verbond dat je onze Vader in de hemel en Jezus Christus zult dienen en de geboden zult onderhouden. Je belooft dat je de naam van Jezus Christus op je zult nemen, dat je Hem altijd indachtig zult zijn en dat je zijn geboden zult naleven. Net als het volk van Alma belooft je dat je een getuige van de Heiland zult zijn. Dan wordt je bevestigd tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen en ontvang je de gave van de Heilige Geest. Als je jouw deel van het doopverbond nakomt, zul je zijn Geest met je hebben. Dat is Gods belofte aan jou.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Lees het vierde geloofsartikel met de kinderen. Verdeel de kinderen in vier groepjes en geef iedere groep de opdracht om een van de volgende teksten op te zoeken en dan hardop te lezen: Galaten 3:26; Spreuken 28:13; 2 Nephi 31:4–5; 2 Nephi 31:8, 12. Laat de kinderen vertellen welk beginsel of welke verordening van het evangelie in hun tekst naar voren komt. Bespreek de beginselen geloof en bekering, en de verordeningen van de doop en de handoplegging voor de gave van de Heilige Geest. Oefen het vierde geloofsartikel net zo lang totdat de kinderen het uit hun hoofd kennen; laat de groepjes opstaan en de zinsdelen opzeggen die met hun tekst overeen komen. Geef ieder kind een groot vel papier dat in vieren gedeeld is. Laat de kinderen een illustratie maken van de beginselen en verordeningen in het vierde geloofsartikel. Als ze klaar zijn, herhaalt u het geloofsartikel nog eens met ze en geeft u uw getuigenis van deze beginselen en verordeningen. Moedig de kinderen aan om dit geloofsartikel met behulp van hun tekeningen aan hun huisgenoten te laten horen.

2. Geef iedere klas een van de volgende teksten. Laat de klassen hun verhaal uit de Schriften lezen en bespreken hoe zij dat verhaal aan de andere kinderen gaan presenteren. Ze kunnen het als een toneelstukje opvoeren, of als een pantomime en het de andere kinderen laten raden, of doen alsof ze de hoofdpersonen interviewen. Door hun presentatie moeten zoveel mogelijk van de volgende vragen beantwoord worden: Waar is dit gebeurd? Wie liet zich dopen? Wie doopte? Hielden de mensen die zich lieten dopen zich aan hun verbond? Wat kunnen wij van dit voorbeeld leren? Teksten: Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–73; Mozes 6:64–68; Mosiah 18:7–15; Alma 23:1–6, 17; Handelingen 2:1–11, 37–46. Laat de kinderen tussen de presentaties door even zingen of neurien. Lees ten slotte Matteüs 3:16–17 en getuig van de goddelijke zending van Jezus Christus en van zijn voorbeeld voor ons. Besluit door samen te zingen 'Dierbare Heiland' (lofzang 58). □

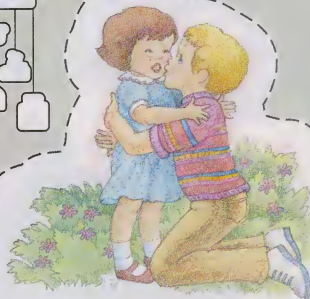
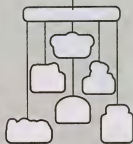
Instructies

We gaan een mobile maken om je aan je doopverbond te herinneren. Plak deze bladzijde op stevig papier en knip de figuren uit. Hang ieder figuurtje met behulp van garen of draad op (zie voorbeeld). Hang de mobile ergens op waar je hem elke dag kunt zien.

Ik word lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

VOORBEELD

Ik beloof anderen te dienen.

Ik laat mij door onderdompeling dopen.

Ik ontvang de gave van de Heilige Geest.

Ik beloof God te dienen en zijn geboden te onderhouden.

Ik beloof van Jezus Christus te getuigen.

Als ik mij laat dopen sluit ik een heilig verbond.

'En nu zult gij, wegens het verbond, dat gij hebt gesloten, de kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochteren' (Mosiiah 5:7).

De belofte van Mark

Alma J. Yates

Gefeliciteerd, Mark,' zei mama terwijl zij naar de auto liep.' Je hebt geweldig gespeeld!

'Toen je aan je allereerste wedstrijd meedeed, had je zeker niet gedacht dat je de voornaamste werper in de regionale kampioenschappen zou worden, hè?' vroeg papa toen wij naar huis gingen.

'Ik denk dat ik er wel van droomde,' antwoordde ik eerlijk, 'maar ik had nooit gedacht dat het echt zou gebeuren. Ik dacht dat de Piraten zouden kwalificeren.'

Papa, mama en ik bespraken de hele wedstrijd nog eens, in het bijzonder het eind. De Piraten stonden toen maar ietsje achter en hun favoriete speler, Geert, was aan slag. Het hele andere team rekende erop dat Geert de wedstrijd zou redden en zou zorgen dat zij naar de regionale kampioenschappen zouden gaan. Maar Geert sloeg iedere keer mis, alle drie mijn worpen, en wij wonnen.

'O, voordat ik het vergeet, Mark,' zei mama, 'zuster Adema wil dat je zondag over een week een toespraakje houdt in het jeugdwerk.'

Meestal vond ik het niet leuk om een toespraakje in het jeugdwerk te houden. Maar dit keer wist ik direct waar ik over ging spreken. 'Ik denk dat ik over baseball ga spreken,' zei ik.

'Het is het jeugdwerk, hè', benadrukte mama. 'Niet een baseballwedstrijd.'

Ik grinnikte. 'Dat weet ik, mama. Ik ga niet spreken over het spel baseball', legde ik uit. 'Ik ga spreken over hoe onze hemelse Vader mij dit seizoen heeft geholpen. Het was niet gemakkelijk om het enige lid van de kerk in het team te zijn. Maar ik heb echt mijn best gedaan om het goede te kiezen en Hij heeft mij geholpen.' Ik wachtte even. 'Ik voelde vanmiddag ook dat Hij mij hielp. Ik was niet zenuwachtig, zelfs niet toen Geert aan de beurt was. Ik bad alleen in mijzelf en vroeg Hem om mij te helpen, en ik wist dat het dan wel goed zou gaan. Daar wil ik over vertellen — hoe de Heer ons zegent als wij hard werken en het goede kiezen.'

In de daarop volgende anderhalve week werkte ons team hard om zich voor te bereiden op de regionale kampioenschappen. De wedstrijden waren op vrijdag en zaterdag gepland.

Toen ik op vrijdag wakker werd was de lucht donker en bewolkt. 'Zou het vandaag gaan regenen?' vroeg ik papa toen we naar het sportveld reden.

'Door de bewolking blijft het alleen lekker fris', zei papa terwijl hij probeerde optimistisch te zijn.

Maar papa had ongelijk. Vrijdag en zaterdag was het voortdurend regenachtig. De wedstrijden werden uitgesteld, de schema's veranderd, en pas laat die zaterdag speelden wij in de halve finale van het kampioenschap tegen de Tijgers. Het was heel spannend. Maar wij gaven het niet op. De wedstrijd werd verlengd en het leek alsof geen van beide teams overwicht over de andere kon krijgen. Maar door mijn laatste slag was Rob in staat op tijd binnen te komen en het winnende punt te maken.

Toen wij onze overwinning vierden, riep de coach ons bij zich. 'Nou, jongens, nog één wedstrijd en dan zijn wij de kampioen!'

'Wanneer is die wedstrijd?' vroeg Bas.

'Morgenmiddag. De weersverwachting is goed over de hele dag.'

'Morgen?' vroeg ik. 'Morgen is het zondag.'

Coach Jansen haalde zijn schouders op. 'Het is nu te laat om nog te spelen, dus hebben ze besloten dat wij zondagmiddag spelen.'

Ik voelde me ellendig. Het scheen niemand wat uit te maken dat we op zondag moesten spelen.

'De wedstrijd begint om 14.00 uur', zei de coach nog. 'Ik wil dat jullie er om 12.00 uur zijn. Dan hebben we genoeg tijd om ons klaar te maken voor de wedstrijd. Nog vragen?' Hij keek in de opgewonden gezichten. Ik maakte mij grote zorgen.

Toen we naar huis gingen, tikte de coach mij op de schouder. 'Kijk niet zo somber, Mark. We hebben nog

maar één wedstrijd en dan zijn we kampioen. Je bent toch niet zenuwachtig? Jouw worpen zullen ons de overwinning bezorgen.'

Ik probeerde te glimlachen. 'Moeten we op zondag spelen?'

Coach Jansen lachte. 'Nee, Mark, wij mogen op zondag spelen.'

'Ik heb morgen kerkdiensten', zei ik zachtjes.

Het gezicht van de coach betrok. 'Mark, dit is de eindwedstrijd. Je kunt iedere zondag naar de kerk gaan. Maar dit is de enige keer dat je in deze wedstrijd kunt spelen. Ga nou gauw naar huis en zorg dat je goed slaapt.'

Ik liep langzaam naar mama en papa. Aan hun gezicht te zien hadden zij ook al gehoord van de wedstrijd op zondag. Zij wachtten af wat ik zou zeggen. Ik was stil totdat we in de auto zaten.

'De kerk begint om half negen', merkte ik op. 'Het is om half twaalf afgelopen', zei ik aarzelend. 'Ik ben dan wel wat laat voor het opwarmen, maar dan kunnen we toch nog naar de kerk gaan. Dan kan ik ook mijn toespraakje in het jeugdwerk nog houden.'

Mama en papa waren even stil. Toen zei papa: 'Heb je daar een goed gevoel over?'

'Papa, ik wilde niet dat deze wedstrijd op zondag zou zijn. Het is gewoon zo gegaan. Als het niet zo geregend had, hadden wij de eindwedstrijd vandaag nog gespeeld. Ik moet in dat spel werpen. Het hele team rekent op me. We verliezen als ik niet kom. Tony is de reserve werper en hij kan het niet alleen af. Ik moet spelen.'

'Het is een moeilijke beslissing', merkte mama op. 'Je moet zeker weten dat je de goede keuze maakt.'

'Ik ga wel naar de kerk', zei ik defensief. 'Daar gaat het toch om op zondag?'

'Is dat het enige waar het op zondag om gaat?' vroeg papa vriendelijk.

'Dat is het belangrijkste.'

Papa dacht nog eens diep na. 'De Heer heeft ons gevraagd om zijn dag te heiligen. Wij moeten Hem eren. Niet alleen in de kerk, maar de hele dag.'

'Zondag is altijd heel bijzonder voor ons', voegde mama eraan toe. 'Zo wil de Heer het ook. Daarom gaan we niet naar de film of doen we geen boodschappen op zondag. We letten op dat wij bepaalde dingen niet doen, die we op andere dagen van de week wel doen.'

'Maar ik kan deze wedstrijd niet op een andere dag van de week spelen', hield ik vol. 'Denk je dat het eerlijk is als ik de coach en het team in de steek laat? Ik ben het aan hen verplicht.'

'Ben je ook iets aan de Heer verplicht?' vroeg papa. 'Toen je je liet dopen, heb je een verbond gesloten dat je zijn

geboden zou gehoorzamen. Dat was lang voordat je beloofde voor de Chiefs te werpen.'

'Het is maar één keer, papa. Eén keer kan geen kwaad. Bovendien heeft de Heer mij dit seizoen echt geholpen. Dat weet ik zeker. Dat wilde ik ook in mijn toespraakje gaan vertellen. Zou Hij me al die tijd geholpen hebben en willen dat ik nu thuis ging zitten tijdens de belangrijkste wedstrijd van het hele seizoen?'

'Mark,' zei papa, 'weet je wat een verbond is?'

'Is dat niet een soort belofte?'

'Dat klopt. Maar het is een speciale belofte, een belofte tussen jou en de Heer. Toen je je liet dopen, sloot je een verbond dat je de geboden zou onderhouden, en daarbij behoort sabbatsheiliging. En de Heer heeft een verbond gesloten dat Hij ons zal zegenen als wij zijn sabbatdag heilig houden.'

'Maar ik heb de sabbatdag heilig gehouden', voerde ik aan. 'Dit is de enige keer.'

'Misschien is dit je kans om de Heer te tonen dat jij je aan het verbond wilt houden. Was het vorige week gemakkelijk om de sabbatdag te heiligen?'

'Ja. Het was

net als alle andere zondagen.'

Dus als je de Heer echt wilt bewijzen dat je gehoorzaam bent, op welke zondag kun je dat dan het beste doen — vorige week of morgen?'

'Mark,' vervolgde papa 'wij zullen niet tegen je zeggen dat je morgen niet mag spelen. Het is een keuze die jij zelf moet maken.'

De rest van de rit naar huis zeiden we niets meer. Ik dacht echter heel diep na. Ik dacht aan het team. Ik dacht aan coach Jansen. Ik dacht aan de kampioensbeker.

Daarna begon ik te denken aan de Heer, mijn huisgenoten, en aan iedereen die erop vertrouwde dat ik de juiste keuze zou maken. Ik dacht aan alles wat de Heer mij had gegeven. Ik dacht na over wat ik voor Hem kon doen. Diep in mijn hart wist ik, dat het enige dat ik de Heer kon geven mijn leefwijze was — Hem te tonen dat Hij altijd op mij kon rekenen.

Ik bad in stilte en vroeg hem mij te laten weten wat ik moest doen en mij de moed te geven om het te doen. Na mijn gebed bestond er geen twijfel meer.

'Ik moet de coach bellen', zei ik rustig terwijl we de oprit opreden.

'Wil je dat ik met hem praat?' vroeg papa.

Eigenlijk wilde ik dat wel, maar ik wist dat dat niet juist was. 'Nee,' antwoordde ik zachtjes, 'ik wil dat hij weet dat het mijn besluit is.' Ik keek mama aan en voegde daar aan toe: 'En ik denk dat ik het onderwerp van mijn toespraakje verander. Ik ga morgen spreken over het heiligen van de sabbatdag.' □

ALLE PROFETEN

Vivian Paulsen

Alle heilige profeten (...) geboïden in Christus en aanbiden de Vader in zijn naam' (Jakob 4:4-5). De profeten houden van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Die liefde inspireert hen om zijn geboden te onderhouden en Hem te dienen, waarbij zij ons het evangelie verkondigen en ons in de paden van gerechtigheid leiden. Jakob was zo'n profet.

Toen Nephi gestorven was, zorgde Jakob, zijn broer, voor de platen met de heilige Schrift. Nephi had hem opgedragen om er waardevolle woorden en gebeurtenissen op te schrijven — 'heilige prediking, of belangrijke openbaring, of profetieën (...) en ze zoveel mogelijk aan [re] roeren om Christus' wille, en ter wille van ons volk' (Jakob 1:4).

Jakob gehoorzaamde dat gebod. Hij onderwees de Nephieten ook uit de Schriften en waarschuwde hen voor zonde. Hij zei tegen een Nephiet die Sherem heette, en die geprobeerd had andere Nephieten van het geloof in Jezus Christus weg te leiden, dat Sherem de Schriften niet begreep, dat 'geen van de profeten heeft geschreven, noch geprofeteerd, zonder omtrent deze Christus te spreken' (Jakob 7:11).

Sherem eiste een teken als bewijs dat, wat Jakob over Jezus Christus zei, waar was. Jakob wilde God niet om een teken vragen, maar hij zei: 'Nietemin, niet mijn wil geschiedde; maar indien God u zal slaan, laat dat u een teken zijn, dat Hij macht heeft in hemel en op aarde; en tevens, dat Christus zal komen' (Jakob 7:14). Sherem viel ter aarde.

Voordat hij stierf, bekende Sherem aan het volk dat hij had gelogen en hij getuigde dat Jezus de Christus was. De Nephieten die vanwege Sherems leugens afvallig waren geworden, begonnen de Schriften te bestuderen.

Voordat Jakob stierf, overhandigde hij de platen aan zijn zoon, Enos, en Enos beloofde dat hij ervoor zou zorgen en de geboden zou gehoorzamen. De zoon van Enos, Jarom, bewaarde de platen vervolgens. Hij schreef dat de Lamaniëten heel slecht waren geworden en de Nephieten verweeg in aantal overtroffen. Maar toen de Lamaniëten hen aanvielen versloegen de Nephieten hen omdat de Nephitische 'koningen en (...) leiders machtige mannen [waren] in het geloof des Heren; en zij onderwezen het volk in de wegen des Heren' (Jarom 1:7). De Nephieten waren voorspoedig in het land.

De platen werden door Jarom doorgegeven aan zijn zoon, Omni, aan Omni's zoon, Amaron, aan Amaron's broer, Chemish, aan de zoon van Chemish, Abinadom, en aan Abinadoms zoon, Amaleki. Deze verslaggevers schreven niet veel op de platen, maar wat zij schreven was belangrijk. Zij gehoorzaamden de aanwijzing van Nephi om het woord van God veilig voor hun volk te bewaren — en voor ons — zodat wij ook veel van onze hemelse Vader en Jezus Christus te weten kunnen komen en hun geboden kunnen onderhouden. □

(Zie *Jakob, Enos, Jarom, en Omni*.)

LEES HET BOEK VAN MORMON

Gordon B. Hinckley

(‘Het grootste wonder in de geschiedenis van de mensheid’ *De Ster*, juli 1994, blz. 63.)

‘De heilige Schriften zijn voor de kinderen; om hun ontvankelijke geest met heilige waarheden te vullen.’

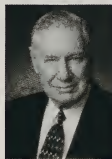
Thomas S. Monson

(‘Come, Learn of Me’, *Ensign*, december 1985, blz. 48.)

‘Iemand zal nooit voet op het ware pad van bekering zetten totdat hij in ieder geval het begin van een getuigenis heeft dat (. . .) het Boek van Mormon een getuige van Christus is.’

James E. Faust

(‘Joseph Smith en het Boek van Mormon’, *De Ster*, februari 1996, blz. 6.)

‘Evenals de meeste boeken van diepzinnige waarde is het Boek van Mormon geen gemakkelijke lectuur. Maar als u volhoudt, verzeker ik u dat dit boek u meer voldoening zal schenken dan enig ander boek waar u ooit aan begonnen bent.’

Boyd K. Packer

(‘The Things of My Soul’, *Ensign*, mei 1986, blz. 59.)

‘Ik zei tegen de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dicht bij God komt door zich aan de leringen erin te houden, dan door welk ander boek ook.’

Joseph Smith

(*History of the Church*, deel 4, blz. 461.)

‘Ik zegen u met een groter begrip van het Boek van Mormon. Ik beloof u dat (. . .), als u zich dagelijks aan de woorden erin laaft en de aanwijzingen opvolgt, God totnogtoe ongekende zegeningen op ieder kind van Zion en op de kerk zal uitstorten.’

Ezra Taft Benson

(‘A Sacred Responsibility’, *Ensign*, mei 1986, blz. 78.)

‘En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken.’

Moroni

(Moroni 10:4)

komen, terwijl 34 procent zei dat dergelijke gezinnen aan de problemen binnen de samenleving bijdragen. De laatste 34 procent waren voornamelijk uit ontwikkelingslanden afkomstig.

De opiniepeiling is in september en oktober 1999 onder 2.893 willekeurig

gekozen volwassenen uit de volgende landen gehouden: Verenigde Staten, Frankrijk, Italië, Zweden, Oekraïne, Verenigd Koninkrijk, India, Korea, Japan, Maleisië, Thailand, Brazilië, Chili, El Salvador, Mexico, Israël, Kenia, Nigeria en Saudi-Arabië. De opiniepeiling had een betrouw-

baarheidsniveau van 95 procent en was ontwikkeld om de opinie in een groot gebied te onderzoeken, niet in afzonderlijke landen. □

*Met toestemming uit de
Church News van*

13 november 1999 overgenomen.

President Monson bewijst eer aan pensionerende dirigent van het Tabernakelkoor

Na Jerold D. Ottley's laatste uitzending van 'Music and the Spoken Word' op 17 oktober 1999, werd hem

eer bewezen door president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium. Broeder Ottley

ging met pensioen na 25 jaar als dirigent van het Tabernakelkoor werkzaam te zijn geweest. In die tijd heeft hij aan meer dan 1.250 uitzendingen en concerten in 44 landen deelgenomen. Zijn vrouw, JoAnn Ottley, is ook met pensioen gegaan. Zij was werkzaam als stemadviseuse voor het koor.

Namens het Eerste Presidium overhandigde president Monson hun ieder een gedenkplaat. Tijdens zijn woorden van waardering haalde hij LV 25:12 aan: 'Want mijn ziel scheidt behagen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord.' Hij sprak ook over de violist Niccolò Paganini (1782-1840), die na op de viool van een ander te hebben gespeeld zei: 'Tot vandaag dacht ik dat de muziek in de viool zat; nu heb geleerd dat de muziek in mij zit.'

President Monson ging verder: 'En dat geldt ook voor Jerry, voor JoAnn, voor het koor en voor alle mensen die door middel van muziek hun gaven van God en hun innerlijke gevoelens tot uitdrukking brengen.' □

KOTOGRAF: JOHANNIA WORMAN, MET TOESTEMMING VAN DESERET NEWS

Als dank voor 25 jaar trouwe dienst overhandigt president Monson een gedenkplaat aan dirigent Jerold D. Ottley van het Tabernakelkoor die met pensioen gaat.

Leden opnieuw gevraagd in hun vaderland te blijven

Op 1 december 1999 heeft het Eerste Presidium een brief aan de priesterschapsleiders van de kerk gezonden met betrekking tot emigratie naar de Verenigde Staten. Opnieuw is de leden gevraagd, in hun eigen land te blijven om de kerk daar op te bouwen.

Kerk steunt strijd tegen pornografie

Hoewel de kerk zich niet actief in de politiek begeeft, hebben kerkleiders het afgelopen jaar meer dan eens hun sympathie betuigd aan bewegingen die zich inzetten voor het behoud van goede morele normen. Zo werd er in december een beroep op de mensen overal ter wereld gedaan om zorg te dragen voor wetten en regels die de ondermijnende invloed van pornografie op de maatschappij tegengaan. Eerder in de loop van het jaar 1999 deden kerkleiders uitspraken met betrekking tot het huwelijk en het gezin.

Conferentiecentrum krijgt een uniek orgel

Het Conferentiecentrum dat de kerk in Salt Lake City bouwt en waar binnenkort onder meer de algemene conferenties zullen worden gehouden, zal niet alleen uniek zijn door de grote zaal met 21.000 zitplaatsen. Er komt namelijk een orgel dat in overeenstemming is met de grootte van de zaal, en dat een machtig geluid moet kunnen produceren. Het zal niet zoveel pijpen tellen als het orgel in de Tabernakel, maar de toch nog 7667 pijpen zullen afgestemd worden op het formaat van de immense zaal, en het nieuwe orgel zal nog lagere tonen kunnen produceren dan de langste pijpen van het orgel in de Tabernakel. Omdat met de opbouw pas kan wor-

FOTO: GARY MCKELAR, MET TOEGESTAVING VAN CHURCH NEWS

Het werk gaat voort in de grote zaal van het Conferentiecentrum.

den begonnen wanneer de zaal zelf gereed is, zal het orgel van het Conferentiecentrum waarschijnlijk tijdens de oktoberconferentie voor het eerst te horen zijn.

Nieuwe dirigent voor Tabernakelkoor

Het Eerste Presidium van de kerk heeft Craig D. Jessop benoemd als dirigent van het Mormoons Tabernakelkoor. Hij volgt Jerold D. Ottley op, die op 3 december 1999 met pensioen ging.

Broeder Jessop had het Tabernakelkoor al bij diverse gelegenheden geleid, onder meer op enkele cd's met lofzangen en op de eind vorig jaar verschenen Telarc-cd 'A German Requiem', waarop het koor een Engelstalige versie zingt van 'Ein Deutsches Requiem' van Johannes Brahms, begeleid door het Utah Symphony Orchestra.

Muziek-evenement 'Uit 't hart': 25 maart in Hoorn

Op 25 maart om 20.00 uur vindt de eerste uitvoering van het muziekve-

nement 'Uit 't hart', met onder meer het Concertkoor Moroni en een kinderkoor, plaats in Hoorn. Het programma zal enigszins afwijken van dat bij de volgende uitvoeringen, omdat het hier een echt concert betreft, niet in een kerkgebouw maar in een zaal die regelmatig voor concerten en toneelvoorstellingen wordt gebruikt. Toegangsbewijzen kosten f 3,50 per persoon; op vertoon van hun toegangsbewijs krijgen de bezoekers op 25 maart bij de ingang van de zaal een consumptiebon ter waarde van f 2,25. Het concert in Hoorn is in de eerste plaats bestemd voor de leden en niet-leden in de gemeentes Den Helder, Alkmaar en Hoorn, maar als er nog kaarten beschikbaar zijn, zijn ook anderen welkom. Toegangskaarten kunnen worden aangevraagd bij broeder L. Vreeken, Volkerakstraat 87, 1784 HD Den Helder, telefoon 02 23-63 26 69.

Informatie over de uitvoeringen in april (Rotterdam-2, Antwerpen) en mei (Almere, Apeldoorn) verschijnt in de desbetreffende maand in 'Kerknieuws'. □

Wie wij zijn

Van het algemeen ZHV-presidium

Te weten wie we zijn, waar we vandaan komen en wat onze uiteindelijke bestemming is, is verheffend, motiverend en geruststellend. De Verklaring, die tijdens de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging wereldkundig is gemaakt, is een bevestiging van de schriftuurlijke beginselen inzake ons doel en potentieel, en legt nadruk op de functie van het gezin en de belangrijke rol van de moeder. Mocht u benieuwd zijn naar

de zusters van de kerk, dan is dit een uitspraak over wie wij zijn als dochters van God. Voor ZHV-zusters die ernaar streven om als heiligen door het leven te gaan, is het een geruststellend, tot nadenken stemmend document, een handleiding om te leven zoals we moeten leven.

Een zuster schreef ons onlangs: 'Ik lees de Verklaring vaak, en ik word er tot in het diepst van mijn ziel door geraakt. Wat is het een zegen dat wij

vrouwen een dergelijke leidraad hebben. Vaak betrap ik mij er zelf op dat ik een deel van de verklaring herhaaldelijk opzeg. "[Ik ben een] geliefde geestdochter van God. [Mijn] leven heeft inhoud, zin en richting." Die woorden alleen al hebben mij energie en moed gegeven.'

Dit document kan op velerlei wijze gebruikt worden: de zusters kunnen het gebruiken om de idealen van een getrouwe vrouwelijke heilige der laatste dagen voor ogen te houden; ZHV-presidentes kunnen hun boodschap op de eerste zondag van de maand wijden aan de ideeën die de verklaring bevat; ook kan zij gebruikt worden door pasgedoopte zusters of jongevrouwen om hun intrede in de ZHV te vergemakkelijken; en ouders kunnen een gezinsavondles wijden aan de thema's die in de verklaring worden behandeld. Als we de woorden van de verklaring in ons hart en onze ziel laten doordringen, zullen ze een bron van motivatie en leiding worden in ons streven om een betere discipel van Jezus Christus te worden.

Het document legt ook opnieuw nadruk op de aanmoediging die president Gordon B. Hinckley in 1996 aan de vrouwen van de kerk gaf: 'Ieder van u is een dochter van God, begiftigd met een goddelijk geboorterecht. (...) Ik geef voor de hele wereld getuigenis van uw waarde, uw charme en goedheid, uw opmerkelijke capaciteiten en ontzagwekkende bijdragen, en ik smeed de zegeningen van de hemel over u af.' ('Vrouwen van de kerk', *De Ster*, januari 1997, blz. 64, 67.) □

DE ZUSTERSHULPVERENIGING VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Wij

zijn geliefde geestdochters van God.
Ons leven heeft inhoud, zin en richting.
Als zusters zijn we wereldwijd verenigd
in onze toewijding aan Jezus Christus,
onze Heiland en ons Voorbeeld.
Wij zijn vrouwen met geloof, deugd,
visie en naastenliefde, en wij;

~
Versterken ons getuigenis van Jezus Christus
door gebed en schriftstudie.

~
Streven naar geestelijke kracht door gehoor te geven
aan de ingevingen van de Heilige Geest.

~
Wijden ons toe aan het sterken van huwelijk en gezin.

~
Ervaren het moederschap als een edele taak
en vinden vreugde in het vrouwzijn.

~
Scheppen behagen in dienstbetoon en goede werken.

~
Hebben het leven lief en wij leren graag.

~
Afsaan voor waarheid en deugd.

~
Leven onze steun aan de priesterschap
als het gezag van God op aarde.

~
Verblijden ons in de zegeningen van de tempel,
begrijpen onze goddelijke bestemming
en streven naar de verhoging.

Wereldwijde viering jongevrouwen

Van het algemeen IV-presidium

Jongevrouwen overal ter wereld herdenken het jaar 2000 met een speciaal thema: als getuige staan. Op zondag en tijdens andere activiteiten van de jongevrouwen zal bijzondere aandacht aan dit thema worden geschonken.

Bespreek met uw priesterschapsleiders hoe u de activiteiten met dit thema in uw bestaande programma kunt integreren. De volgende suggesties kunnen bij de wekelijkse activiteitenavond worden gebruikt:

- Laat de jongevrouwen 2 Nephi 25:21–26 bestuderen. Zorg ervoor dat ze begrijpen hoe belangrijk het is om heilige verslagen bij te houden. Moedig hen aan om een brief met hun getuigenis van de Heiland naar huis te schrijven. Deze getuigenissen kunnen voor toekomstige generaties bewaard worden.

Als jongevrouwen aan familiehistorische activiteiten deelnemen, kan dat een goede invloed in hun leven zijn, zowel nu als voor hun toekomstige gezin. Door dit werk kunnen de jongevrouwen een eeuwig perspectief krijgen en erkennen dat zij de schakel tussen hun voorgeslacht en hun nageslacht zijn.

- Moedig de jongevrouwen aan om door middel van kunst van Jezus Christus te getuigen. Stel hen in de gelegenheid om hun creatieve talenten te ontwikkelen, door middel van kunst, muziek, schrijven of op andere manieren.
- Bespreek met de jongevrouwen een verscheidenheid aan manieren waarop zij het voorbeeld van de Heiland op het gebied van dienstbetoon kunnen volgen. Laat ze specifieke christelijke manieren beden-

ken om anderen tot zegen te zijn, waaronder hun familieleden en vrienden.

- Help de jongevrouwen met het klaarmaken van namen voor tempelwerk en met de doop voor de doden. Daardoor zullen ze op het sluiten en nakomen van verbonden in de tempel worden voorbereid.

In november zal er een hoogtepunt plaatsvinden in de viering die een jaar lang zal duren. Jongevrouwen over de hele wereld zullen op ring- of districtsniveau een muzikale hulde aan de Heiland brengen. Alle jongevrouwen zullen in koorverband 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft' (lofzang 92) zingen. Vanuit de vier hoeken der aarde zullen jongevrouwen samenkomen om van de levende Christus te getuigen. □

Evangelieonderwijs in het jeugdwerk verbeteren

Van het algemeen jeugdwerkpresidium

Om in staat te zijn hun keuzevrijheid volledig in rechtschapenheid uit te oefenen, moeten kinderen meer over de Heiland en de leerstellingen van zijn evangelie te weten komen. Daarom hebben ouders, leiders en leerkrachten de heilige taak om kinderen in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen. Als wij getrouw onderwijzen, heeft de Heer beloofd: 'Mijn genade zal met u zijn' (LV 88:78).

Kinderen willen de waarheden van het evangelie graag horen. Ze zijn nieuwsgierig; ze willen graag antwoord op hun vragen hebben. Hoe kunnen we betere leerkrachten van kinderen worden? Dat kan als we de volgende punten toepassen:

- Nederig en met een gebed in ons hart het leven en de leringen van de Heiland bestuderen, zodat we net als Hij kunnen onderwijzen.
- Van de kinderen houden. Zij zullen reageren als ze het gevoel hebben dat je van ze houdt.

- Geef les door middel van de Geest. Door het geven van ons getuigenis wordt de Geest uitgenodigd van de waarheid van de evangeliebeginselen te getuigen.
- Geef een goed voorbeeld. De beste manier om kinderen te leren geregeld te bidden, de Schriften te bestuderen en naar de zachte stem te luisteren, is om zelf te bidden, te studeren en te luisteren.
- Onderwijsvaardigheden verbeteren. Onderwijsverbetering kan een vast onderdeel van de leidersvergaderingen zijn. Leerkrachten die deze vergaderingen bijwonen, zullen merken dat hun onderwijsvaardigheid erop vooruit zal gaan. De kerk heeft ook voorzien in de volgende nieuwe publicaties om ervoor te zorgen dat iedereen een betere leerkracht kan worden: 'Evangelieonderwijs en leiderschap', afdeling 16 in het *Handboek kerkbestuur, boek 2: leidinggevenden in priesterschap en hulpor-*

ganisaties; Verbetering evangelieonderwijs: leidraad voor leidinggeevenden; en Onderwijzen – geen grotere roeping.

- Geef vaak uw getuigenis van Jezus Christus.

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium heeft gezegd: 'De Heer kan opmerkelijke wonderen verrichten met iemand met middelmatige talenten, als hij maar nederig, ijverig en trouw is in het dienen van de Heer en als hij maar probeert vooruitgang te maken.

Dat komt omdat God de grootst mogelijke bron van macht is.' ('Zelfstandig handelen', *De Ster*, januari 1996, blz. 41.)

Wij moedigen de leerkrachten aan goed voorbereide, gevarieerde en enthousiaste lessen te blijven geven, waardoor de kinderen goede beslissingen kunnen nemen die op de evangeliebeginselen gebaseerd zijn. □

Extra ideeën voor de participatieperiode, maart 2000

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de participatieperiode 'Een heilige belofte' op blz. 8 en 9 van De Kindervriend van deze uitgave. De jeugdwerkleidsters gebruiken ze naar behoefte.

1. Laat de kinderen Mosiah 5:7 uit het hoofd leren. Schrijf de tekst hiertoe op een vel papier, knip de woorden los en doe ze in een envelop. Maak voor iedere klas zo'n setje klaar. Laat iedere klas de woorden in de juiste volgorde leggen en met stukjes plakband op een vel papier plakken. Met de hulp van de leerkracht kan elke klas de tekst dan uit het hoofd leren door hem steeds zachtjes te herhalen en na iedere herhaling een of twee woorden weg te halen. Als alle klassen klaar zijn, kunnen ze de tekst samen nog eens opzeggen. Houd een muzikale vertelling over lid worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Mogelijke liedjes: 'Geloof' (*Kinderliedjes*, blz. 50), 'Help mij, o Vader', tweede couplet (*Kinderliedjes*, blz. 52), 'Toen Jezus zich liet dopen' (*Kinderliedjes*, blz. 147), 'De Heilige Geest' (*Kinderliedjes*, blz. 56). Geef uw getuigenis en vraag de kinderen om hun getuigenis

te geven door 'De Kerk van Jezus Christus' (*Kinderliedjes*, blz. 48) te zingen.

2. Leg uit dat wij ons prettig voelen als we de geboden onderhouden. Dan kunnen wij vrolijk zijn. Geef ieder kind twee velletjes papier. Laat ze op het ene een lachend gezicht en op het andere een droevig gezicht tekenen. Leg ze enkele situaties voor en laat ze daarbij het gezicht omhoog houden dat daarbij past. Bedenk allerlei situaties die geschikt zijn voor uw jeugdwerkkinderen. Hier zijn een paar voorbeelden: (1) Je moeder vraagt je om je kleine zusje een verhaaltje voor te lezen en dat doe je; (2) Zonder toestemming te vragen speel je met het nieuwe speelgoed van je broer en het gaat kapot; (3) Je oma komt op bezoek. Je laat haar in jouw bed slapen en gaat zelf op de bank slapen. De kinderen kunnen ook uw pantomime uitbeelden en een liedje of lofzang zingen die tot de moraal van iedere situatie bijdraagt. Herinner ze aan de volgende uitspraak van president Ezra Taft Benson: 'Als je iets goeds doet, voel je je ook goed.'

3. Verdeel de kinderen in groepjes. Geef ieder groepje een vel papier met daarop een verticale lijn in het mid-

den die het papier in twee kolommen verdeelt. De titels hiervan zijn 'Gebod' en 'Gevolg'. Leg uit dat gevolgen positief kunnen zijn (als we de geboden gehoorzamen) of negatief (als we de geboden niet gehoorzamen).

Vraag ieder groepje om uit te zoeken welke geboden er in een bepaalde toegewezen tekst te vinden zijn. Laat de groepjes daarna aan de andere kinderen verslag uitbrengen. Maak ze duidelijk dat wij de geboden van onze hemelse Vader in de Schriften kunnen vinden en dat Hij daarin niet alleen de geboden heeft gegeven maar ook de bijbehorende gevolgen heeft genoemd. Herinner de kinderen eraan dat we met onze doop verantwoordelijk zijn voor onze keuzen. Mogelijke teksten: Mosiah 2:22; Mosiah 2:41; Alma 17:1-3; Alma 26:1-4; Leer en Verbonden 43:20-21; LV 59:9; LV 89:4, 7-9, 16-21; LV 93:1. Zing liedjes of lofzangen die bij de boodschappen uit de Schriften passen.

4. Zie voor meer ideeën: 'De belofte van Mark', *De Kindervriend*, maart 2000, blz. 10-13, 'Je aan je belofte houden', *De Kinderster*, augustus 1998, blz. 4, 'De doop - mijn eerste verbond', *De Kinderster*, mei 1997, blz. 4-5. □

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

Henriëtte van der Heijden / Robin Feith

*Deutschland-Mission
Düsseldorf,
Mörnsenbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf*

Charles en Ineke Mac Lean / Rina van Rijswijk / Wil Verbree

*Frankfurt-tempel,
Talstrasse 10, Postfach 1440,
D-61381 Friedrichsdorf*

■ ENGELAND

Justin Bijkerk / Dagmar Buysse

*England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland*

Sander Uyleman / Thammy Ladders / Jared van Hensen van Uningen

*England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland*

Jim Ruiter

*England Birmingham Mission
185 Penns Lane,
Sutton Coldfield West Midlands,
B76 8JU, Engeland*

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos

*Mission Française de Paris,
23, rue du Onze Novembre,
78110 Le Vesinet, Frankrijk*

■ GRIEKENLAND

Michael Stekinger

*Zendingsgebied Athene,
Eleftherotrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland*

■ NEDERLAND / BELGIË

Roeland Jansen

*Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
1211 BG Hilversum*

■ OOSTENRIJK

Petra Verhaegen

*Österreich-Mission Wien,
Fuerganggasse 4,
A - 1190 Wien, Oostenrijk*

■ SCHOTLAND

Paddy Panhuizen / Robert Panhuizen / Alexander Noot

*Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland*

■ VENEZUELA

Dennis Blanken

*Venezuela Caracas Mission,
Apartado 69204,
Caracas 1060-A,
Venezuela*

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte / Ruben van Impelen

*Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East,
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA*

Henoch Beijering

*Pennsylvania Harrisburg Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA*

Pauline Dee

*Utica New York Mission,
P. O. Box 220,
New Hartford,
NY 13413-0220, USA*

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman

*South Africa Cape Town Mission,
P.O. Box 217,
Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika*

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge

*Switzerland Geneva Mission,
8 Chemin William Barbey,
CH-1292 Chambray (GE),
Zwitserland*

Nieuwe zending

Naam:

Harmjan de Jonge

Unit:

Groningen (ring Apeldoorn)

Aanvang zending:

27 oktober 1999

Zendingsgebied:

Genève (Zwitserland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Stuur die gegevens naar:

**Nieuwsredactie De Ster,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo,
Nederland.**

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken! Als je naar een zendingsgebied gaat dat nog niet op deze pagina voorkomt, stuur dan a.u.b. ook het adres van het zendingskantoor.

JONGEVROUWEN LIEFDEVOL OPNEMEN IN DE ZHV

Toen de profeet Joseph Smith op 17 maart 1842 de zustershulpvereniging organiseerde, waren er achttien vrouwen aanwezig. Drie daarvan waren tieners. Lucy Mack Smith, de moeder van de profeet, gaf later diepgaande instructies voor ZHV-zusters van alle leeftijden toen ze hen aanspoorde om 'elkaar te koesteren, over elkaar te waken, elkaar te troosten, en onderricht te ontvangen, zodat we samen in de hemel komen.' (Notulen van de zustershulpvereniging van Nauvoo, 24 maart 1842.)

Als zusters van de ZHV kunnen we zorgen dat de vrouwen van de kerk zich welkom en opgenomen voelen, '[onze] harten in eensgezindheid en liefde jegens elkander aaneengesmeed' (Mosiah 18:21).

EEN OVERSTAP DIE LIEFDEVOL WORDT OPGEVANGEN

Het algemeen ZHV-presidium heeft met een aantal jongevrouwen gesproken om te peilen hoe zij denken over de overstap van de jongevrouwen naar de ZHV. Hun reactie geeft een mengeling weer van onzekerheid en ernaar uitzien.

'Ik ben een beetje bang om naar de ZHV te gaan', zei een jongevrouw. 'Bij de jongevrouwen sluiten de lessen aan bij wat ik meemaak. Maar als ik aan de ZHV denk, zie ik oudere vrouwen die praten over zaken die oudere vrouwen aangaan en mij misschien niet.'

Een andere jongevrouw gaf als antwoord: 'Ik denk dat ik terecht kom in een formele

situatie waarin de dames stil zijn en zich keurig gedragen. Ik hoop maar dat ik me kan aanpassen en plezier met ze kan hebben.'

Zal ik er wel bij horen? Zal ik het wel leuk vinden in de ZHV? Zal ik wel kunnen helpen? Dat zijn een paar vragen die de jonge zusters bezig houden. Allemaal moeten we die zusters de zekerheid geven dat we hun vriendin zijn, dat ze gewaardeerd worden, dat ze echt de kans krijgen ons in hun talenten te laten delen, en dat ze kunnen helpen.

ZUSTERS DIE LIEFDEVOL MET ELKAAR OMGAAN

Mary Ellen Smoot, de algemeen presidente van de ZHV, raadt ons aan om jongevrouwen die in de ZHV komen een helpende hand toe te steken. 'In die groep zusters die liefdevol met elkaar omgaan,' zegt ze, 'zullen die jongevrouwen meer inzicht krijgen in de evangeliebeginselen, een krachtig getuigenis opbouwen, en christelijk dienstbetoon tot een deel van hun leven

maken.' (Uitspraken tijdens de open dag van de ZHV, voorjaar 1999.)

In de Verklaring van de zustershulpvereniging worden de idealen van de ZHV bekrachtigd en richtlijnen gegeven over de manier waarop de zusters hun potentieel waar kunnen maken:

Wij zijn geliefde geestdochters van God. Ons leven heeft inhoud, zin en richting. Als zusters zijn we wereldwijd verenigd in onze toewijding aan Jezus Christus, onze Heiland en ons Voorbeeld. Wij zijn vrouwen met geloof, deugd, visie en naastenliefde en wij:

Versterken ons getuigenis van Jezus Christus door gebed en schriftstudie.

Streven naar geestelijke kracht door gehoor te geven aan de ingevingen van de Heilige Geest.

Wijden ons toe aan het sterken van huwelijk en gezin.

Ervaren het moederschap als een edele taak en vinden vreugde in het vrouwzijn.

Scheppen behagen in dienstbetoon en goede werken.

Hebben het leven lief en wij leren graag.

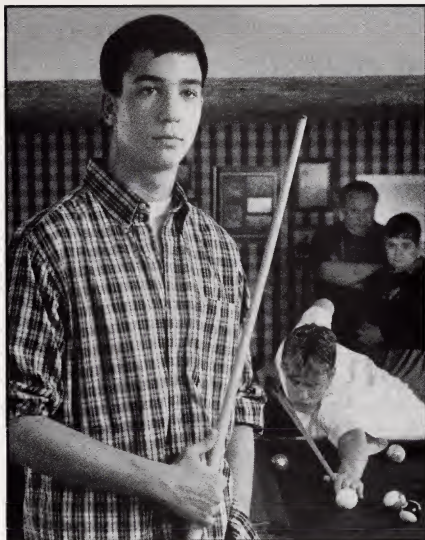
Staan voor waarheid en deugd.

Geven onze steun aan de priesterschap als het gezag van God op aarde.

Verblijden ons in de zegeningen van de tempel, begrijpen onze goddelijke bestemming en streven naar de verhoging.

De ZHV voorziet voor ons allemaal in de mogelijkheid tot groei, vervulling, vriendschap en geestelijke vooruitgang. Zij voorziet in een levenslang zusterschap. □

FOTOGRAF: WELDEN C. ANDERSEN, GEPOSEERD DOOR MODELLEN

VRAAG EN ANTWOORD

Hoe kan ik mijn eigenzinnige vriend helpen en tegelijkertijd de raad van mijn ouders opvolgen?

Mijn ouders hebben me aangeraden om niet teveel tijd met een van mijn vrienden door te brengen omdat hij drinkt en spijbelt. Maar mijn vriend heeft ook een aantal goede eigenschappen. Hoe kan ik mijn vriend helpen en tegelijkertijd de raad van mijn ouders opvolgen?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande de leerstellingen van de kerk.

LIAHONA'S ANTWOORD

Vriendschappen behoren tot onze belangrijkste relaties hier op aarde. Vrienden zorgen niet alleen voor gezelschap en plezier, ze kunnen ook blijvende invloed op ons hebben. Allemaal hebben we zwakheden, en goede vrienden kunnen in moeilijke tijden onschatbare steun en hulp bieden.

Maar soms hebben onze vrienden gewoonten die onverenigbaar zijn met het evangelie of de normen die bij jou thuis gehanteerd worden. Ouders hebben de opdracht om hun kinderen in licht en waarheid op te voeden. (Zie LV 93:40.) Ze hebben recht op inspiratie voor hun kinderen en het is begrijpelijk dat ze zich zorgen maken als ze zien dat hun zoons en dochters vrienden kiezen die andere normen hebben.

Omdat onze ouders handelen uit liefde en zorg voor ons welzijn, en omdat ze ervaring hebben, behoren we aandachtig naar hun raad te luisteren en die op te volgen. Ouders weten welke vernietigende gevolgen het kan hebben als we onze normen verlagen. Ze weten ook dat een echte vriend of vriendin ons nooit zal aanmoedigen om af te wijken van de waardevolle doelen die we ons gesteld hebben.

Trouw blijven aan de evangeliebeginselen en je ouders eren, betekent gelukkig niet noodzakelijk dat je een vriend of vriendin die problemen heeft, in de steek moet laten. Met de hulp en raad van je ouders kun je je vriend misschien helpen om zijn eigen waardevolle doelen te stellen.

Maar in zo'n situatie moet je eerst

eerlijk een paar vragen overdenken: Hoe sterk ben ik? Licht het meer voor de hand dat ik mijn vriend beïnvloed door mijn voorbeeld, of beïnvloedt hij mij? Zal hij respect hebben voor mijn besluit om niet aan verkeerde activiteiten mee te doen of zal hij me ertoe overhalen? Veel mensen die van plan zijn een eigenzinnige vriend te helpen, komen al gauw tot de ontdekking dat ze het zondige gedrag van hun vrienden accepteren. Het is voor jou en je vriend van het grootste belang dat je trouw blijft aan de evangeliënormen. Als je niet sterk genoeg bent om je aan de geboden te houden als je met je vriend samen bent, kan het nodig zijn de vriendschap te verbreken.

Als je wel het geestelijke weerstandsvermogen hebt om een

standvastig voorbeeld voor je vriend te zijn, praat dan met je ouders en maak een plan om je vriend te helpen. Leg je normen aan je vriend uit en laat hem weten hoeveel je overtuiging voor je betekent. Vertel hem dat je je zorgen over hem maakt en dat je hem wilt helpen, maar dat je je normen niet zult verlagen. Je zou hem kunnen vragen om mee te gaan naar de kerk of de jongerenactiviteiten of hem aanmoedigen met de zendelingen te spreken. Nodig hem thuis uit waar hij kan zien dat je gelukkig wordt als je het evangelie naleeft. Gedenk hem in je persoonlijke en in jullie gezinsgebeden.

Overweeg de suggestie van een van onze lezers — vraag thuis of ze met jou voor je vriend willen vasten en bidden. Als jullie samen vragen om inspiratie hoe je het beste je vriend kunt helpen, zullen je ouders waarschijnlijk zien hoe sterk je bent en beseffen dat jouw zorg voor je vriend een afspiegeling is van hun zorg voor jouw geestelijk welzijn. Als je ze er zo rechtstreeks bij betreft, zullen ze misschien meer bereid zijn die vriend in hun huis te verwelkomen zodat hij van dichtbij kan zien hoe het is in een omgeving waar het evangelie wordt nageleefd.

Hoewel dit geen gemakkelijke situatie is, kunnen jij en je huisgenoten je vriend tot zegen zijn als je trouw blijft aan je getuigenis van het evangelie en hulp vraagt aan de Heer.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Onze ouders hebben gelijk dat ze bezorgd zijn om ons. We moeten ons afvragen: Zijn we het evangelie zo toegewijd dat geen andere invloed ons van de Heer kan scheiden? Als het antwoord bevestigend is, moeten we met onze ouders praten, ze geruststellen, en dan die goede vriend uitnodigen voor een activiteit in de kerk. We kunnen hem laten zien hoe hij zijn goede kwaliteiten het beste in de kerk kan gebruiken.

Gerardo Salvatierra Fernández
Gemeente Chilecito
Zendingengebied Córdoba (Argentinië)

Een tijdje geleden was ik in dezelfde situatie. Mijn vriend, die nog geen lid is van de kerk, ging naar een bar en kwam terug met twee flesjes bier. Ik zei tegen hem: 'Weet je niet welke beginselen wij in de kerk naleven?' Hij antwoordde: 'Neem me niet kwalijk, dat was ik vergeten; dan heb ik dus niemand om wat mee te drinken.' Toen verraste hij me. Hij gooide die twee flesjes in de vuilnisbak. We trekken nu wel samen op, maar hij drinkt niet.

Ons voorbeeld beïnvloedt andere mensen. Wij moeten het voorbeeld van Jezus Christus volgen.

Humberto Marambaia Junior
Wijk Vila Nova
Ring Rio de Janeiro-Campo Grande

Het eerste wat we moeten doen als een vriend problemen heeft, is

Humberto Marambaia Junior

Juan Carlos Sivira

Anne-Marie Fanakrã

Jorge Ramón Sorto

Bibiche Aka Mwanzambi

Devita Aprilani

Nkem Beauty Okor

Marilou Valera Millare

onzelf beoordelen en zorgen dat we vastbesloten zijn om te doen wat goed is. Ze zullen de Geest en de liefde van anderen voelen als we onze vrienden uitnodigen voor activiteiten met onze ouders en met anderen die hoge normen hebben. En tegelijkertijd leven we het evangelie na.

*Juan Carlos Sivira
Wijk Los Laureles
Ring Ciudad Ojeda (Venezuela)*

Een tijdje geleden was ik zo bezig met wat anderen van me dachten, dat ik dingen begon te doen waarvan ik wist dat ze niet goed waren, om te laten zien dat ik cool was. Ik dacht er zelfs over om uit de kerk te gaan — niet omdat ik niet meer in het evangelie van Jezus Christus geloofde, maar omdat ik me zo schuldig voelde. Gelukkig besepte ik dat ik mijn eeuwige, geestelijke vreugde op zou geven voor een kortstondige, zogenaamde vreugde.

Door de steun en heel veel liefde van mijn vriendinnen in de kerk zette ik alles op een rijtje en begon ik aan een moeilijke en pijnlijke periode van bekering. Ik ben zo dankbaar dat mijn vriendinnen me nooit in de steek hebben gelaten. Door die ervaring ben ik gaan beseffen hoeveel mijn hemelse Vader van me houdt en dat Hij me wil helpen.

*Anne-Marie Fanakrå
Gemeente Stavanger
District Stavanger (Noorwegen)*

Ik zou mijn vriend uitnodigen voor een gezinsavond. Hij zou dan bij ons thuis zijn en wij konden hem dan laten zien hoe belangrijk hij voor ons is. Ik zou hem uitnodigen voor bijeenkomsten in de kerk, en langzamerhand zou ik hem de fundamentele beginselen van het evangelie bijbrengen.

Vraag je ouders of ze met je willen vasten en bidden hoe je je vriend kunt helpen. Je weet het: heiligen der laatste dagen helpen hun naasten.

*Jorge Ramón Sorto
Wijk Refineria
Ring Apopa (El Salvador)*

Ik ben opgegroeid in een atheïstisch gezin zonder bepaalde waarden. Maar mijn beste vriendin, Maud Dominault en haar huisgenoten die lid zijn van de kerk, hebben me nooit laten vallen, zelfs niet toen ik fouten maakte. Haar familieleden accepteerden me, al was ik anders. Nu voelen we ons verbonden alsof we bij hetzelfde gezin horen.

Maar als je vriend je op den duur aanspoort tot verkeerde dingen, minachtend spreekt over je normen en je manier van leven, en probeert je van de waarheid weg te leiden, is hij geen goede vriend voor je. In dat geval zou het beter voor je zijn om niet meer met hem om te gaan, omdat je altijd het risico loopt dat hij je tot verkeerde dingen overhaalt.

*Maud Pipet-Renard
Een vriendin van de kerk in
de ring Bordeaux (Frankrijk)*

Ik zou die vriend samen met een ander lid van de kerk kunnen bezoeken. Als ik niet zo sterk in het evangelie sta en hem in m'n eentje zou bezoeken, loop ik het risico in dezelfde fout te vervallen. Daarom zou ik een vriend meenemen die ook lid is van de kerk. Bij elk bezoek zou ik een boodschap over het evangelie achterlaten en hem een goed voorbeeld geven. Ik zou vooral voor hem bidden en vasten.

Als leden van de kerk moeten we onze vrienden door ons gedrag het evangelie bijbrengen. Waar we ook zijn, behoren we het beeld van Jezus Christus te weerspiegelen.

Bibiche Aka Mwanzambi
Wijk Foncier
Ring Abidjan (Ivoorkust)

Het gaat hier om de vraag of die persoon beseft wat hij verkeerd doet. Veel mensen weten dat niet, maar sommigen wel — en toch blijven ze het doen.

Het zou kunnen dat die vriend niet beseft dat zijn gedrag verkeerd is. Omdat ik van hem houd, zou ik hem liefdevol aansporen om zijn gedrag ten goede te veranderen. Ik zou ook herinneren aan zijn goede eigenschappen, om er zeker van te zijn dat zijn verkeerde gedrag die goede eigenschappen niet teniet doet. Ik zou ook proberen mijn ouders te laten zien welke goede eigenschappen hij heeft.

Devita Aprilani
Gemeente Surabaya Barat
District Surabaya (Indonesië)

Ik heb een leven geleid dat op geen enkele manier goed voor me was. Maar door de hulp van een vriend ben ik erachter gekomen dat God leeft. Als mijn vriend me in het duister had gelaten, zou ik het licht van God niet gezien hebben. Laten we zoeken naar de verdwaalde lammeren, want onze hemelse Vader houdt van ons allemaal en wil dat we bij Hem terugkeren.

Nkem Beauty Okor
Wijk Emuoha
Ring Port Harcourt (Nigeria)

Wat we allereerst moeten doen, is onze ouders gehoorzamen. Zij houden van ons, en daarom beschermen zij ons tegen alles wat niet goed voor ons is. Onze vriend zou ons in verleiding kunnen brengen om ons geestelijk van onze hemelse Vader weg te leiden.

Wat onze vrienden betreft moeten we helpen voor zover we kunnen. Als het mogelijk is, zouden we hem moeten leren wat hij moet doen om bij onze hemelse Vader terug te keren.

Linda Hayde López Fierro
Wijk Nueva Aurora
Ring Guayaquil-Oost (Ecuador)

Mijn ouders weten het altijd het beste, maar ik zou nooit mijn vriend in de steek laten als die op het punt staat zichzelf in de vernieling te helpen. Ik moet hem aansporen om zich op een goede manier te

gedragen en hem erop wijzen welke gevolgen zijn gedrag heeft voor zijn gezondheid, zijn hele wezen, zijn huisgenoten en voor de gemeenschap; ik zou hem overhalen zijn opleiding af te maken, en hem laten weten dat hij in staat is tot al het goede wat hij doen wil. Maar ik moet hem vooral helpen dichter bij Jezus Christus te komen, zodat hij beseft dat hij niet alleen staat in deze wereld.

Marilou Valera Millare
Wijk Bangued,
Ring Narvacan (Filippijnen)

Ook jij kunt van de vraag- en antwoordrubriek een succes maken door de onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord vóór 1 mei 2000 naar: QUESTIONS AND ANSWERS, Liahona, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA. Vermeld je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district. Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen); de antwoorden worden vernaald. Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf. Die wordt echter niet teruggestuurd. Als je antwoord te persoonlijk is, kun je verzoeken anoniem te blijven. We zullen een representatieve selectie van de ingestuurde antwoorden publiceren.

VRAAG: Onze hemelse Vader houdt van iedereen. Waarom laat Hij dan erge dingen gebeuren met onschuldige mensen? □

De profeet aan het woord

Inzicht en raad van president Gordon B. Hinckley

ONZE GODDELIJKE NATUUR

'Wat zou het een verschil maken als we allemaal in ons binnenste de zekerheid zouden meedragen dat we iets goddelijks in ons hebben, dat we een goddelijk geboorterecht hebben, dat we letterlijk zoons en dochters van God zijn, en als we zoons en dochters zijn van één Vader, dan zijn we allemaal broers en zusters en zouden we elkaar als broers en zusters moeten behandelen.'¹

ONVRIENDELIJKHEID

'Ik denk dat we de Schriften van voor naar achteren kunnen lezen en ze zelfs uit het hoofd kunnen leren als u dat wilt, maar als er onvriendelijkheid in ons hart is, als we ons gezin niet goed behandelen, is al het andere tevergeefs.'²

WERK

'In deze kerk gebeuren er pas dingen als u eraan werkt. Het is net als met een kruiwagen. Die komt pas in beweging als je de twee handgrepen vastpakt en duwt. Door hard werken wordt het werk van de Heer voortgestuwd, en als u geleerd heeft uw werk integer te doen, zal dat u uw leven lang tot zegen zijn. Ik meen dat met mijn hele hart. Het zal u uw leven lang tot zegen zijn.'³

STOFFELIJK EN GEESTELIJK

'Critici van de kerk klagen dat de kerk een grote, zakelijke instelling is

geworden. Ik wil nadrukkelijk zeggen dat het geestelijke nooit door het stoffelijke overheerst is. Die twee gaan in feite hand in hand, het stoffelijke voorziet in de middelen en de manier om het geestelijke tot stand te brengen. Ze zijn eigenlijk onlosmakelijk met elkaar verbonden. De Heer heeft zelf gezegd: 'Voorwaar zeg Ik u daarom, dat Mij alle

dingen geestelijk zijn, en nimmer heb Ik u een wet gegeven, die tijdelijk was; (. . .) want mijn geboden zijn geestelijk; ze zijn niet natuurlijk of tijdelijk, noch vleeselijk of zinnelijk' (LV 29:34-35).

'Vanaf het allereerste begin van dit werk moest het stoffelijke worden nagestreefd om het geestelijke voortgang te doen vinden.'⁴

TIENDE

'De Heer koestert hoge verwachtingen dat u uw aandeel levert in de opdracht om het werk van de Heer voortgang te doen vinden, door uw tiende en vastengaven te betalen. Door de trouw van de mensen hebben we genoeg geld om deze kerk te laten functioneren. Die trouw is fantastisch. We hebben niet veel rijke mensen in de kerk. Het geld waardoor de kerk functioneert, komt van de toewijding van mensen als u — goede, trouwe mensen. Tiende betalen is niet zozer een kwestie van geld als wel van geloof. De Heer kan degenen die niet gehoorzaam zijn, niet zegenen.'⁵

GELOOF IN DE TOEKOMST

'Ik ben heel optimistisch over de toekomst. Zoals we allemaal weten, leven we in een wereld met allerlei problemen. We zien het overal — bendes, gezinnen die uit elkaar vallen, kinderen die kinderen ombrengen, alleenstaande moeders, onwettige geboorten, drugs, al die toestanden, maar bij dat alles geloof ik dat er nog heel veel goeds in de mensen overblijft. Ik geloof dat er miljoenen vrome, gelovige, sterke mensen zijn die hun best doen om hun gezin in waarheid en gerechtigheid op te voeden, te leven als eerlijke en integere burgers, en een positieve bijdrage aan de maatschappij te leveren.⁶

GOEDE BESLISSINGEN NEMEN

'Heeft u wel eens gekeken naar het openen en sluiten van een groot hek op een boerderij? Als u naar het scharnier kijkt, beweegt die maar heel weinig, een kleine beweging van dat scharnier heeft enorme gevolgen voor de draaicirkel van het hek. Zo is het ook met ons leven. De kleine beslissingen hebben grote invloed in ons leven.⁷

TROUW ZIJN

'Wij behoren het beste volk te zijn dat op aarde rondloopt. Als we het evangelie naleven, zijn we het beste volk op aarde. Als we het evangelie niet naleven, zijn we verraaders van het grote, prachtige doel dat we ons gesteld hebben. Ik vraag u dringend een beter voorbeeld te zijn, een beetje trouwer, een beetje beter te zijn, in elke opzicht heiligen der laatste dagen te zijn, in de ware betekenis van het woord. Als we sterk zijn, trouw en oprecht, zullen de zegeningen van de Almachtige ons op de voet volgen, waar we ook gaan en wat we in rechtschapenheid ook doen.⁸ □

NOTEN

1. Bijeenkomst, Burlington (Vermont), 14 oktober 1998.
2. Regionale conferentie, priesterschapsbijeenkomst, Houston (Texas), 19 september 1998.

3. Bijeenkomst voor zendingen, Montreal, Quebec (Canada), 6 augustus 1998.

4. Toespraak ter gelegenheid van de uitverkiezing van internationaal leider van het jaar aan de Marriott School of Management van de Brigham Young University, 6 november 1998.

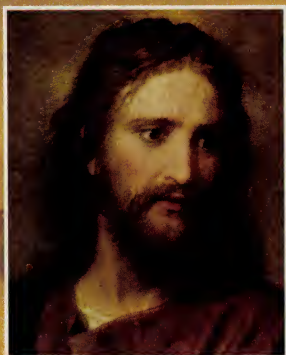
5. Bijeenkomst in Columbus (Ohio), 25 april 1998.

6. Interview met de *Houston Chronicle*, 15 september 1998.

7. Bijeenkomst in Schenectady (New York), 17 oktober 1998.

8. Bijeenkomst in Richmond (Virginia), 14 november 1998.

EEN CH

Terwijl we lezen hoe het evangelie van Jezus Christus aan Lehi en zijn gezin werd uitgelegd, wordt het ons ook uitgelegd.

GEZIN DAT VAN RISTUS GETUIGT

Kent P. Jackson

CLARE KELLY PRICE, LEHI ARRIVEERT MET ZIJN VOLK IN DE NIEUWE WERELD; INZET, HEINRICH HOFMANN,
CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING (DETAIL)

In het Boek van Mormon volgen we het verslag van een gezin van Israëlitische afkomst dat veel kennis had van de leer van Christus. Zelfs een oppervlakkige vergelijking van het Boek van Mormon met de Bijbel toont aan dat Lehi's nakomelingen veel meer inzicht hadden in die leer dan het volk waar zij van afstamden.

In het Oude Testament staan slechts een paar kostbare passages die zinspelen op de christelijke leer. En zelfs in de vertaling van Joseph Smith waarin geopenbaard wordt dat het evangelie vanaf Adam tot Mozes op aarde was, zien we vanaf de tijd van Mozes tot Johannes de Doper geen wijdverbreid of duidelijk begrip van Christus. Maar in het Boek van Mormon staat het evangelie van Jezus Christus centraal. Op de titelpagina wordt bevestigd dat het boek onder andere geschreven is 'tot overtuiging van joden en andere volken dat Jezus de Christus is, de eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart.'

Door hedendaagse openbaring wordt uitgelegd dat God het volk op aarde niet altijd volledig inzicht in zijn

evangelie heeft gegeven, zelfs niet het huis van Israël. Door opstandigheid hebben de Israëlieten het vanaf Mozes tot Johannes de Doper moeten doen zonder het hogere priesterschap en de zegeningen van het evangelie, die bestemd zijn voor de getrouwen. (Zie LV 84:23–27.) Alma heeft gezegd:

‘Hij, die zijn hart verstokt, [ontvangt] het kleinste gedeelte van het woord; en aan hem, die zijn hart niet verstokt, wordt het grootste gedeelte van het woord gegeven, totdat het aan hem wordt gegeven de verborgenheden Gods te weten totdat hij die ten volle begrijpt.

‘En aan hen, die hun hart zullen verstokken, wordt steeds minder van het woord gegeven, totdat zij niets weten van zijn verborgenheden’ (Alma 12:10–11).

Opstandigheid leidt tot gemiste kansen, en het oude Israël heeft in de loop van haar geschiedenis geleden onder de gevolgen van opstandigheid doordat veel evangelieleer van hen werd afgenomen of hun werd onthouden. (Zie Alma 12:9; 29:8; 3 Nephi 26:9–10.)¹ Maar toen Lehi en zijn gezin uit hun oorspronkelijke gemeenschap wegtrokken, kregen zij een ‘[groter] gedeelte van het woord’. Voor Lehi heeft de Heer het evangelie in zijn volheid hersteld, en wij, lezers van het Boek van Mormon, worden gezegend met wat hij en zijn familieleden hebben geleerd en opgeschreven. Het belangrijkste aspect van het Boek van Mormon is de duidelijke leer en het getuigenis van Jezus Christus.

HET VERSLAG VAN NEPHI

Nephi begon zijn verslag met de grote platen, waarschijnlijk meer dan tien jaar nadat zijn familie Jeruzalem had verlaten. Daarbij voegde hij het verslag van zijn vader, een beschrijving van hun tocht door de wildernis, en de profetieën van hemzelf en van zijn vader. (Zie 1 Nephi 19:2.) Ongeveer dertig of veertig jaar na het vertrek van het gezin maakte Nephi de kleine platen en schreef daarop het verslag dat in 1 en 2 Nephi staat. (Zie 2 Nephi 5:28–34.) Onze informatie omtrent de eerste visioenen van Lehi en Nephi ontlenen we aan een verslag dat minstens dertig jaar na veel van de daarin

beschreven gebeurtenissen is opgesteld.

Dat er zoveel tijd tussen ligt, betekent niet dat het verslag onnauwkeurig is. Bij het schrijven op de kleine platen putte Nephi uit zijn eigen geheugen, het geschreven verslag van zijn vader, zijn eigen eerder geschreven verslag op de grote platen, en de inspiratie van de Heilige Geest. In feite kon hij doordat er zoveel tijd tussen lag, een volwassener, rijper en breder perspectief brengen in zijn beschrijving van die eerste jaren.²

LEHI'S ROEPING

Uit hoofdstuk 1 van 1 Nephi maken we op dat Lehi in Jeruzalem dezelfde boodschap verkondigde als de profeten van het Oude Testament van zijn tijd: Jeruzalem zou spoedig verwoest worden en haar inwoners zouden vanwege hun goddeloosheid weggevoerd worden. Volgens Nephi was Lehi een van de ‘vele profeten’ in Jeruzalem die dezelfde boodschap verkondigden. (Zie 1 Nephi 1:4.)³

Maar Lehi kwam ook iets te weten over de bediening van de Heiland op aarde. In een visioen kreeg hij ‘God te zien, zittende op zijn troon’, en hij zag er ‘één nederdalen uit het midden des hemels’, en ‘twaalf anderen’ die Hem volgden (1 Nephi 1:8–10). Degene die op de troon zit, wordt God genoemd, maar de anderen — inclusief de ‘Ene’ die nederdaalt — worden in dat hoofdstuk van Nephi’s verslag niet bij naam genoemd. Lehi kreeg een boek dat hij moest lezen. Hij las daarin ‘over Jeruzalem; dat die stad zou worden verwoest en ook haar inwoners; velen zouden door het zwaard omkomen en velen zouden gevangelijk naar Babylon worden weggevoerd’ (1 Nephi 1:13).⁴

Nephi vertelt ons niet meer over de inhoud van het boek, maar hij zegt wel dat zijn vader erg bewogen was terwijl het visioen zich ontrolde en hij verder las. Lehi verkondigde de grootheid van de Heer omdat Hij niet toestond dat degenen die tot Hem kwamen, zouden omkomen (zie 1 Nephi 1:14), waarmee hij misschien doelde op het feit dat zijn gezin gespaard zou worden voor de komende verwoesting of op Gods macht om ons te redden van de zonde. Toen Lehi aan de Joden de boodschap verkondigde die hij in zijn visioenen had

doorgekregen, stelde hij twee zaken centraal: de inwoners van Jeruzalem waren slecht en zouden vernietigd worden en, zoals Nephi het verwoordde: 'hij getuigde dat de dingen, die hij had gezien en gehoord, en ook de dingen, die hij in het boek had gelezen, duidelijk op de komst van een Messias wezen, en tevens op de verlossing der wereld.' Vanwege die profetieën werd Lehi vervolgd en probeerden de mensen hem te doden. (Zie 1 Nephi 1:19.)

Nephi's verslag van zijn vaders visioen is boeiend. Hij schrijft over 'één [die nederdaalde] uit het midden des

'En terwijl [Lehi] tot de Here bad, verscheen er een vuurkolom, die vóór hem op een rots bleef rusten; en hij zag en hoorde veel' (1 Nephi 1:6).

hemels', alsof hij niet wist wie het was. Hoewel Nephi op het moment waarop hij zijn vaders visioen opschreef, duidelijk veel over Christus wist, was hij opzettelijk vaag. Het verslag wekt de indruk dat Lehi destijds niet wist wie die 'ene' was die nederdaalde. Die informatie kregen ze blijkbaar in latere openbaringen. Pas jaren later begon Lehi zijn kinderen te onderrichten in de zending van Jezus. (Zie 1 Nephi 10.)

In aanvulling op de uitleg van Lehi's droom bood Nephi's visioen een bredere kijk op de toekomst, in het bijzonder op de zending van Christus.

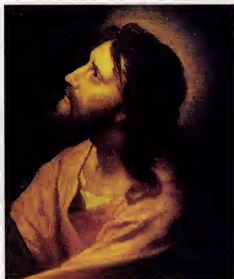
REGEL OP REGEL EN VOORSCHRIFT OP VOORSCHRIFT

Kennis omtrent Jezus Christus en zijn verzoening werd niet direct aan Lehi en zijn gezin gegeven. Ze schijnen het 'regel op regel en voorschrift op voorschrift' te hebben gekregen (2 Nephi 28:30). Hoofdstuk 10 van 1 Nephi geeft ons enig inzicht in die geleidelijke herstelling. Hier vertelt Lehi zijn gezinsleden een aantal inzichten die hem door openbaring bekend waren

gemaakt, vooral in zijn visioen van de boom des levens. (Zie 1 Nephi 8.) In Nephi's weergave van zijn vaders leringen gebruikt hij zorgvuldig gekozen woorden waaruit blijkt dat Lehi nieuwe regels leerde en overbracht. Nephi vat samen: 'Zeshonderd jaren nadat mijn vader Jeruzalem verliet, zou de Here God een *Profeet* onder de Joden verwekken — namelijk een *Messias*, of met andere woorden: een *Zaligmaker* der wereld' (1 Nephi 10:4; cursivering toegevoegd).

In het volgende vers zegt Nephi: 'de *Messias*, of *deze Verlosser* der wereld, van Wie hij had gesproken' (1 Nephi 10:5; cursivering toegevoegd). De kracht van de verzoening van Christus wordt in het volgende vers voor de eerste keer in het Boek van Mormon gepresenteerd: 'Dat het ganse mensdom in een verloren en gevallen staat (...) zou verblijven, indien het niet op *deze Verlosser* vertrouwd' (1 Nephi 10:6; cursivering toegevoegd).

Door het gebruik van termen als 'een *Messias*', 'de *Messias*', 'een *Profeet*', 'een *Zaligmaker* der wereld' en 'de *Verlosser*' — blijkbaar allemaal verwijzingen naar Christus — geeft Nephi aan dat hij die termen voor het eerst in het verslag opneemt. Klaarblijkelijk was het voor Lehi en zijn zoons nieuw wat ze over Jezus Christus en zijn zending te weten kwamen. Nephi, de behoedzame en gevoelige geschiedschrijver, geeft van de gebeurtenis verslag met zorgvuldig gekozen taal om aan te geven dat de kennis van het gezin destijds beperkt was, hoewel hij er pas jaren later over schreef.

Meer dan veertig jaar zou er na Lehi's vertrek uit Jeruzalem voorbijgaan voordat het gezin de naam van de Heiland te weten kwam. Ergens tussen 559 en 545 v.Chr. werd Lehi's zoon Jakob bezocht door een engel die hem vertelde dat de Heiland *Christus* genoemd zou worden. (Zie 2 Nephi 10:3.) Dat was de eerste keer in het Boek van Mormon. Die naam wordt daarna regelmatig gebruikt, in totaal 315 keer in de Engelse versie van het

Boek van Mormon. Ongeveer op hetzelfde moment dat Jakob hoorde dat de Heiland *Christus* genoemd zou worden, kwam Nephi te weten dat Hij *Jezus* zou heten. Nephi schreef: 'Volgens de woorden der profeten, en eveneens volgens het woord van de engel Gods, zal zijn naam Jezus Christus, de Zoon van God zijn' (2 Nephi 25:19). Te beginnen met deze eerste vermelding komt de naam *Jezus* in de Engelse versie van het Boek van Mormon 161 keer voor.

In 1 Nephi 10 gaf Nephi een verslag van zijn vaders leringen over de eerste aardse ervaringen van de Heiland, te beginnen met de zending van Johannes de Doper. (Zie 1 Nephi 10:7–9.) Lehi leerde zijn kinderen dat het evangelie aan de Joden gepredikt zou worden, die 'de *Messias*, die zou komen' zouden doden, waarna Hij uit de dood zou opstaan (1 Nephi 10:11). Nephi wijst erop dat die Heiland 'hun *Heer*' zou zijn' (1 Nephi 10:14; cursivering toegevoegd) en ook 'de *Zoon van God*' (1 Nephi 10:17; cursivering toegevoegd), waarmee in het Boek van Mormon die belangrijke leer voor het eerst vermeld wordt.

HET GETUIGENIS VAN NEPHI

Nephi wilde graag zien wat zijn vader gezien had, en in 1 Nephi 11 werd een soortgelijk visioen van de boom des levens voor hem geopend. In aanvulling op de uitleg van Lehi's droom bood Nephi's visioen een bredere kijk op de toekomst, in het bijzonder op de zending van Christus.

Nephi's visioen onthult belangrijke informatie over de komst van Jezus naar de Joden in Palestina en zijn

komst in verheerlijkte toestand naar Lehi's nakomelingen in Amerika. In aanvulling op de zaken die aan zijn vader bekend gemaakt waren, maakte Nephi het volgende duidelijk: Christus zou de Zoon van God zijn en uit een maagd geboren worden (zie 1 Nephi 11:13–21); Hij zou tijdens zijn bediening 'met macht en grote heerlijkheid' anderen tot zegen zijn (zie 1 Nephi 11:24, 28, 31); Hij zou gevolgd worden door 'twaalf anderen' (zie 1 Nephi 11:29); Hij zou 'door de wereld geoordeeld' en ter dood gebracht worden (zie 1 Nephi 11:32–33); in Amerika zou verwoesting aan zijn optreden voorafgaan (zie 1 Nephi 12:4–5); Hij zou uit de hemel neerdalen (zie 1 Nephi 12:6) en twaalf discipelen kiezen (zie 1 Nephi 12:7–10); en na zijn optreden zouden er drie of vier rechtschapen generaties zijn (zie 1 Nephi 12:11–12).

Dat Nephi de leer van Christus en zijn verzoening begreep, wordt duidelijk uit de woorden die hij koos om zijn familie te onderrichten. Hij zei dat Jezus 'het Lam Gods' zou zijn, dat 'de zonden der wereld zou wegnemen' (1 Nephi 10:10). Met de term *lam* wordt het zoenoffer van de Heiland in verband gebracht met de wet van Mozes, waarmee Lehi's gezin bekend was. Christus zou hun zonden wegnemen als een offer ten behoeve van hen. Vanaf 1 Nephi 10:10 tot 14:27 gebruikt Nephi de term *lam* 57 keer om Jezus aan te duiden.

HET GETUIGENIS VAN DE PROFETEN

De informatie die Lehi en zijn gezinsleden over de zending van Jezus hadden, was niet alleen afkomstig van persoonlijke openbaring en het bezoek van engelen. Ze waren ook al meer over Christus te weten gekomen door de woorden van vroegere profeten op de koperen platen. Zenock profeteerde dat de Heer zou worden 'opgeheven' en Neum verzegde dat Christus gekruisigd zou worden. (Zie 1 Nephi 19:10.)

De geschriften van de profeet Zenos zijn voor Nephi blijkbaar een belangrijke bron geweest waaruit hij zijn kennis over Christus putte.⁵ Van hem leerde Nephi dat

Jezus begraven zou worden in een graf-tombe en dat er 'drie dagen van duisternis' zouden aanbreken 'die een teken van zijn dood zouden zijn, gegeven aan hen, die de eilanden der zee zouden bewonen, en meer in het bijzonder aan hen, die van het huis Israëls zijn' (1 Nephi 19:10). Zenos verkondigde verder: 'De Here God [zal] het gehele huis Israëls te dien dage bezoeken', de rechtschapen mensen met zijn stem en de goddelozen met zijn wraak (zie 1 Nephi 19:11–12); het volk van Jeruzalem zou 'door alle volkeren worden gekastijd' en verstrooid omdat zij hun Heer zouden kruisigen. Niettemin zouden zij in de laatste dagen weer bijeen gebracht worden als zij Hem zouden aanvaarden. (Zie 1 Nephi 19:13–16.)

Om zijn volk er meer toe te brengen te geloven 'in de Here hun Verlosser', las Nephi hen voor uit de geschriften van Jesaja (zie 1 Nephi 19:23), en nam hij enige hoofdstukken van Jesaja in zijn eigen verslag op.

HET GETUIGENIS VAN HET BOEK VAN MORMON

Het getuigenis van Jezus Christus dat Lehi en zijn nakomelingen ons hebben nagelaten, is miljoenen mensen tot zegen geweest en zal dat nog voor miljoenen zijn. Door hetgeen Lehi en zijn zoons gedurende de eerste jaren van hun roeping over de Heiland geleerd hebben, zijn hun nakomelingen christenen geworden. Hun verslag is 'Een getuige van Jezus Christus'.

Het is veelbetekend dat de Heer in het werk van de laatste dagen de wereld een boek heeft gegeven dat een puur getuigenis en de zuivere leer van Christus bevat. Zelfs nog voordat Hij zijn kerk herstelde, heeft Hij ons het Boek van Mormon gegeven, dat van Hem getuigt en ons over Hem vertelt.⁶ Omdat het Boek van

Lehi's zoon Jakob werd bezocht door een engel die hem vertelde dat de Heiland Christus genoemd zou worden. Dat was voor het eerst in het Boek van Mormon.

Mormon de sluitsteen is van onze godsdienst, is de uitleg van het evangelie aan Lehi en zijn nakomelingen ook de uitleg van het evangelie aan ons. En als wij het gaan begrijpen, regel op regel, net als zij, kunnen we deelhebben aan alle zegeningen die ermee samenhangen. □

NOTEN

1. In LV 84:23–27 staat dat het Melchizedeks priesterschap in de tijd van Mozes aan Israël werd ontnomen, maar de profet Joseph Smith heeft gezegd dat de profeten van Israël het wel hadden. (Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], blz. 180–181.) Daaruit volgt dat de profeten ook het evangelie kenden, hoewel zij beperkt waren in hetgeen zij het volk erover konden vertellen. (Zie Alma 12:9.)

2. Zie voor een samenvatting van de bronnen en de samenvatting van het Boek van Mormon: Eldin Ricks, *Story of the Formation of the Book of Mormon Plates* (1966), blz. 1–7; zie ook S. Kent Brown, *From Jerusalem to Zarahemla: Literary and Historical Studies of the Book of Mormon* (1998), blz. 28–54.

3. De volgende profeten waren ongeveer tijdgenoten van Lehi: Chulda (zie 2 Koningen 22:14–20), Jeremia, Obadja, Nahum, Habakuk en Sefanja.

4. Deze profetie is typerend voor de geschriften van de andere profeten van Lehi's generatie. Vergelijk Chulda in 2 Koningen 22:15–17; Jeremia in Jeremia 5:1–10; Habakuk in Habakuk 1:1–10; en Sefanja in Sefanja 1:1–18.

5. Zie voor een toelichting op de profetieën van Zenos, Bruce R. McConkie, 'The Doctrinal Restoration', in *The Joseph Smith Translation: The Restoration of Plain and Precious Things*, bezorgd door Monte S. Nyman en Robert L. Millet (1985), blz. 17–18; Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), blz. 558–559, 563.

6. Het Boek van Mormon is op 26 maart 1830 voor het eerst voor de verkoop aangeboden, en de kerk is elf dagen later, op 6 april, georganiseerd.

‘IK SCHAAD ER NIEMAND MEE’

Colleen Whitley

John was altijd een goede broer voor Becky. Nu hing haar leven van hem af.

Het is mijn leven! Ik schaad er niemand anders mee.’

Wat iedereen het meest verbaasde, was dat John* zo oprecht leek toen hij dat zei. Hij scheen echt niet te beseffen dat hij schade toebrengt aan iedereen om zich heen.

John hield duidelijk van zijn familie. In feite was hij opmerkelijk voorkomend en attent. Hij spaarde om voor zijn moeder een porseleinen beeldje te kopen dat zij zo mooi vond. Voor zijn vader ruimde hij de garage op. Hij was steeds aardig voor zijn broers en zussen, vooral voor zijn zus Becky, die twee jaar jonger was.

John had Becky altijd naar de kleuterschool gebracht, ze mocht zijn honkbalpet op, en hij luisterde naar haar verhalen over leuke jongens. Op de dag dat ze zich inschreef voor de middelbare school, liet hij haar zien hoe ze haar locker open moest maken.

Johns moeilijkheden waren begonnen in de eerste klas van de middelbare school toen hij met marihuana experimenteerde. Al gauw stapte hij over op allerlei andere drugs. Ondanks de gebeden van zijn huisgenoten en de raad van zowel de bisschop als professionele therapeuten, bleef hij drugs gebruiken. Hij ging ook een buitensporig onzedelijk leven leiden. ‘Hé, ik breng je toch geen schade toe? En hun ook niet. Al die meisjes weten wat ze doen. Wat wij doen, kan voor niemand anders kwaad. Bovendien, we zijn voorzichtig.’

Het hele gezin bleef van John houden en ze bleven zoeken naar manieren om hem te helpen. Vooral Becky stond naast hem, en hij naast haar. Toen Becky met Hal trouwde, sloeg John direct zijn armen om zijn nieuwe zwager heen en zei dat hij er altijd zou zijn als ze hulp
*De namen zijn veranderd.

nodig hadden. En dat was ook zo. Hij kwam in de regen naar hen toe om hun auto weg te slepen toen ze op de snelweg pech hadden gekregen. Toen Becky in verwachting was, hielp hij het huis schoonmaken. Hij had prachtige verrassinkjes voor zijn pasgeboren neefjes. Soms kwam hij gewoon langs met een tas vol groenten en een kant-en-klaarmaaltijd.

Toen had Becky plotseling veel hulp nodig. Toen ze in de zomer ziek werd, constateerden de dokters dat Becky's voortdurend gehoest niet kwam door griep of een longontsteking, maar door kanker. Chemotherapie had weinig effect.

De kanker zaaide zich zo snel uit dat de dokters zeiden dat Becky alleen een kans maakte als ze intensief bestraald werd. Maar een bestraling die sterk genoeg was om alle kankercellen te doden, zou ook de gezonde cellen in haar bloed doden. De gezonde cellen konden vervangen worden door beenmergtransplantatie, maar de donor moest iemand zijn met dezelfde genen als de patiënt, meestal een broer of zus. Toen Becky de situatie uitlegde, haastten al haar broers en zussen zich naar het ziekenhuis om te laten testen of hun genen overeenkwamen met die van Becky.

Een paar dagen later ging het hele gezin naar het ziekenhuis om de uitslag te horen. Samen zaten ze in de wachtkamer en keken gespannen toen de dokter met een map naar ze toekwam en met een van de kaarten die de laborant voor elk gezinslid gemaakt had.

Toen Hal vroeg of een van hen geschikt was, zei de dokter: ‘Misschien.’ Toen vroeg hij wie van hen John was. John stond op en de dokter vroeg of hij even met hem mee wilde komen. Ze gingen een kantoorje binnen. Toen ze terugkwamen, ging John neerslachtig op het uiterste puntje van een lange bank zitten. De dokter legde uit dat John het enige gezinslid was wiens genetisch patroon het meest op dat van Becky leek. In feite toonde

hij een volmaakte overeenkomst — maar hij kon geen donor zijn, zeker het eerste half jaar niet.

Uit Johns bloedtest bleken geen infecties, maar zijn verleden op seksueel gebied en intraveneus druggebruik vergrooten zijn kans op AIDS. Als hij besmet was, zou hij die besmetting op zijn zus over kunnen brengen. De dokter legde uit dat er geen test bestond voor het AIDS-virus zelf. Alleen de antistoffen die geproduceerd worden om de ziekte tegen te gaan, kunnen aan het licht gebracht worden, en de kweek daarvan duurt een half jaar. Het ziekenhuis zou verder op zoek gaan naar een geschikte donor, zei de dokter.

Maar Becky had niet veel tijd, en zeker geen half jaar. Binnen een paar weken had de kanker zich zo uitgezaaid dat zelfs intensieve straling het niet kon tegenhouden, en Becky naar adem snakte. Een vriend die zag hoe benauwd ze het had, gaf lucht aan zijn boosheid op John. Becky legde eenvoudig uit: 'Toen de dokter me over de proeven vertelde, wist ik dat John me vanwege zijn manier van leven niet kon helpen. Ik heb het hem toen vergeven.'

Hal trof regelingen voor de begrafenis en probeerde aan hun kinderen duidelijk te maken waarom mammie niet meer met ze kon spelen. Becky's ouders namen de zorg voor haar verdrietige gezin op zich.

En John? In bepaalde opzichten is zijn leven veranderd. Toch is hij zo verslaafd en zijn gedragspatroon zo ingesleten dat hij het niet helemaal heeft kunnen veranderen. Maar het is lang geleden dat iemand hem heeft horen zeggen: 'Ik schaad er niemand mee.' □

Tips voor de gezinsavond

DE HELD VAN DE MAAND

Ruth Ann Cosby

Aan het begin van het jaar kiezen we twaalf 'helden van de maand' voor de maandelijkse gezinsthema's. Dan geven we gezinsleden de opdracht om gezinsavonden voor te bereiden waarbij ze zich op die helden richten. Elke maand leren we een tekst uit het hoofd en doen we mee met lessen, spelletjes en activiteiten waardoor we meer over elk held en zijn 'kracht' te weten te komen.

We hebben de volgende helden al behandeld:

- ♦ Nephi en de kracht van gehoorzaamheid. (Zie 1 Nephi 3:7.)
- ♦ Koning Benjamin en de kracht van dienstbetoon en dankbaarheid. (Zie Mosiah 2:17.)
- ♦ Abinadi en de kracht van geloof in Christus. (Zie Mosiah 16:9.)
- ♦ Alma en de kracht van de doop. (Zie Mosiah 18:8–10.)
- ♦ Ammon en de kracht van zendingswerk. (Zie Alma 26:22.)
- ♦ Opperbevelhebber Moroni en de kracht van het voorbeeld. (Zie Alma 48:17.)
- ♦ Jezus Christus en de kracht die schuilt in het doen

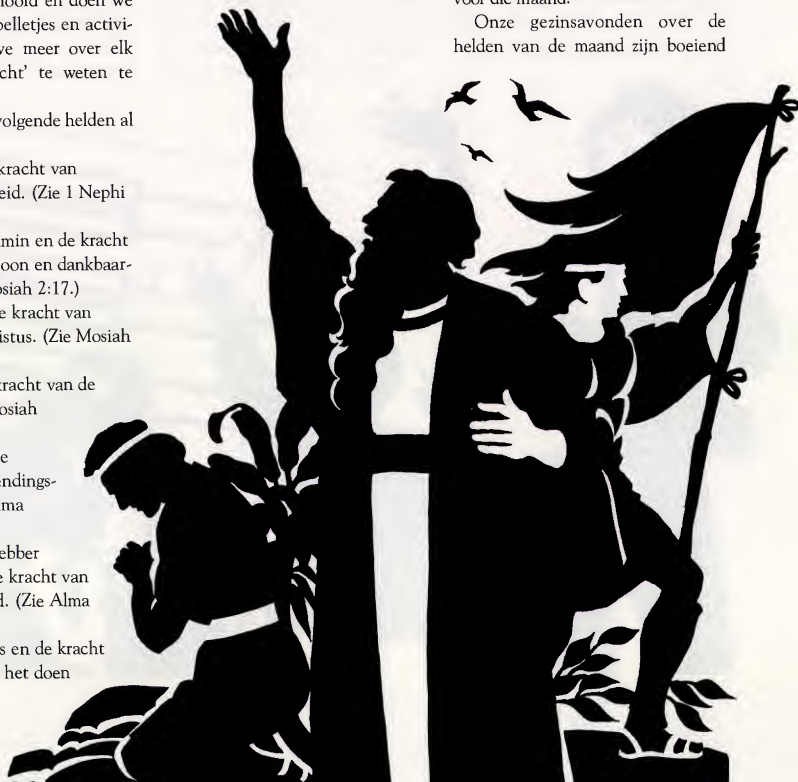
van de wil van de Vader. (Zie 3 Nephi 27:13–15.)

- ♦ Mormon en de kracht van hoop en naastenliefde. (Zie Moroni 7:41–48.)
- ♦ Moroni en de kracht van een getuigenis. (Zie Moroni 10:4–5.)

We verdelen elke maand in vier aparte onderwerpen — maar iedereen mag, als hij of zij dat liever doet, een

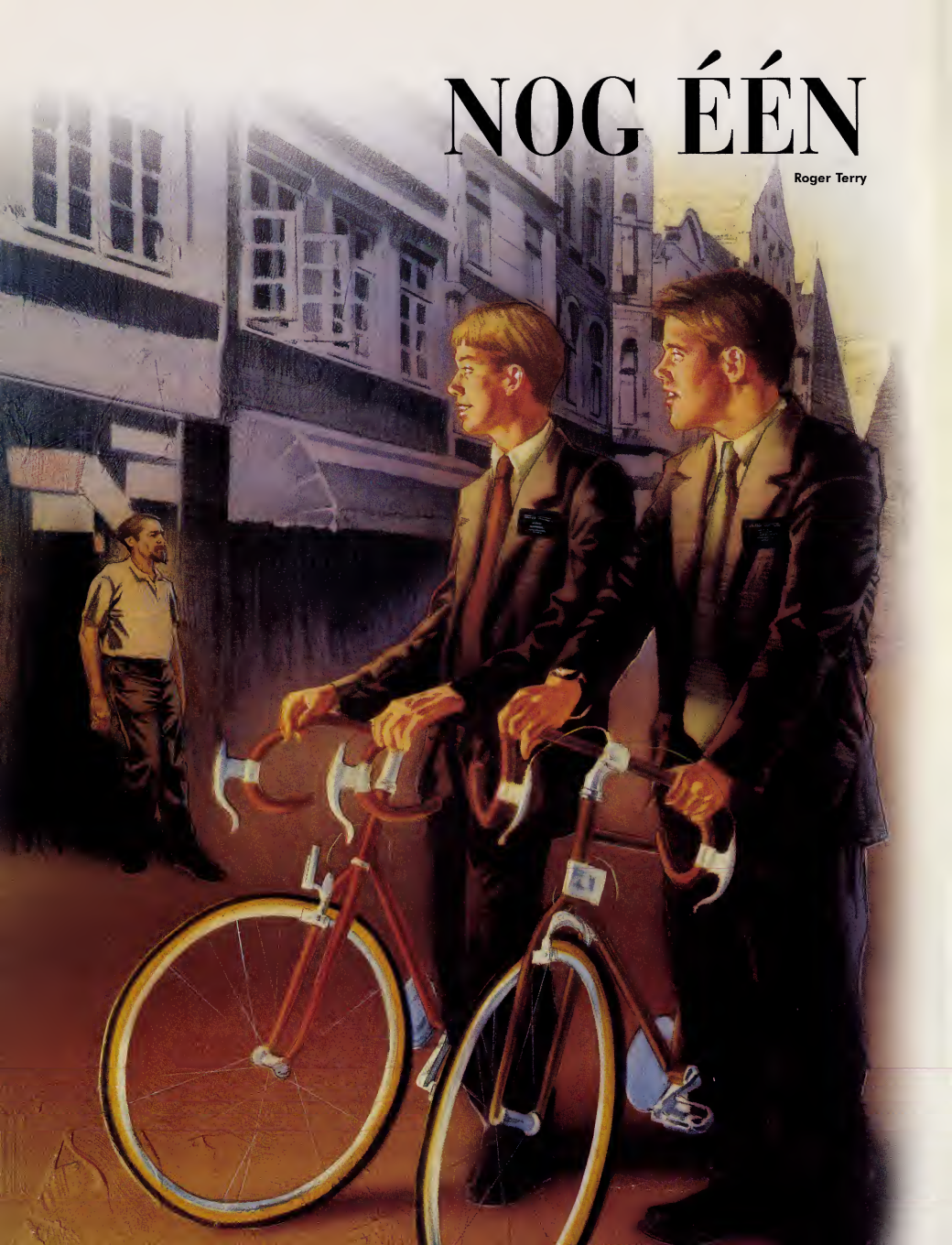
eigen onderwerp kiezen. Een aantal onderwerpen waarop we ons concentreren in de maand waarin we Nephi behandelen, zouden kunnen zijn: (1) Nephi volgde de profetie; (2) Nephi hield een dagboek bij; (3) Nephi kreeg inzicht in het heilsplan; (4) Nephi eerde onze hemelse Vader door de geboden te onderhouden. We kiezen ook een lofzang of een jeugdwerklid voor die maand.

Onze gezinsavonden over de helden van de maand zijn boeiend

NOG ÉÉN

Roger Terry

Het was een ongewoon warme dag geweest in Lüneburg (Duitsland), en ouderling Kevin Pepper en ik waren moe. We hadden onze laatste afspraak om negen uur 's avonds afgesloten en moesten nog een half uur werken voordat we naar ons appartement teruggingen. Het was te laat om nog ergens aan te bellen, dus stapten we op onze fiets en reden naar het winkelcentrum van Lüneburg. De meeste winkels waren drie uur geleden gesloten, en de drukte van overdag was voorbij — er liepen alleen nog een paar mensen op hun gemak etalages te kijken en van de avond te genieten.

We liepen langzaam met onze fiets aan de hand en stonden af en toe stil om medevoetgangers te vragen of ze iets wilden weten over het herstelde evangelie. Niemand had interesse. En dat was kenmerkend. Duitsland werd beschouwd als een 'moeilijke zending'. Weinig dopen. Vaak langs de deuren gaan en voetgangers staande houden. De mensen waren over het algemeen beleefd, maar op hun hoede voor iets nieuws, want de meesten dachten er niet over om van godsdienst te veranderen.

We kwamen om ongeveer vijf voor half tien aan het eind van de straat. Tijd om naar ons appartement te gaan. Maar daar stond in de avondschaduw een kalende man met een wat warrige baard tegen een muur geleund. Ik keek ouderling Pepper aan. Hij keek mij aan. We waren moe, we hadden die dag geen succes gehad, en ik merkte dat we hetzelfde dachten. Een van ons heeft het misschien zelfs uitgesproken: 'Hij is waarschijnlijk net als de rest van de mensen waarmee we vandaag gesproken hebben. Laten we naar huis gaan.' Maar iets in mijn binnenste zei: 'Ga met hem praten.'

We liepen naar de man toe en vroegen of hij iets wist van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dat was niet zo. Zou hij er iets over te weten willen komen? 'Ja', zei hij, en gaf ons zijn adres.

Toen we Alfred Kliche later in die week bezochten, ontdekten we dat hij aanzienlijk verschilde van de meest mensen met wie we gesproken hadden. Hij was gereserveerder, ernstiger dan de meesten, maar hij stond ook meer open. Hij was naar iets op zoek. Zoals hij later zei: 'Ik overwoog om contact te zoeken met andere mensen die, net als ik, hun geloof in God nog niet verloren hadden.' Hij toonde ons een boek dat hij aan het lezen

was, een boek van een oosterse godsdienst. Wij vertelden hem over Joseph Smith en gaven hem een boek van onszelf. Hij nam dat met gereserveerde nieuwsgierigheid aan en zei dat hij het zou lezen.

Toen we na de eerste les vertrokken, wisten we niet precies wat we van Herr Kliche moesten denken. Zelf betwijfelde ik of hij het boek zou lezen. Het eerste jaar van mijn zending — een jaar zonder dopen en met meer dan genoeg teleurstellingen — had zijn stempel op me gedrukt. Ik had genoeg van de 'werkelijkheid' gezien om mijn hoop af te zwakken met een aardige dosis twijfel. Maar Herr Kliche vroeg of we terug wilden komen, en toen we hem de volgende les kwamen geven, vertelde hij dat hij een flink stuk in het Boek van Mormon gelezen had. Hij zei dat hij vooral genoten had van de hoofdstukken van Jesaja in 2 Nephi. Tijdens mijn tien maanden in Duitsland had nog nooit iemand dat gezegd. Ik kan me trouwens niet herinneren dat ik het in de 23 jaar daarna nog ooit gehoord heb.

We gaven Herr Kliche de hele ongewoon hete maand juli les. Hij maakte langzaam maar zeker vooruitgang maar leek geen haast te hebben om ook maar enige blijvende veranderingen in zijn leven aan te brengen. Ouderling Pepper en ik wisten niet echt wat zich in zijn binnenste afspeelde. Hij was net zo moeilijk te peilen als het boek over oosterse godsdienst dat hij ons had laten zien.

En toen kwam er begin augustus een brief van het zendingskantoor. Ik werd overgeplaatst. Ouderling Pepper en ik hadden toen een paar goede onderzoekers, en het was moeilijk om ze achter te laten. Ik vroeg me af wat er zou gebeuren. Maar het inwerken in een nieuw gebied en me verdiepen in het leven van een nieuwe groep onderzoekers en leden vroeg al mijn aandacht en ik had weinig tijd om me zorgen te maken over Lüneburg.

Maar op een goede dag, een paar weken na de overplaatsing, kreeg ik een telefoontje van ouderling Pepper. Hij vertelde dat Herr Kliche zich op 16 oktober zou laten dopen en dat hij wilde dat ik erbij was. Omdat ik slechts naar de andere kant van de ring Hamburg was overgeplaatst, gaf onze zendingspresident me toestemming om erbij te zijn.

Ouderling Pepper vertelde via de telefoon dat Herr Kliche over het algemeen langzaam maar zeker vooruitgang had gemaakt, maar dat hij ze op het eind volkomen

De zon scheen door de grote ramen en een bundel licht bescheen hem toen hij een eenvoudig en mooi getuigenis gaf.

getuigenis te geven. De zon scheen door de grote ramen en een bundel licht bescheen hem toen hij een eenvoudig en mooi getuigenis gaf. Het was zo oprecht. Hij zei dat deze kerk had wat hij nodig had en dat hij hoopte dat hij binnenkort lid zou worden. Nog maar ongeveer zeven weken geleden stond hij op het punt zijn zoektocht naar de waarheid op te geven; hij zag geen enkele reden om van kerk te veranderen omdat ze allemaal zo'n beetje hetzelfde waren. En nu heeft de Geest der waarheid hem het verschil laten zien en wil hij lid worden. Ik was zo opgetogen dat ik het bijna uitschreeuwde van de vreugde die ik voelde. De herinnering aan vandaag zal ik altijd koesteren.'

Ironisch genoeg werd ouderling Pepper vier dagen later overgeplaatst naar Kiel en kon hij niet bij de doop aanwezig zijn. Maar op 16 oktober 1976 namen mijn collega en ik de ondergrondse naar Hamburg, wandelden naar het ringgebouw en waren daar getuige van de doop van Alfred Kliche, een zeldzame en prettige gebeurtenis tijdens een moeilijke zending. In de loop van de jaren heb ik contact gehouden met Bruder Kliche. Zijn bekering heeft me echt veel vreugde gebracht omdat die volkomen en blijvend was.

De kleine gemeente in Lüneburg is een paar jaar na de doop van Bruder Kliche opgeheven, en de leden zijn opgenomen in de wijk Hamburg. Bruder Kliche, die steeds stevig verankerd is gebleven in het evangelie, heeft in de bisschop en in de hoge raad van de ring gewerkt. Hij is ook met een goed lid van de kerk getrouwd, en na een aantal jaren hebben ze samen een tempelzending vervuld. 'Ik ben hier om de Heer te dienen,' schreef hij me kortgeleden, 'en om vooruitgang te maken. We zijn heel dankbaar voor onze tijd in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Als ik terugkijk op die zomeravond in 1976, ben ik blij dat ouderling Pepper en ik niet te moe waren om nog één zoon van onze hemelse Vader aan te spreken. We hadden het bijna niet gedaan, en het is sindsdien altijd een les voor me geweest. Wat een verlies zou het geweest zijn als we een paar minuten eerder waren opgehouden — voor ons, voor de kerk en vooral voor Bruder Kliche. □

verrast had. Op 21 september hadden de zendingelingen gevraagd of hij zich wilde laten dopen, en hij had daarin toegestemd. Maar op 28 september maakte hij zich zorgen. Hij geloofde wel dat hij een getuigenis had ontvangen, maar wilde er zeker van zijn. Toen, een paar dagen later, leek alles verkeerd te gaan. Herr Kliche liet hun weten dat hij hen niet meer wilde ontmoeten. Ouderling Pepper en ouderling Hardy waren ten einde raad. Wat hadden ze verkeerd gedaan? Wat konden ze doen?

Maar op 3 oktober gebeurde er iets onverwachts. Ouderling Pepper schreef in zijn dagboek: 'Herr Kliche kwam vanmorgen in de kerk. (. . .) De Geest was zo sterk dat iedereen in de kleine kapel het kon voelen, vooral Herr Kliche. Hij zat helemaal alleen links op de tweede rij. (. . .) Met tranen in zijn ogen stond hij op om zijn

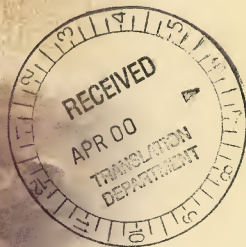

Gary L. Kapp, *Lehi's gezin in het beloofde land*

'En nadat wij vele dagen achtereen hadden gevaren, bereikten wij het beloofde land; en wij gingen aan land en sloegen onze tenten op; en wij noemden dit het beloofde land' (1 Nephi 18:23).

De Heer openbaarde het volledige evangelie aan Lehi en wij als lezers van het Boek van Mormon genieten de zegeningen van wat hij en zijn gezinsleden leerden en opschreven. Zie 'Een gezin dat van Christus getuigt', blz. 32.

DUTCH

4 02209 63120 9